

BVCOLICI GRAECI

H. H. Chalmers
October 1912

Saul M. Cheilik
Baltimore November 1960

9910

10 -

Digitized by the Internet Archive
in 2026

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD HENRICUM FROWDE

BVCOLICI GRAECI

RECENSUIT ET EMENDAVIT

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

EDITIO ALTERA CORRECTOR

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Horatius Hart

Typographus academicus

PRAEFATIO

THEOCRITVS cum carmina sua collecta non edidisset, singula et in manibus hominum versabantur et in bibliothecarum laterculis recensebantur, quamvis exigua, tamen suo quodque nomine instructa: hoc est cur etiam nunc in codicibus appellentur. idyllia, sicut singula Pindari carmina εἰδη sunt. plerumque compluria uno volumine fuisse comprehensa, prout scribae libuerit, facile credimus, sed nec demonstrari hoc potest nec momentum facit. Sullana demum aetate Artemidorus Pseudaristophaneus, haud ignobilis grammaticus, Bucolicorum syllogam composuit gloriaturque hoc facto in epigrammate, quod in prolegomenis scholiorum Theocriteorum servatum locum sibi flagitavit etiam in huius editionis fronte. nam ad Artemidorum tantum non omnia redeunt quae edimus. qui Bucolicorum nomine, licet multis Theocriti potissimum carminibus parum conveniret, haud inepte usus est, siquidem Moschus Siculus, Aristarchi familiaris, et post eum Bio Smyrnaeus volumina sua βουκολικά appellaverant, in quibus praeter heroica multa βιωτικῶς temperata etiam lusus amatorii inerant a Bione ipso ἐρωτύλα vocati. quorum exemplo ducti cum haud pauci poetae se in eadem area exercuissent exercerentque, larga Artemidoro suppetebat materia, cum in unum stabulum Bucolica congregaret,

fuitque ille, ut solent qui aequalium poetarum flores colligunt, indulgentior quam posteritatis iudicium approbare potest. quaecumque Artemidori collectio praeter Theocritea continebat, et grammaticorum curae manebant expertia nec multum omnino legabantur; tamen haud exigua pars eorum per aliquot codicum Theocriteorum familias (quas signis Π et Φ significavi) usque ad Byzantinos et per eos ad nos pervenit; qua de causa Appendicem Bucolicorum eam nominavi. sunt autem haec carmina omnia anonyma, vel ea quae Moschi aut Bionis esse aliunde constat; nam ultimis Byzantinorum fidem cautus homo habebit nullam.

Artemidorus cum Theocritea colligeret duobus saeculis interiectis, fieri non poterat quin nonnulla Theocriti carmina non iam reperiret, alia reciperet minime genuina. desideratur Berenice, cuius aliquot versus grammatico fere aequali Artemidori debemus, atque in operum tabula Suidiana, cuius haec quidem pars ad veteres bibliothecarum laterculos redire videtur, recensentur Ἑλπίδες Προϊίδες Ἡρωῖναι Ἐπικήδεια, quae carmina sive genuina sive spuria penitus interiere. contra legimus inter Theocritea carmina octavum et nonum vulgo numerata a Theocrito alienissima; plura etiam falso eidem tribuuntur epigrammata. nam horum quoque collectionem confecisse Artemidorus demum censendus est, quoniam Meleager Gadenus in Corona sua texenda Theocriti virtutem in hoc quoque carminum genere spectatam omnino ignoravit. contextus verborum quantum inter Theocriti et Artemidori tempora perpessus sit, nullo pacto valemus aestimare; quamquam intactus certe non

mansit. nobis necessario Theocritus is est quem Artemidorus edidit.

Theo Artemidori f. cum multos alios saeculi tertii poetas, tum Theocritum edendum curavit docto commentario illustratum. quae editio statim diripi coepta tantam Theocrito gloriam conciliavit, quanta ne vivus quidem floruerat, maxime per Vergilium rusticae poeseos imitatore. nam ex hoc demum tempore inter summos Graecorum poetas habetur Theocritus, legunturque vulgo carmina separata ab imitatoribus, quos Artemidorus addiderat, instructa argumentis et scholiis, ornata epigrammate ἄλλος ὁ Χῖος, quod servatum per prolegomena cum Artemidori epigrammate suo loco restituimus. succedebant, uti par erat, Theoni alii editores, inter quos Munatius, criticus Trallianus, et Amarantus excellunt, quem sub Marco fere eam cuius reliquias tenemus editionem comparasse satis certo colligitur. aut Amarantus aut Munatius Technopaegnia addidit; inest enim Ara Ionica Hadriano dedicata. venerunt deinde saecula quae artem non iam promoverent, mox thesauros litterarum hereditate acceptos dilapidarent. itaque bucolicorum studia, postquam saeculis quinto et sexto multa imitatorum conamina excitarunt, obmutescunt plane usque ad Tzetzae et Eustathii tempora. interim vero Technopaegnia, Epigrammata, Moschi Amor recepta sunt in Anthologiam Palatinam. quod factum Technopaegniis unum erat saluti: nam qualia in bucolicorum codicibus tradita sunt ad unum redeunt exemplum funditus corruptum. contra Moschi Amor longe corruptiorem bucolicis codicibus refert recensionem; videtur e Moschi ipsius libello ex-

cerptus esse, qui saec. v. certe superstes fuerat. ad eundem redit Europa seorsim a bucolicis servata. inde a saeculo xii Byzantini grammatici bucolica carmina sedulo conquirunt, describunt, emendant. horum demum nos utimur libris, praeterquam quod Hylae pauca verba Oxyrhynchi inventa sunt, scripta in papyro, sed corruptiora nostris; quae suo loco subnotavi. scio alias extare Theocriteae papyri lacinias; sed haec a possessoribus officii sui neglegentibus abdita tenentur.

Sunt sane permulti codices¹ quos quantumvis studeam brevitati commemorare necesse habui. Ambrosianus K ceteros omnes semper aequiparat auctoritate unus coniunctos, sed incedere uno hoc duce nequaquam licet. in primis duodecim carminibus proximum locum occupat M, nec laude sua fraudandi aut P Q T coniuncti (P ipse proterve interpolatus) aut H S; A E U fortasse praestabat omnino abicere. B etiam in his primis carminibus eximius fuisse videtur, sed per Call. et Iunt. editiones parum notus est. bona etiam V et D praebent, per haec carmina fortasse parum noti, et Triclinius, sed obruta erroribus. omnino vero pluris aestimandus est consensus codicum quam rarissima quae unus alterve contra reliquos conservavit genuina, sive coniectura attigit verum. secuntur carmina 14, 2, 15-18, ad quae in nonnullis libris se applicat Epitaphius Bionis; sensim magis inter se dissident familiae, codices modo pauciores, modo plures iam in his carminibus praesto sunt. itaque inde a 16 singulis subscripsi, quibus codicibus

¹ Codicum signa explicata habes in siglorum conspectu huic praefationi subnexo.

usus essem. K eandem fere servat virtutem, nec minus B, sed magis magisque praevalet familia $\Phi = V L Tr.$; H S vero exiguae, M P T A E U vix ullam adferunt utilitatem. Φ familia, ad quam in Dioscuris et Hercule M referendus est, multa deinceps carmina ex Artemidori sylloga servavit, sive cum Π , sive cum S (Megaram et Moschi Amorem) sive sola. Bacchas et Oaristyn sola praebet familia $\Pi = B C D$, ad quam in Paedico 1 et Epigrammatis K, in Colo H accedit; sed Paedicon 2 in B D, Paedici 1 maior pars in B deest. memorabile quam diversam speciem offerant carmina in eodem libro servata, velut in Φ Piscatores et Amor fugitivus, in Π Bacchae et Oaristys. item diversa est virtus familiarum; modo Π , modo Φ praestat, quamquam Φ cum omnino plures praebet errores tum in dialecticis saepe Doridem proterva intrudit interpolatione. conflagimus enim in his omnibus cum incuria et cum fraude librariorum; multa vitia nos latere probabile est, saepe iudicium cohibendum. alia res in Theocrito, quem doctae grammaticorum curae debemus acceptum. hoc ne umquam obliviscamur longe gravius est quam codicum corradere lectiones. tenendum est, a nobis demum scholia a textu secerni, varias lectiones in textu a grammaticis tractato semper fuisse traditas, nimirum eodem consilio quo nos apparatus criticum subscribimus. itaque memoriam archetypi ut ita dicam fuisse duplicem, ac librariorum modo utramque descripsisse modo alteram utram lectionem; ergo in eis quidem quae ad antiquitatem pertinent lectionibus optionem nobis datam esse, contra ea quae singuli libri singularia contra scholia praebeant plerumque erroris aut fraudis con-

vinci. haec multo multorum librorum scholiorumque usu didicerit necesse est qui artis criticae subsidia ad recensendos emendandosque poetas Graecos olim a grammaticis tractatos recte adhibere voluerit. apparatus criticum autem componimus, ut legentes ipsi recensiois documenta praesto habeant, minime vero ut ipsi eandem operam denuo impendant quam editor praestitit. huius est cavere, nequid boni metalli pereat, huic omnia quamvis sordida diligenter sunt examinanda: sed nefas est omnes promere scorias. quas cum effunderet, ipse Ahrens effecit ut obscuraret quam egregie instituerat recensioem. ego igitur ne in dialecticis quidem nisi monito lectore quidquam novavi contra consentientem librorum memoriam, sed singulorum errores huius generis et quae similia sunt scitu omnino indigna constanter abieci. est sane ardua res, nec facile contingit ut aequis iudiciis satis facias, nedum tibi ipsi; spero tamen effectum esse ut legentibus ea praesto sint quae pro vere traditis haberi possunt. rationes autem quas in recensendis emendandisque Bucolicis sequendas esse didici, accurate exposui in libro qui prela iam exercet *Textgeschichte der griechischen Bukoliker*. Theocriti carmina quae proximo saeculo plerisque visa sunt pessime corrupta, ita ut emendaturo nihil non liceret, hodie intellegentes homines consentiunt grammaticorum curis semper fuisse defensa: itaque emendatoris officium plerumque eo continetur, ut recta eligat et scriptionis antiquae apices recte interpretetur. praeterea Theocritum satis habemus cognitum, ut et a linguae vitiis eum fuisse immunem sciamus et omnino recte cogitandi dicendique peritissimum; sed

pro mimico poeseos genere minime sibi constantem, ne in dialecto quidem. pleraque igitur aut intellegi aut cur non intellegantur intellegi aio, sive per corruptelam hoc accidit, sive quod aut rusticus aut docta imitatione obscuratus sermo explicatione extrinsecus petenda eget. longe alia res in Appendice. ibi nec larga nec constans suppetit memoria, defuerunt semper grammaticorum studia, multa igitur etiam ex eis quae toleramus vera non esse suspicandum est, alia penitus sunt corrupta, ex parte tantum ingenio emendantium sanata aut sanabilia. itaque philologi nova periclitari numquam desistent; ego vero sicubi ad verum perveniri posse desperavi, in traditis me cohibui, veluti in dialecticis non inconstantem solum, sed adeo falsam sciens conservavi memoriam.

Quandoquidem omnino a vulgatis ad tradita redire et debui et volui, in ordine carminum auctorumque nominibus conservare non poteram quae ad arbitrium constituta plerisque vel hodie pro traditis sunt. ac Theocritea quidem quamvis diverso loco tradita composui, sed hoc erat editionis antiquae ordinem restituere. cetera vero in Appendice proposui libros nobis servatos secutus. secuntur Moschi et Bionis fragmenta e Florilegiis excerpta; agmen claudunt Technopaegnia. quae quamvis rectius Theocrito subicerentur, e cuius editione sumpta sunt, tamen huc reicere malui, cum sine damno tantum quidem consuetudini condonari posse videretur. novos numeros Appendicis carminibus adscripsi, sed in Theocrito certe veteres semper tenendos esse censeo, quamvis non iam convenientes. mihi quidem veterum grammaticorum mos maxime arridet, qui suo quodque

idyllium nomine laudant; sed ne vulgati quidem numeri molestiam cuiquam parabunt, modo conspectu carminum uti voluerit quem in fronte libri proposui.

Et in ordinandis carminibus et omnino in recensionis munere administrando quamvis olim aliunde profectus nunc vestigia premo Henrici Ludolfi Ahrens, viri multo maioris quam clarioris, gratissimoque animo profiteor, si quam haec editio laudem meretur, eam illi deberi tantum non omnem. etiam codicum et editionum lectiones permultas ab Ahrente sumpsi, quamquam Italicos certe codices omnes ipse inspexi et quatenus opus esse videbatur contuli; nonnulla etiam alii viri amica ope oblata inspexerunt.

Interpretatio ab his editionibus aliena est. cum vero argumenta a veteribus grammaticis singulorum carminum scholiis praemissa vulgo adderentur, haec quidem repetenda non duxi, sed eorum loco ipse omnibus carminibus scripsi argumenta, ea fere sectatus quae probatissimi grammatici in hoc scribendi genere legentibus proponere soliti erant. quae haud incommoda visum iri spero; sed ab afferendis aut propriis aut alienis scriptis omnino abstinui. praeterea *Syrinx* et *Ara* utraque per aenigmata tam obscura scripta sunt, ut sine paraphrasi legi vix possint. hic quoque commodum visum est pro veteris paraphrasis reliquiis novam conficere. denique numeros versuum minime faciles breviter indicavi.

Studia Theocritea cum adulescens ardentissime coluissem, nuper novo impetu capessiveram, cum a viris gravissimis qui prelis Clarendonianis praesunt Bucolicos Graecos edere iussus sum. parui libentissime: nam et privatim obstrictus tenebar almae matris

Oxoniensis beneficio, et Germanum philologum, si potest, gratiam referre decet Britanniae, e qua ante hos centum annos accurata linguae Graecae cognitio nobis tradita est. imprimis autem viro bono et patriae et humanitatis amanti nihil sanctius est colendum communione illa bonarum artium, per quam quicumque inter omnes gentes vero investigando vitam impendimus, vel ut breviter dicam, quicumque γνησίως φιλοσοφούμεν, regibus populisque viam praemus quae sola ad mundi salutem et concordiam ducit.

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

*Dabam Berolini,
Id. Aug. 1905.*

Novis exemplis cum opus esset, praefationis et adnotationis supplementum in calce libelli collocavi, in quo prostant quaecumque in fixa typorum compage mutari non poterant; supplementum adeundum esse singulis locis notat asteriscus.

V. DE W.-M.

A. d. xii Kal. Iul.

CONSPECTVS CARMINVM

Ordo vulgaris	Nomen	Pagina
Theocriti		
1	Θεοκρίτου Θύρσις	1
2	Θεοκρίτου Φαρμακεύτριαι	42
3	Θεοκρίτου Κῶμος	12
4	Θεοκρίτου Νομείς	14
5	Θεοκρίτου Αἰπολικόν	17
6	Θεοκρίτου Βουκολιασταί α'	22
7	Θεοκρίτου Θαλύσια	7
8	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί β'	24
9	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί γ'	28
10	Θεοκρίτου Ἑργατίнай	29
11	Θεοκρίτου Κύκλωψ	32
12	Θεοκρίτου Αἴτης	35
13	Θεοκρίτου Ὕλας	36
14	Θεοκρίτου Κυνίσκας ἔρως	39
15	Θεοκρίτου Ἀδωνιάζουσαι	48
16	Θεοκρίτου Χάριτες	58
17	Θεοκρίτου Πτολεμαῖος	53
18	Θεοκρίτου Ἑλένη	62
19	Append. 9 Κηριοκλέπτης	121
20	Append. 6 Βουκολίσκος	115
21	Append. 7 Ἀλιεῖς	117
22	Θεοκρίτου Διόσκουροι	69
23	Append. 12 Ἑραστής	127
24	Θεοκρίτου Ἡρακλίσκος	64
25	Append. 2 Ἡρακλῆς	96
26	Append. 4 Λῆναι	111
27	Append. 5 Ὅαριστύς	112
28	Θεοκρίτου Ἡλακάτη	77
29	Θεοκρίτου Παιδικόν α'	78
30	Θεοκρίτου Παιδικόν β'	80
	Θεοκρίτου Ἐπιγράμματα	82
	Θεοκρίτου fragmentum Βερενίκη	89

Ordo vulgaris		Nomen	Pagina
Bionis 1	Append. 10	Βίωνος Ἀδώνιδος Ἐπιτάφιος	122
„ 2	Append. 13	Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως	130
„	Fragmenta	.	140
Moschi 1	Append. 8	Μόσχου Ἔρως δραπέτης	120
„ 2	Append. 14	Μόσχου Εὐρώπη	131
„ 3	Append. 1	Βίωνος ἐπιτάφιος	91
„ 4	Append. 3	Μεγάρα	106
„	Fragmenta	.	138
Technopaegnia			
		Σιμίον Πέλεκυς	146
		Σιμίον Πτέρυγες	147
		Σιμίον Ὠιόν	148
		Θεοκρίτου Σῦριγξ	150
		Δωσιάδου Βωμός	152
		Βησαντίνου Βωμός	154
Olim Theocriti 30	Append. 11	εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν	126

SIGLA

A = AMBROSIANVS G 32, saec. xiv. Theocr. 1-18.

B = Codex deperditus Bucari (Pauli Capodivacca) Patavinus, usurpatus a M. Musuro (Mus.), cuius apographa vel excerpta passim prostant in editionibus anni 1516, Romana Zachariae Calliergis (Call.) et Florentina Iuntae (Iunt.). continebat Theocriti omnia praeter 29 inde a v. 26 et 30, Simiae Alas et Securim, carmina appendicis II.

C = AMBROSIANVS B 75, saec. xv/xvi. usu venit, ubi II signo utor, etiam Theocr. 28, 29, 30, et in Simiae Ovo. reliqua descripta sunt sive de Triclinio sive de Aldina.

D = PARISINVS 2726, saec. xv. usu venit sicut C, ubi II signo utor; habet etiam Theocritea priora, in quibus raro commemoratur.

E (5 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 42, saec. xiv. Theocr. 1-18, Syrinx.

F = AMBROSIANVS B 99, saec. xiii, Moschi Europa. pars recentior continet Technopaegnia quaedam.

H (6 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 913, saec. xiii/xiv. Theocr. 1-15, 18, 28, 29 1-8. Epitaph. Bionis.

K = AMBROSIANVS 222, saec. xiii. Theocr. 1-17, 29. Epigr. Simiae Alae et Securis.

L = PARISINVS 2831, saec. xiv. Theocr. 14-17. Epitaph. Bion.

M (9 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 915, saec. xiii. Theocr. 1-17 (valde lacunosa), Syrinx. familiae Φ habet Theocr. 22 et Herculem; denique Moschi Europam.

O (b Dorvillii, 8 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 40, saec. xii. Theocr. 5 62-8.

P = LAVRENTIANVS 32, 37, saec. xiv. Theocr. 1-17. Bionis Epitaph., Syrinx, et familiae Φ Theocr. 22 1-18, sed haec inutilia.

Q = PARISINVS 2887 anni 1298. Theocr. 1, 3-13.

S = LAVRENTIANVS 32, 16, anni 1281. Theocr. 1-18. Bionis Epitaphius, Moschi Amor et Europa, Megara.

T (3 Sanctamand. Ahrens, c Dorvillii) = VATICANVS 38, saec. xiv. Theocr. 1-14, 16.

U (4 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 1825, saec. xiv. Theocr. 1-18.

V (23 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1824 (pars prior est in Vat. 1825). habuit Theocr. 1-18 et carmina in quibus Φ signo utor. multa periere, in quibus plerumque suppetunt apographa W et X. saeculi est xiv.

W = LAVRENTIANVS *conv. soppr.* 15, saec. xv, descriptus ex V.

X (11 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1311, descriptus ex V; alia neglegenda sumpsit ex H, praeterea incertum unde Theocr. 24, 1-87.

Y = VATICANVS 434, saec. xiv. Technopaegnia aliquot.

Tr (M Sanctamand. Ahrens, Hiller) = PARISINVS 2832, Demetrii Triclinii. paucis omissis eadem praebet quae V habuit, praeterea Syringem et Dosiadae Aram.

edd. ant. Mediolanensem et Aldinas significat aut omnes aut ex parte, quae ante 1516 prodierunt.

Π et Φ , familiarum signa, quos codices comprehendant, singulis carminibus subscriptum est.

Iunt = editio Florentina Ph. Iuntae anni 1516.

Call = editio Romana Z. Calliergis anni 1516.

Alii libri siquando advocantur pleno nomine significantur.

Σ = Scholia, Σ^k Scholia Ambrosiana.

Consentiens codicum memoria sine omni signo in adnotatione prostat.

Accedunt in ed. 2 de quibus confer supplementum

R = codicis membranacei, saec. v, laciniae Parisinae et Vindobonenses.

Z = Laurentianus Ashburnhamiensis 1174, saec. xvi. Technopaegnia ab Holobolo edita.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἄμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾷς μάνδρας, ἐντὶ μιᾷς ἀγέλας.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 205

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

Ἄλλος ὁ Χίος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὅς τάδ' ἔγραψα
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔτιν' ἐφέλκυσάμην.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 434, ubi Theocriti nomen adcrevit. singulorum librorum errores mentione indigni 1 ὁ Χίος: Homerus, cf. 7. 47; 22. 218 2 cf. 16. 101
4 cf. περὶ ὕψους 33

[I] ΘΥΡΣΙΣ

ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ

- Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἃ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
 ἃ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται, ἀδὺ δὲ καὶ τύ
 συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποιση.
 αἶ κα τήνος ἔλῃ κερὰν τράγον, αἶγα τὸ λαψῆι·
 αἶ κα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ 5
 ἃ χίμαρος· χιμάρῳ δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλξης.
- ἄδιον, ὦ ποιμήν, τὸ τεδὺν μέλος ἢ τὸ καταχές
 τήν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
 αἶ κα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
 ἄρνα τὸν σακίταν λαψῆι γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10
 τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸν δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀξῆι.
- λῆις ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆις αἰπόλε τῇδε καθίξας,
 ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι,
 συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομενσῶ.
- οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν 15
 συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
 τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
 καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ρινὴ κάθηται.
 ἀλλὰ τὸν γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἄειδες

2 μελίσσεται Σ 3 scribendum συρίσδεις 6 κρήs codd.,
 corr. V² alii recentes 7 ποιμήν H²: ποιμάν vulg. 11 ἀξῆ H² S²:
 ἀξῆs (-eîs) cett. 12 τῷδε K 13 ἐς τὸ S H² A E Tr. ᾱ (ᾱι)
 codd.; cf. 5. 101 15 γρ. ἄμμιν K 17 ἔστι Stob. 20. 23, H²:
 ἐντι codd. δὲ H A¹ T Stob.: γε cett. 18 γρ. ἐπὶ H 19 ἄειδες,
 ἔειδε, εἶδες vv. ll. Σ et inde codd.

καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεόν ἵκεο μοίσας, 20
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πετέαν ἐσδώμεθα τῷ τε Πιρήῳ
 καὶ τὰν κρανίδων κατεναντίν, αἰπερ ὁ θῶκος
 τήνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἱ δέ κ' αἰείσης,
 ὥς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν αἰσας ἐρίσδων,
 αἰγὰ τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι, 25
 ἢ δὴ ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέει κηρῶι,
 ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῷ ποτὶ μὲν χεῖλη μαρύεται ὑψόθι κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονιμένος· ἃ δὲ κατ' αὐτόν 30
 καρπῶι ἔλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά τι θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλωι τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δέ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικεῖονσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς· 35
 ἀλλ' ὅκα μὲν τήνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γέλαισα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δηθὰ κυλοιδιῶντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' αἱ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἐοικώς.
 φαίης κα γυῖων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύνει·
 ὧδέ οἱ ὠιδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες
 καὶ πολιῶι περ ἐόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἦβας.
 τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρώτοιο γέροντος 45
 Πυρναῖαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλώα,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει
 ἡμενος· ἀμφὶ δέ νιν δὴ ἀλώπεκες ἃ μὲν ἂν ὄρχως

23 ποιμενικός H² Tr. Iunt. : πωμ. cett. 24 ὅκα K H Iunt. :
 πόκα K v.l. cett. (ποτὲ glossa H) 25 δέ K A E : νυ S : γε in
 ras. H 29 περὶ P T Q U Tr. : ποτὶ cett. Σ^κ 30 κεκονιμένος
 P T Tr. Et. Sorb. (Gud.) ἀκόνιτον : κεκονισμένος cett. : non intellegitur
 36 γέλαισα scripsi : γελοῖσα (-ῶσα, -εῦσα, -ἄσα P) 42 κεν
 48 μιν

φοιτῇ συνομένα τὰν τρώξιμοι, ἃ δ' ἐπὶ πῆραι
 πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
 φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμὸν ἐπὶ ξηροῖσι καθίξει.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνωι ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πῆρας
 οὔτε φυτῶν τοσσήνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶι δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὕγρὸς ἄκανθος. 55
 αἰπολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμῇ Καλυδνίωι αἶγά τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχραντον. τῷ κὰ τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
 αἶ κὰ μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσης.
 κοῦτι τυ κερτομέω. πόταγ' ὠγαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδὰν
 οὐ τί παι εἰς Ἀῖδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

— Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 Θύρσις ὅδ' ὥξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά. 65
 πῇ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πῇ ποκα Νύμφαι;
 ἦ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα; ἦ κατὰ Πίνδω;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ρόον εἶχετ' Ἀνάπω,
 οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκίδος ἱερὸν ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 70
 τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

50 κεύθοισα Σ v. l. 51 ἀκρατισμὸν Σ unus: ἀκράτιστον Σ codd.
 52 ἀνθερίκοισι K Eustath. ad Υ 227: ἀνθερίκεσσι cett. 56 αἰολικὸν
 Σ v. l. Hesych. s. v.: αἰολίχον Σ v. l. θάημα legerunt Alpheus A. P.
 ix. 101, Ausonius ep. 14. 33, Hesych. (θέημα cod.): τι θάημα codd.
 57 πορθμῇ Καλυδνίωι Σ v. l.: πορθμῇ (-μῇ H) Καλυδωνίῳ Σ codd.
 60 καὶ vel κεν 61 κεν 62 τυ Iunt.: τοι vel inde nati errores
 in codd. 64 intercalarem formavi secundum Σ^κ: codd. aut
 ignorant πάλιν (S H A E) aut inconstanter ponunt (K P T Q); λήγετε
 habent ab 127 deinceps 65 ἄδε ἃ (ἦ) v. l. P Q U 71 ὠδύραντο
 K H T 72 ἔκλαυσε K (Σ): ἀν ἔκλαυσε Σ v. l., inde ἀνέκλ. cett.
 codd.

πολλαί οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθ' Ἑρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δέ ' Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἔρασαι; '

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ὠπόλοι ἦνθον. 80

πάντες ἀνθρώτευν, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
κῆφ' ἄ ' Δάφνι τάλαν τί τυ τάκεαι; ἃ δὲ τὲ κῶρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ζάτεισ'· ἃ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἔσσί. 85

βούτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
ὠπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμός, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
καὶ τὸν δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῇς τὰς παρθένους οἷα γελᾶντι, 90
τάκεαι ὀφθαλμός, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.'

τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
ἄννε πικρὸν ἔρωτα καὶ ἐς τέλος ἄννε μοῖραν.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἃ Κύπρις γελάοισα, 95

λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
κεῖπε ' τύ θην τὸν Ἑρωτα κατεύχεο Δάφνι λυγιεῖν·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἑρωτος ὑπ' ἀργαλέῳ ἐλνγίχθης; '

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· ' Κύπρι βαρεῖα, 100
Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·

75 δ' αὖ H S Tr., cf. Europ. 34 78 ἔρασαι S¹ P T² Q A; cf.
2. 149. productio permira 82 τί γν T Q U τέ S Tr. (γε H): τοι
(i. e. τυ) K A E: τι P Q T U 83 πᾶσαν . . . κράναν K A E P² Tr.
85 ζάτεισα K¹: ζατεῖς ἃ K²: ζατοῖσ' ἃ vel ζατοῖσα cett.: et ζάτεισα
et ζατοῖσα Σ 93 μοῖραν scripsi: μοίρας Σ codd. 95 ἃ διὰ Σ v. l.
96 λάθρια P

ἤδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυνκεῖν;

Δάφνις κῆν Ἀίδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἐρωτι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος; ἔρπε ποτ' Ἰδαν, 105

ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν. τῆνεὶ δρύες ἡδὲ κύπειρος,

αἱ δὲ καλὸν βομβεῖντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

ῥαῖος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μῆλα νομεύει

καὶ πτώκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

αὐτὶς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσπον ἰοῖσα,

καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχην μοι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

ῶ λύκοι, ῶ θῶες, ῶ ἂν' ὦρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115

χαίρεθ'. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἂν' ὕλαν,

οὐκέτ' ἂνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθουσα

καὶ ποταμοί, τοῖ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

Δάφνις· ἐγὼν ὅδε τήνος ὁ τὰς βόας ὦδε νομεύων, 120

Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὦδε ποτίσδων.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

ῶ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσι κατ' ὦρεα μακρὰ Λυκαίῳ,

εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσων

τὰν Σικελάν, Ἐλίκας δὲ λίπε ρίον αἰπύ τε σᾶμα 125

τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγῆτόν.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

ἔνθ' ὠναξ καὶ τάνδε φέρειν πακτοῖο μελίπνουν

ἐκ κηρῷ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἐλικτάν·

102 φράσδῃ K² H¹ V Iunt. : φράσδει cett. ἄλιον K¹ S Eustath. ad

X 13 et v 357 : ἄλιος cett. δεδύκει K S² V Tr. 103 κείν

105 οὐ legunt Σ codd. contra dialectum 106 ἡδὲ Plutarchus qu.

nat. 36 (vertit Longolius) : ὦδε codd. 107 αἱ δὲ Plutarchus : ὦδε

codd. e 5. 45, 46 108 om. K P Q T 109 μᾶλα : corr. H²

118 Θύβριδος P Q T, Serv. ad Aen. iii. 500 : Δύβριδος Asclepiad. Myrl.

in Σ (inde K) : Τύμβριδος Σ v. l. 125 λίπερριον S 126 γρ.

ἀγαστόν H (ἀγατόν P T Q U Tr.) 128 φέρ' εὐπάκτοιο Σ v. l.

ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἔλκομαι ἥδη. 130

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
ἀ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
πάντα δ' ἑναλλα γένοιωτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὠλαφος ἔλκοι, 135
κῆξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι δηρίσαιντο·

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
χῶ μὲν τόσος εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λῖνα πάντα λελοίπει
ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνις ἔβα ρόον. ἔκλυσε δῖνα 140
τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' ἀοιδᾶς.

καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὕμνῳ καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον αἰσῶ. 145

— πλήρῆς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
πλήρες δὲ σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
ἀδείαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον αἰδεῖς.
ἡνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·
ᾠρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. 150
ᾠδ' ἴθι Κισσαίθα, τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὕμνῳ ἀναστήη.

130 Ἄιδος v. l. HS: αἶδαν cett. 132 νῦν H¹ PQT: νῦν δ'
ceteri 136 δηρίσαιντο c Vergil. Ecl. viii. 35 Scaliger: γαρύσαιντο
(γῆρ. P) 138 ἀνεπαύσατο Σ v. l. QD, cf. γ. 90 143 ὥς νιν (μιν)
PQTH² 147 δὲ PQTU: τοι cett. et Galen. viii. 971 K
151 Κιναιίθα Σ v. l. (c 5. 102) 152 σκιρτασῆτε

[VII] ΘΑΛΥΣΙΑ

Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγὼ τε καὶ Εὐκριτος εἰς τὸν Ἀλεντα
 εἶρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας.
 τῇ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
 κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος, εἴ τί περ ἐσθλόν
 χαῶν τῶν ἐπάνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ 5
 Χάλκωνος, Βούριαν ὅς ἐκ ποδὸς ἄννε κρίναν
 εὖ ἐνερεισάμενος πέτραι γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτάν
 αἰγαιοὶ πετελείαι τε εὐσκιον ἄλσος ὕφαινον
 χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφές κομόωσαι.
 κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
 ἀμὴν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο, καὶ τιν' ὁδίταν
 ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὐρομες ἄνδρα,
 οὔνομα μὲν Λυκίδα, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τις νιν
 ἡγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐώικει.
 ἐκ μὲν γὰρ λαιοῖο δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
 κνακὸν δέρμ' ὥμοιο νέας ταμίσιοιο ποτόσδοι,
 ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
 ζωστήρι πλακερῶι, ροικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίῳ
 δεξιτερᾷ κορύναν. καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς
 ὄμματι μειδιῶντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χείλευσ· 20
 ' Σμιχίδα, πᾶι δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
 ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιαῖσι καθεύδῃ,
 οὐδ' ἐπιτυμβίδιῳ κορυδαλλίδες ἡλαίνονται;

Titulus. Λυκίδας ἢ Θαλύσια Amarantus Et. gen. διεκρανώσατε, Θ. ἢ
 ἔαρινοι (θερινοὶ D²) ὁδοιπόροι PQS Tr. 2 ἀμὴν Apollon. de pron.
 p. 42 Schn., de synt. 127 Bekk. : ἀμὴν P 5 ἐπάνωθεν Reiske, cf.
 epigr. 22. 3 : ἔπ' ἄνωθεν 6 ἄννεσε Σ v. l. ? (inde P) 7 εὖ
 Hermann : εὖ γ' 8 ὕφαινον Heinsius e Vergil. Ecl. ix. 42 :
 ἔφαινον 11 τὸν δ. K M P Q T 13 μιν 15 λαιοῖο Graefe :
 λασίοιο 16 ὥμοιο Kaibel : ὥμοισι 18 πλακερῶι Σ v. l. 21 τὸ
 Σκ (in vita) T² Q : τυ, τοι, συ cett. 22 ἐν K P Q : ἐφ' cett. 23 ἐπι-
 τυμβίδιαι T (sed -οι in scholio), K in lemmate scholii. Galen. ἡλαί-
 νονται Galen. xii. 361 K. : -ονται ; corr. et Iunt.

ἢ μετὰ δαῖτ' ἄκλητος ἐπείγει· ἢ τινος ἀστῶν
 λανὸν ἐπὶ θρώσκες; ὥς τευ ποσὶ νισσομένοιο 25
 πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην 'Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
 ἡμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν
 ἔν τ' ἀματήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν λαίνει
 ἀμέτερον· καὶ τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν 30
 ἔλπομαι. ἃ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιάς· ἦ γὰρ ἑταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλωι Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι
 ὀλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ
 ἃ δαίμων εὐκριθὼν ἀνεπλήρωσεν ἀλῶάν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ· ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἰώσ· 35
 βουκολιασδῶμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὕνασεί.
 καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
 οὐ Δᾶν· οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ οὔτε Φιλίταν 40
 αἰεῖδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
 ὥς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺν γελάσας
 'τάν τοι' ἔφα 'κορύναν δωρύττομαι, οὔνεκεν ἐσσι
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείαι πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ 45
 ἴσον ὄρευσ κορυφαῖ τελέσαι δόμον Ὀρομέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς,
 Σιμιχίδα· κῆγ' ἄν μὲν, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει 50
 τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.'

'Ἔσσεται Ἀγαύνακτι καλὸς πλόος εἰς Μιτυλήναν,

24 δαῖτα κλητός: recte distinx. Σ 25 τευ H Tr.: σου glossa S:
 τοι cett. 28 ἔμμεν 29 ἀμητήρ. 39 γᾶν K M¹ H 40 οὐδὲ
 K P Φιληταν vario accentu codd. corr. Crönert 42 γελάσας O:
 γελάσας vel γελάξας cett. 43 δωρύττομαι K T Q: δωρήσομαι cett.
 46 εὐρυμέδοντος coniectura in Σ (inde K¹ A¹ E V²) 49 ἀρξώμεθ'
 K T Q: ἀρχώμεθ' cett.

χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκηι
 κύματα, χ' Ὠρίων ὄτ' ἐπ' ὠκεανῶι πόδας ἴσχει,
 αἶ κα τὸν Λυκίδαυ ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας 55
 ῥύσσηται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει.
 χάλκυνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότον τόν τ' εὐρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ,
 ἀλκύνες, γλαυκαῖς Νηρηῖσι ταῖ τὰ μάλιστα
 ὀρνίχων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἀλὸς ἄγρα. 60
 Ἀγεάνακτι πλόον διζημένωι ἐς Μιτυλήναν
 ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὐπλοος ὄρμον ἴκοιτο.
 κῆγῶ τήνῃ κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ροδόεντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω
 τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ 65
 παρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεί.
 χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κυύζαι τ' ἀσφοδέλωι τε πολυγνάμπτωι τε σελίνωι.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
 αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
 αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἰς μὲν Ἀχαρνεύς,
 εἰς δὲ Λυκωπέιτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν αἰσεῖ,
 ὥς ποκα τὰς Ξενέας ἡράσσατο Δάφνις ὁ βούτας,
 χῶς ὄρος ἀμφεπουεῖτο καὶ ὥς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν,
 Ἰμέρα αἴτε φύονται παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο, 75
 εὔτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον
 ἢ Ἀθῶ ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
 αἰσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἐόντα κακαῖσιν ἀτασθαλίαισιν ἄνακτος,
 ὥς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι 80
 κέδρον ἐς ἀδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,

55 κεν ὀπτῶμενον recte Call. 59 τὰ H (qui ταὶ omissum
 ipse add.) Call.: τε cett. 60 ἐφίλαθεν 62 ὥρια Σ v. l.,
 εὐπλοον: corr. Schaefer 69 μεμνημένος 72 Λυκωπίτας, sed recte Σ
 unus ἀπὸ Λυκωπέος ἔχων τὴν κλήσιν 73 ξανθὰς Σ v. l. 74 ἀμφε-
 πουεῖτο K P H: -λεῖτο O S Q A E Tr.: utrumque M T

οὐνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
 ὦ μακάριστε Κομᾶτα, τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις,
 καὶ τὸ κατεκλαίσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὸ μελισσᾶν
 κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας. 85
 αἶθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὠφελος ἦμεν,
 ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμουν ἄν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας
 φωνᾶς εἰσαΐων, τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
 ἀδὺν μελισσόμενος κατεκέκλισο θεῖε Κομᾶτα.'

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μέτ' αὖτις 90
 κηγὼν τοῖ' ἐφάμαν· 'Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
 Νύμφαι κημέ διδάξαν ἄν' ὥρεα βουκολέοντα
 ἐσθλά, τά που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
 ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ὦι τυ γεραίρειω
 ἀρξεδῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις. 95

Σιμιχίδαι μὲν Ἑρωτες ἐπέπτарον· ἡ γὰρ ὁ δειλὸς
 τόσσον ἐρᾷ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἔρανται.
 "Ωρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίματος ἀνέρι τήνῳ
 παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἀριστις,
 ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀεΐδειω 100
 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
 ὥς ἐκ παιδὸς Ἀρατος ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἔρωτι.
 τόν μοι Πάν, Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
 ἄκλητον τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσας,
 εἴτ' ἔστ' ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος. 105
 κεῖ μὲν ταῦτ' ἔρδοις, ὦ Πάν φίλε, μήτι τυ παῖδες
 Ἀρκαδιοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμῳ
 τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·
 εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χροά πάντ' ὀνύχεσσι
 δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις, 110

85 ἐξετέλεστας Σ v. l. (inde M O γρ. Tr. Q¹) 86 ἐμεῦ P : ἐμοὶ
 cett. (ἐμῖν S) 90 ἀνεπαύσατο K, cf. I. 138 αἶθις 94 ὅττι
 γ' αἶδειν Σ v. l. (inde O Tr.) 97 ἐρᾶντι K P Q T 98 ὥρατος
 S A² Tr. edd. ant. : ἄρατος cett. 105 εἴτε Φ. ἄρ' ἐστὶν S 106 κεί
 S : κῆν ἔρδοις H S E¹ 107 ὤμους

εἷς δ' Ἡδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χείματι μέσσωι
 Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτω,
 ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις
 πέτραι ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.
 ὕμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺν λιπόντες 115
 νᾶμα καὶ Οἰκοῦντα, ξανθὰς ἔδος αἰπὺ Διώνας,
 ὦ μάλοισιν Ἐρωτες ἐρευθομένοισιν ὅμοιοι,
 βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον,
 βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ζεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μεν.
 καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες 120
 'αἰαῖ' φαντί 'Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.'
 μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη,
 εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας.
 ἄμμιν δ' ἄσυχία τε μέλοι, γραία τε παρείη, 126
 ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.'
 Τόσσ' ἐφάμαν· ὃ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἀδὺν γελάσσας
 ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὥπασεν ἦμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 εἶρφ' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκριτος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
 ἀδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες
 ἐν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέαισι.
 πολλαὶ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 αἴγειροι πετελαί τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὁροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
 τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἃ δ' ὀλολυγών

111 οὔρεσι 112 κεκλιμένος K γρ. M P T Q¹ H 116 οἰκεῦντα
 Σ S : οἰκεύντας O : οἰκεύντες cett. : corr. Hecker 120 δὴ μάλ'
 K M P T Q 121 ὑπορρεῖ O A² 125 ἀπὸ Σ K M T Q γρ. : ἐπὶ
 Σ P Q H S : ὑπὸ O A E T r. 127 -σδοισα T Q T r. : -ζουσα cett.
 128 ὧς ἐφ. M P Q γελάσσας H O : γελάξας cett. 134 οἰναρέαισι
 O : -ρησι S M² : -οισι cett.

τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκειν ἀκάνθαις. 140
 ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών,
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδεν θέρεος μάλα πίνος, ὥσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχναι μὲν παρ ποσσὶ, παρὰ πλευραῖσι δὲ μάλα
 δασιλέως ἀμῖν ἐκκλίνδετο· τοῖ δ' ἐκέχυντο 145
 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε·
 τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνασίον αἶπος ἔχουσιναι,
 ἄρ' αὖ γέ παι τοιόνδε Φόλῳ κατὰ λάινον ἄντρον
 κρατῆρ' Ἑρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χίρων; 150
 ἄρ' αὖ γέ παι τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳι,
 τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὥρεσι νῆας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι,
 οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 βωμῶι παρ Δάματρος ἀλωίδος; ἃς ἐπὶ σωρῶι 155
 αὐτὶς ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον, ἃ δὲ γελάσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχουσα.

[III] ΚΩΜΟΣ

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλημένε βόσκει τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κρᾶναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα, φυλάσσεο μὴ τυ κορύψῃ. 5

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύνποισα καλεῖς; τὸν ἐρωτύλον ἦ ῥά με μισεῖς;

146 ἔραζε Athen. ii. 50^a Et. βράβηλα, V²: ἔρασδε 150 χείρων
 152 νῆας Heinsius: λᾶας 154 διεκρανάσατε K P Q T¹ H: -νώσατε
 cett. et Amarantus Et. gen. 155 ἀλωάδος M¹ H² A E

Titulus. Κῶμος Δωρίδι S H T qui addunt Ἀμαρυλλίς ἢ Αἰπόλος ἢ
 Κωμαστής: hoc P alii: Αἰπολικὸν ἢ Ἀμαρυλλίς K ex argumento suo
 3 πεφιλημένε Gellius ix. 9: πεφιλαμένε 4 ἐνόρχαν Σ v. l.

ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν;
νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς.

ἡνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον, 10
ὦ μ' ἐκέλευε καθελεῖν τυ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.

θᾶσαι μάν. θυμαλγὲς ἐμὴν ἄχος. αἶθε γενοίμαν
ἃ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεδὸν ἄντρον ἰκοίμαν
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, αἶ τυ πυκάσδεις.

νῦν ἔγνω ν τὸν Ἑρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας 15
μαζὸν ἐθήλαζεν, δρυμῶι τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
ὥς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρῖς ἰάπτει.

ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος, ὦ κυάνοφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλήσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἁδέα τέρψις. 20

τὸν στέφανον τῖλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποησεῖς,
τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω
ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐδόμοισι σελίνοις.

ὦμοι ἐγών, τί πάθω, τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις.

τὰν βάιταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι, 25
ὥπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·
καὶ κα δὴ 'ποθάνω-τό γε μὰν τεδὸν ἁδὺ τέτυκται.

ἔγνω ν πρᾶν, ὅκα μεν μεμναμένω εἰ φιλέεις με,
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο, τὸ πλατάγημα,
ἀλλ' αὐτῶς ἀπαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη· 30

εἶπε καὶ Ἀγροῖῳ τάλαθῆα κοσκινόμαντις,
ἃ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὐνεκ' ἐγὼ μέν
τὴν ὄλος ἔγκειμαι, τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.

ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
τάν με καὶ ἃ Μέρμνωνος ἐριθακὶς ἃ μελανόχρως 35

10 τηνῶ δὲ P Q T 12 ἐμὸν Σ codd.: corr. ed. Mediol.
14 πυκάσδεις H¹: πυκάσδη (-δει) cett. *16 μαστὸν Stob. 64. 23: μασδὸν
codd., cf. 48 νιν Stob.: μιν ἔτραφε Stob. A E Tr.: ἔτρεφε cett.
18 λίπος Σ v. l. 23 ἀμπλέξας K P Q V: ἐμπλ. cett. 25 τηνῶ
Σ K P V¹: τῆνα cett. 27 δὴ Graefe: μὴ Σ codd. 28 ἔμοιγε
μεμναμένω K Q T V¹ 29 ποτιμαζάμενον πλατάγησεν Σ v. l. 31 ἃ
Γροῖῳ vel ἀγροῖῳ legunt Σ codd. 32 πρὶν K T

αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτη.

ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἀρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; αἰσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ᾧδ' ἀποκλινθείς.
καὶ κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνη ἐστίν.

Ἰππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γάμαι, 40
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄννευ· ἃ δ' Ἀταλάντα
ὥς ἶδεν, ὥς ἐμάνη, ὥς ἐς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.

τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὁθρνος ἄγε Μελάμπους
ἐς Πύλον· ἃ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίναισιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἃ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεισιβοίας. 45

τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὥρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὕτως Ὡδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;

ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων, ζαλῶ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα, 50
ὅς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.

ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰίδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ᾧδέ μ' ἔδονται.
ὥς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

[IV] NOMEIS

BATTOΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ

- Εἰπέ μοι ᾧ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦρα Φιλώνδα;
- οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
- ἦ πάι ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις;
- ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.
- αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ὤιχετο χῶραν; 5

42 ἄλλατ' K Tzetzes Chil.

xii. 947 : ἄλλετ' (ἄλετ' P) cett. : corr. Hemsterhuys 44 ἀγκοίνῃσιν
46 μῆλα P : μᾶλα cett. 48 μασδοῖο Q T V Tr. 51 τοσσῆν' P
53 ἔδονται H S T' Tr. : ἔδοντι cett.

Titulus. Νομεῖς K : βουκολιασταὶ ἢ νομεῖς (e titulo 5) P S, alii alia
inepta, Αἴγων argum. 3 5 οὗτος v. l. K H S : ωύτῳς A E Tr.

- οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὤιχετο Μίλων.
 — καὶ πόκα τήνους ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
 — φαντί νιν Ἑρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.
 — κῆμ' ἔφαθ' ἅ μᾶτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
 — κῶιχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἵκατι τουτόθε μῆλα. 10
 — πείσαι κα Μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.
 — ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.
 — δειλαῖαί γ' αὖται, τὸν βουκόλον ὥς κακὸν εὖρον.
 — ἦ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
 — τήνας μὲν δὴ τοι τὰς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
 τῶστία. μὴ πρῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;
 — οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὅκα μὲν νιν ἐπ' Αἰσάριοιο νομεύω
 καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμνθα δίδωμι,
 ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.
 — λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πυρρίχος. εἴθε λάχοιεν 20
 τοὶ τῷ Λαμπριάδα, τοὶ δαμόται ὅκκα θύωντι
 ταῖ Ἡραι, τοιόνδε· †κακοχράσμων† γὰρ ὁ δᾶμος.
 — καὶ μὰν ἐς στομάλιμον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσκω,
 καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπη καλὰ πάντα φύοντι,
 αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια. 25
 — φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὧ τάλαν Αἶγων,
 εἰς Ἀἶδαν, ὅκα καὶ τὸ κακᾶς ἡράσσοιο νίκας,
 χά σῦριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἂν ποκ' ἐπάξας.
 — οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
 δῶρον ἐμὴν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς, 30
 κεῦ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εἶ δὲ τὰ Πύρρω.
 αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις, ἧ τε Ζάκυνθος
 καὶ τὸ ποταῶιον τὸ Λακίνιον, αἵπερ ὁ πύκτας
 Αἶγων ὀγδῶκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.
 τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας 35

10 τουτόθε Σ S: τουτόθι μᾶλα codd. et Σ (mala sive oves)
 11 κα Ahrens: κε K: τοι vel τι cett. 12 αἶδε K: ᾧδε cett.
 13 γ' P H S Tr.: δ' cett. 17 γὰν K H 21 θύωντι
 Valckenæer: θύοντι 22 ὁ ταῦρος Σ v. l. 24 γρ. Ναύαιθον H
 ὅπη K P H S: ὅπα(ι) cett. 34 κατ[αι]δάσσατο R¹

- τᾶς ὀπλᾶς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάνυσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασεν.
- ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοῖσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσπον ἀπέσβης.
αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. 40
- θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσειτ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἶθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
- θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. — σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἂ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἔσακούεις; 46
ἡξῶ ναὶ τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἴδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρπει.
εἴθ' ἥς μοι ῥοικόν τι λαγωβόλον, ὥς τυ πάταξα.
- θαῤσαι μ' ὦ Κορύδων ποττῷ Διός· ἂ γὰρ ἄκανθα 50
ἄρμοι μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖαι
τὰτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἂ πόρτις ὄλοιτο.
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμεύμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις;
- ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν· ἄδε καὶ αὐτά.
- ὀσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάζει. 55
- εἰς ὅρος ὅκχ' ἔρπηις, μὴ νήλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομῶντι.
- εἴπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;
- ἀκμάν γ', ὦ δειλαίε· πρόαν γέ μιν αὐτὸς ἐπενθῶν 60
καὶ ποτὶ τᾷ μάνδραι κατελάμβανον, ἄμος ἐνήργει.
- εὖ γ' ὠνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἦ Σατυρίσκους
ἐγγύθεν ἦ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

46 σίτθ' ἂ edd. ant. : σίττ' ὦ codd. Κιναιθα H P Q T U (e 5.
102) 48 ὦδε P T (om. Q) 49 ἦν τι Hermann: τὸ
codd. (τυ P) πάταξα K¹: πατάξω 53 ἐτύπαν χασμῶμενος H S
recte ἦ ἄρα S¹ P Q T: ἦρατε cett. : corr. edd. ant. 56 νήλιπος
K: ἀνήλ(vel -άλ-)ιπος 57 κομέοντι T: κομέονται Q¹ Et. M. s. v.
ἀσπάλαθος 60 πρόαν E: πρῶαν vel πρᾶν 61 μάκτραι Σ v. l.
63 ἐρίσδεις K¹

[V] ΑΙΠΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ

ΚΟΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ

- Αἶγες ἑμαί, τήνουν τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν.
- οὐκ ἀπὸ τὰς κρίνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορήτε
τόν μεν τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν;
- τὰν ποίαν σύριγγα; τὸ γάρ ποκα δῶλε Σιζύρτα 5
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
- τὰν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος; εἶπε Κομάτα· 10
οὐδὲ γὰρ Εὐμάραι τῷ δεσπότηι ἦς τι ἐνεύδειν.
- τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνὶκ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὸ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκεν
βασκαίνων καὶ νῦν με τὰ λoίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
- οὐ μαῦτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Κυλαιθίδος, ἥ κατὰ τήνας 15
τὰς πέτρας, ὦνθρωπε, μανεῖς εἰς Κρᾶθιν ἀλοίμαν.
- οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας ὠγαθὲ Νύμφας,
αἶτε μοι ἴλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν,
οὐ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.
- αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν. 20
ἀλλ' ὦν αἶ κα λῆις ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
ιερὸν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπηις.
- ὅς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἡνίδε κεῖται
ὠριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὸν τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
- καὶ πῶς, ὦ κίναδος τυ, τάδ' ἔσσεται ἐξ ἴσω ἄμμιν; 25

Titulus : sic codd. plerique et argumentum et Σ 7. 21. βουκολιασταί
(e carm. 6) add. K P alii ; ὄδοιπόροι (e 7) K B 4 πρώαν 9 ἔβαν
A E 10 εὐμάρα sine iota Σ codd. 14 σέ γε 15 Κυλαιθίδος
Bechtel ex Heroda 6. 50 : Καλαιθίδος 21 οὐν ἐντὶ 25 κίναδεῖ
vel κίναδε (H S T²) codd. : κίναδος σὺν Wordsworth τάδ' H S A E :
τάδε γ' cett. (τάγ' P) ἴσου

- τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
αἰγὸς πρατοτόκοιο κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγειν;
— ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὥς τὸ πεποίθεις,
σφᾶξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
ῶριφος ἰσοπαλὴς τοι, ἴδ' ὁ τράγος οὗτος· ἔρισδε. 30
— μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλλπει. ἄδιον αἰσῆι
τῇδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσεα ταῦτα καθίζας.
ψυχρὸν ὕδωρ τῆναι καταλείβεται· ὦδε πεφύκει
ποιά, χά στιβᾶς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὦδε λαεῦντι.
— ἀλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῆις 35
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὃν ποκ' ἐόντα
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἡ χάρις ἐς τί ποχ' ἔρπει.
θρέψαι τοι λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι.
— καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἦ καὶ ἀκούσας
μέμναμ'; ὦ φθονερόν τυ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτῶς. 40
— ἀνὶκ' ἐπύγισόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
— μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὕβε ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὦδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῆι.
— οὐχ ἐρψῶ τῆνεί· τουτεῖ δρύες, ὦδε κύπειρος, 45
ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι,
ἐνθ' ὕδατος ψυχρῷ κρᾶναι δύο, ταῖ δ' ἐπὶ δένδρει
ὄρνιθες λαλαγεῦντι, καὶ ἡ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
ταῖ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἡ πίτυς ὑψόθε κώνοις.
— ἡ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τῇδε πατησεῖς, 50
αἱ κ' ἐνθηῖς, ὕπνω μαλακώτερα· ταῖ δὲ τραγεῖαι
ταῖ παρὰ τὴν ὄσδουτι κακώτερον ἢ τὴν περ ὄσδεις.
στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίῳ.

27 πρωτοτ. 30 τοι Ahrens: τυ 32 τῇ(ι)δ' H² O
Tr.: τεῖδ' K A Q²: τεῖνδ' P T Q¹: τάνδ' S 33 τουτεῖ (-τι)
H P Q A E, utrumque S 36 ὄμμασι τοῖς suspectum 37 ποθ'
38 τοι Meineke: om. P A E Stob. Ecl. ii. 46. 7 Wachsm.: καὶ
cett.: κα Σ Ahrens 39 τεῦς Apollon. de pron. 96^a Iunt.: τευ
49 ὑψόθι K P Q E κώνοις K P Q H S¹: κώνους cett.

- αἱ δέ κε καὶ τὸν μόλῃς, ἀπαλὰν πτέριν ᾧδε πατησεῖς 55
καὶ γλάχων' ἀνθεύσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαῖρᾶν
δέρματα τᾶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνῶν.
στασῶ δ' ὀκτῶ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
ὀκτῶ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.
- αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάσδεν· 60
τὰν σαυτῷ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε,
τίς κρινεῖ; αἶθ' ἔνθοι ποχ' ὁ βουκόλος ᾧδε Λυκώπας.
- οὐδὲν ἐγὼ τήνῳ ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
αἱ λῆις, τὸν δρυτόμον βωστροήσομες, ὅς τὰς ἐρίκας
τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων. 65
- βωστρέωμες. — τὸν κάλει νιν. — ἴθ' ᾧ ξένε μικρὸν

ἄκουσον

- τῇδ' ἐνθῶν· ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βουκολιαστάς ἐστι. τὸ δ' ὠγαθὲ μήτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτου ὀνάσῃς.
- ναὶ ποτὶ τὰν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάται 70
τὸ πλεόν ἰθύνηις, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ.
ἄδε τοι ἅ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα,
[Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὀρήις φίλε τῷ Συβαρίτα.]
- μή τίς τις ἡρώτη ποττῷ Διός, αἶτε Σιβύρτα
αἶτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον; ὥς λάλος ἐσσί. 75
- βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
κουδὲν καυχέομαι· τί γὰρ μὰν φιλοκέρτομος ἐσσί.
- εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις
ζῶντ' ἄφες· ᾧ Παιάν, ἡ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.
- ταὶ Μοῖσαί με φιλεῦντι πολὺ πλεόν ἢ τὸν ἀοιδόν 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσσα.

55 δέ κε καὶ H² A E T¹ Q 57 πολλάκις K O H² A E 62 ποθ'
ᾧδ' ὁ K, cf. 6. 1; *Lycotam* appellant Propertius iv. 3, Calpur-
nius 6. 26; 7. 4 64 ἐρείκας 65 Μόρσων Bio fr. 14,
Epithal. Achill. 4 67 τεῖδ' K: τεῖνδ' P Q T 68 ᾧ φίλε K O
A E Tr. 71 εὐθύνῃς P 73 deleui 77 καυχῶμαι H S
recte γὰρ μὰν H¹: γὰρ μὰν M S P T Q V: δ' ἄγαν K H² O A E Tr.
(ex I. 85)

- καὶ γὰρ ἔμ' Ὀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κρίον ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρει.
- πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
καὶ μ' ἅ παῖς ποθορεῦσα 'τάλαν' λέγει· αὐτὸς ἀμέλγεις';
- φεῦ φεῦ· Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροῖ 86
τυρῶ καὶ τὸν ἄνηβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
- βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελάντα καὶ ἀδύ τι ποππυλιάσδει.
- κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λείος ὑπαντῶν 90
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
— ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμώννα
πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνδηρα παρ' αἵμασιαῖσι πεφύκει.
- οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί. 95
- κῆγὼ μὲν δωσῶ τῇ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν
ἐκ τῆς ἀρκεύθῳ καθελὼν· τηρεῖ γὰρ ἐφίσδει.
- ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πῆξω
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδαι δωρήσομαι αὐτός.
- σίττ' ἀπὸ τῆς κοτίνῳ ταὶ μηκάδες· ὦδε νέμεσθε, 100
ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι.
- οὐκ ἀπὸ τῆς δρυὸς οὔτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα;
τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὥς ὁ Φάλαρος.
- ἔστι δέ μοι γανλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ,
ἔργον Πραξιτέλεως· τῇ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω. 105
- χάμῃν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
- ἀκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἀμόν,
μή μιν λωβάσσητε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ αἶαι.
- τοὶ τέττιγες ὀρήτε, τὸν αἰπόλον ὥς ἐρεθίζω· 110

87* 89 παρελάντα TV Gellius ix. 9: -λῶντα (-λεῦντα, -λαῦντα) cett.
ποππυλιάζει Gellius 94 ὀρομάλ. KPTQ: ὀριμ. MOHS Tr.
(ὀρυγμ. AE): ὀμομαλ. conl. Asclepiades 95 μελίχροι Σ v. l.
placet, sed distichon non intellegitur 101 ἄ(ι)τε 102 Κιναίθα
Σ K P Q H¹: Κυναίθα cett. 109 αἶαι Σ codd. (ἄβαι vel ἄβαι HS² T
idem est): ἄζαι, αὐται Σ v. l., non intellegitur

οὕτως κῦμμες θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς.

- μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
- καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
σῦκα κατατρῶγοντες ὑπανέμιοι φορέονται. 115
- ἢ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρώς
εὖ ποτεκιγκλίζεν καὶ τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας;
- τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'. ὅκα μάν τοι τῇδέ τυ δήσας
Εὐμάρas ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.
- ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παράισθεν; 120
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.
- κῆγὼ μὰν κνίζω, Μόρσων, τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσε νυν ἐς τὸν Ἀλεντα.
- Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ρείτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κρᾶθι
οἴνωι πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκει. 125
- ρείτω χά Συβαρίτις ἐμὴν μέλι, καὶ τὸ πότορθρον
ἅ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾶι κάλπιδι κηρία βᾶσαι.
- ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἰγίλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
- ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀίεσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια 130
φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὥς ρόδα κισθὸς ἐπανθεῖ.
- οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε
τῶν ὤτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
- ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδους ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
τὰν σύριγγ' ὠρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλησεν. 135
- οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὸ δ' ὦ τάλαν ἐσσι φιλεχθής.

111 χῦμες K: χύμμες P Q H A 115 ποτέονται M P Q T V v. l.
116 ἢ om. O P T Q¹ Tr. γρ. ἢ ῥα μέμνα Σ^κ μέμνα K v. l. M H A¹ E
ὅκ' Tr.: ὅτ' 118 μάν τοι scripsi (μέντοι reddit Σ): μάν ποκα
K γρ. M² P Q T¹ H¹ S² Tr.: μάν cett. τεῖδε K: τεῖνδε P T: τῇνδε Q
119 ἐκάθηρε 120 ἢ K: om. cett. παρήσθεν 121 τίλλειν
v. l. Σ O H S: τίλλοις Σ cett. 122 μάν K: μὲν cett. 123 νυν
Λ² Tr. Mus.: νιν cett. 127 τᾶ καλπίδι K P T Q Σ: τὰν καλπίδα
cett. 128 κύτισον K M¹ P T Tr.: κύτιλον vel κίτυλον cett.
129 κέοντι K M A E: κέοντι et κέχυνται V: κέχυνται Q T¹ 131 κισθὸς
Σ O M: κισθὸς cett.: ῥοδόκισσος Σ v. l.

ΜΟΡΣΩΝ

- παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομάτα
 δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸν δὲ θύσας
 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον. 140
 — πεμψῶ ναὶ τὸν Πάνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
 νῦν ἀγέλα· κηγὼν γὰρ ἴδ' ὥς μέγα τοῦτο καχαξῶ
 καττῶ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὅττι ποκ' ἦδη
 ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὕμιν ἀλεῦμαι.
 αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερούτιδες· αὔριον ὕμιν 145
 πᾶσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι λίμνας.
 οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς
 τὰν αἰγῶν, φλασσῶ τυ πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
 ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν,
 αἰ μὴ τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

[VI] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΙΤΑΣ

- Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χώρον
 τὰν ἀγέλαν ποκ', "Αρατε, συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
 πυρρός, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
 ἐσδόμενοι θέρεος μέσσω ἄματι τοιάδ' ἄειδον.
 πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν. 5
 — Βάλλει τοι Πολύφαιε τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
 μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·
 καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι

142 κηγῶν) μὲν Σ v. l. M H S A E 143 ὦδέ ποκ' K in textu,
 T γρ. 144 τὰν K²: τὸν cett. 145 κερούτιδες Ahrens: κερου-
 χίδες Σ codd.: κερουλίδες, κερουλκίδες Σ v. l. 146 λίμνας M A F.:
 κράνας cett. 148 ἢ M' P Q Tr.: ἢγ' cett. 149 τὰν K: τὸν
 cett.

1 Δ. χῶ Δ. K S² H (?), cf. 13. 5, 5. 6a

4 μέσω vel μέσσω Σ

ἀδέα συνρίσδων. πάλιν ἄδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει,
 ἃ τοι τὰν οἴων ἔπεται σκοπός· ἃ δὲ βαῦσδει 10
 εἰς ἄλα δερκομένα, τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
 ἄσυχᾳ καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.
 φράξο μὴ τὰς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
 ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροῖα καλὸν ἀμύξῃ.
 ἃ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται· ὥς ἀπ' ἀκάνθας 15
 ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει,
 καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
 καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἥ γὰρ ἔρωτι
 πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τάδ' ἄειδεν. 20
 — Εἶδον ναι τὸν Πᾶνα, τὸ ποιμνιον ἀνὶκ' ἔβαλλε,
 κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν (ῶι ποθορῶμι
 ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
 ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι),
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρῃμι, 25
 ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναικ' ἔχεν· ἃ δ' αἰοῖσα
 ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
 οἰστρεῖ παπταίνουσα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποιμνιας.
 σίξᾳ δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τῇ κυνί· καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων,
 αὐτὰς ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ρύγχος ἔχουσα. 30
 ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
 ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαιζῶ θύρας, ἔστε κ' ὁμόςσῃ
 αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τῷσδ' ἐπὶ νάσῳ.
 καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγουσι.

9 ἀδὲ τὰν Σ v. l. 11 φαίνει Σ v. l. 12 καχλάζοντος Σ S Iunt.
 (in H latet sub rasura): καχλάζοντα cett. 15 αὐτόθι K M Q
 T A E 20 καλὸν ἀείδεν S P: utrumque K H T 22 κοῦτ'
 ἔ. K τὸν alterum om. K O ποθορῶμαι H S Q: -όρῃμι O A²:
 -ορῇμαι cett.: indicativum legit Σ: corr. Heinsius 24 φέροι
 ποτὶ O: φέρει ποτὶ K A Tr.: φέροιτο ποτ' cett. 25 ποθόρῃμι
 O A E: -ορῶμαι H S (hic in ras.): -ορῇμαι cett. 29 σίξᾳ
 Ruhnken: σιγα(ι) vario accentu codd. ὑλακτεῖ vario accentu
 Σ v. l., alia corrupta Σ^k 30 ἐκνυζῆτο H S Gregor. Corinth. 79:
 -εἶτο K² P: -ᾶτο cett.

ἥ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἥς δὲ γαλάνα, 35
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μοι ἅ μία κώρα,
ὥς παρ' ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνεται, τῶν δέ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
ὥς μὴ βασκανθῶ δέ, τρίς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον·
ταῦτα γὰρ ἅ γραία με Κοτυτταρίς ἐξεδίδαξε. 40
[ἅ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκίῳνι ποταύλει].

Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·
ὥρχευντ' ἐν μαλακῇ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίαι. 45
νίκη μὰν οὐδάλλος, ἀνήσστατοι δ' ἐγένοντο.

[VIII] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ Β'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνάντετο βουκολέοντι
μῦλα νέμων, ὥς φαντί, κατ' ὥρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τῷ γ' ἦσθην πυρροτρίχω, ἄμφω ἀνήβω,
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω αἰίδεν.
πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας 5
'μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆις μοι αἰεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν, ὅσπον θέλω αὐτὸς αἰίδων.'
τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῶνδ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
— ποιμὴν εἰροπόκων ὀίων συρικτὰ Μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις, τύγ' αἰίδων. 10

35 γαλήνα K fortasse recte 37 τοῖς δέ τ' ὀδοῦσιν Σ v. l.
41 = 10. 16 : om. K : post 42 habet M πρὶν M P Q H Λ ἀμώντ. O
Ἴπποκίῳνι M' O B : -να P Q T : -κῶνι Tr. : -κῶντι M² H S Λ E 46 μὲν
K P Q H S

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valekenae. β' addidi
1 συνήντετο 3 ἀνάβω, cf. 93 8 ἀμ. M 10 εἰ παθείς K P S¹ H v. l.

- χρήσιδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσιδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
 — χρήσιδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσιδω καταθεῖναι ἄεθλον.
 — καὶ τίνα θησεύμεσθα, τίς ἁμῖν ἄρκιος εἶη;
 — μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θές ἰσομάτορα ἀμνόν.
 — οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν 15
 χά μᾶτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.
 — ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἐξεί ὁ νικῶν;
 — σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν,
 ταύταν κα θεῖην· τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20
 — ἦ μὰν τοι κῆγῶ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν.
 πρῶαν νιν συνέπαξ'. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
 τοῦτοιν, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεῖς νιν ἔτμαξεν.
 — ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25
 — τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, ἦν, καλέσωμες,
 ὦι ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.

χοῖ μὲν παῖδες ἄνυσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι,
 χοῖ μὲν παῖδες αἰεῖδεν, ὁ δ' αἰπόλος ἦθελε κρίνειν.

πρᾶτος δ' ὦν αἰεῖδε λαχὼν ἱνκτὰ Μενάλκας, 30
 εἵτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδᾶν
 βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.

- ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας
 πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς αἶσε μέλος,
 βύσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δέ ποκ' εἰθι 35
 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
 — κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἵπερ ὅμοιοι
 μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
 τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας

13 ἀλλὰ τί θ. O H² Q A E Tr. τίς scripsi : ὅστις PT : ὅστις χ' K M : ὅστις S : ὁ κεν ἁμῖν ἄρκιον O H² Q² A E Tr. (H¹ Q¹ periit)
 20 κατ(vel κατα)θείην cett. : distinx. Ahrens 24 κάλαμός
 γε O A (E Tr. ?) νιν ἔτμ. Meineke : διέτμαξε codd. 28 ἐπα-
 κοῦσαι K M T Q γρ. A (E ?) : ἐπακούσας cett. 29 αἰεῖδεν O. Schneider :
 αἰδον 38 μουσίσδει A E : μουσίσδοι cett.

- τῇδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40
 — ἔνθ' οἷς, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι 45
 σμήνεα πληροῦσιν, καὶ δρῦες ὑψίτεραι, 46
 ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπηι, 47
 χῶ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι χαί βοτάναι. 44
 — παντῶν ἔαρ, παντῶν δὲ νομοί, παντῶν δὲ γάλακτος 41
 οὐθατα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
 ἔνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπηι, 43
 χῶ τὰς βῶς βόσκων χαί βόες αὐότεραι. 48
 — ὦ τράγε, τῶν λευκῶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας 50
 μυρίον (ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι),
 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος, ἴθ' 'ὦ καλὲ' καὶ λέγε 'Μίλων,
 ὁ Πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὦν ἔνεμεν.'
 — μή μοι γὰν Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
 εἶη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τῇ πέτρῃ τῇδ' αἰσομαι ἀγκᾶς ἔχων τυ, 55
 σύννομε κάλ', ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλα.
 — [δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμὸς,
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἡράσθη· καὶ τὸ γυναικοφίλας.] 60

ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·

τὰν πυματὰν δ' ὠιδὰν οὕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας.

— Φεῖδεν τῶν ἐρίφων, φεῖδεν λύκε τῶν τοκάδων μεν,
 μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.

40 τεῖνδ' PT γρ. Q² ἀγάγῃ H¹ S: ἀγάγοι cett. 41-43 et
 45-47 trai. anonymus Ephem. Goth. 1803 41 νομαί MPT¹
 42 πιδῶσιν Ahrens (cf. Hesych. πῖδαξ): πηδῶσιν: πλήθουσιν Σ v. l. (inde
 H γρ. Q γρ.) 47 Ναῖς Meineke: παῖς 49 ὦ (ὑπου hyper-
 dorice) Σ: ὦ codd.: ὡς conieci 50 αἱ σιμαὶ conieci 51 καλὲ
 Σ^K: κόλε Σ codd. Μίλωι Σ v. l. (inde M² Tr.): Μίλωνι M¹ A E
 52 ὁ Meineke: ὡς codd. 53 Κροίσεια Iortinus: χρύσεια
 55 ἥσομαι Σ 56 σύννομε Graefe: σύννομα κάλ' Meineke:
 μᾶλ' τὰν Σικελικὰν K M Q¹ 57-61 interpolationem ab Arte-
 midoro receptam (Verg. Ecl. iii. 80' coarguit Hermann

ὦ Λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; 65
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.

ταὶ δ' οἶες, μηδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
ποιᾶς· οὔτι καμείσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται.

σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι,
ὥς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι.

δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰείδεν· 71

— Κῆμ' ἐκ τῷ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελάντα καλὸν καλὸν ἦμεν ἔφασκεν·
οὐ μὰν οὐδὲ † λόγων ἐκρίθην ἀπο τὸν† πικρὸν αὐταί,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον. 75

ἀδεῖ' ἄ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἀδὺ τὸ πνεῦμα·

[ἀδὺ δὲ χῶ μόσχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χᾶ βῶς.]

ἀδὺ δὲ τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν.

ταῖ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, ταῖ μαλίδι μᾶλα,
ταῖ βοὶ δ' ἰ μόσχος, τῷ βουκόλῳ αἰ βόες αὐταί. 80

ὥς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ᾧδ' ἀγόρευεν·

— Ἄδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ᾧ Δάφνι φωνά.

κρέσσον μελπομένῳ τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.

λάσδεο τᾶς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰείδων.

αἰ δέ τι λῆις με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85

τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ διδάκτρα τοι αἶγα,

ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

ὥς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλοιτο.

ὥς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπαι 90

68 καμείσθ' O edd. ant. : κάμησθ'. κάμηθ', κάμοισθ' cett. 72 κῆμ'

H : κάμ' cett.

73 παρελάντα P T Q Tr. : -λῶντα vel -λεῦντα cett.,
cf. 5. 89

74 Σ corruptelam notant coniecturamque adferunt
λόγον... ἄτοπον, πικρὸν αὐταί : inde λόγον M S

77 = 9. 7 84 τὰς

σύριγγας : corr. Scaliger 86 μιτάλαν K (in scholio μυταλαν) M, vox

grammaticis obscura : μίτυλ(λ)ον et μύτιλον (ἔσχατον νέον) Hesych. :

μίταλος (ἔσχατος) Arcadius : μύτιλος Herodian. π. μονήρ. λέξ. 21. 2.

mutilum genuina scholia ignorant 89 νικήσας ματέρι K

ώτερος, οὕτω καὶ νύμφα δμαθεῖσ' ἀκάχοιτο.
κῆκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἔων ἔτι Ναῖδα γάμεν.

[IX] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ γ'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΝΟΜΕΥΣ ΤΙΣ Ο ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΣ

Βουκολιάζεο Δάφνι· τὸ δ' ὠιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
ὠιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
χοὶ μὲν ἀμᾷ βόσκονται καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο
μηδὲν ἀτιμαγελεύντες· ἐμὶν δὲ τὸ βουκολιάζεν 5
† ἔμποθεν, ἄλλοθεν δὲ ποτικρίνοιο† Μενάλκας.

— Ἀδὺ μὲν ἁ μόσχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χά βῶς,
ἀδὺ δὲ χά σῦριγξ χῶ βουκόλος, ἀδὺ δὲ κῆγών.
ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας 10
λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τοῦ δὲ θέρεως φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσπον ἐρῶν τὸ πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν.

οὕτως Δάφνις ἄεισεν ἐμίν, οὕτως δὲ Μενάλκας.

— Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κῆγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω 15
κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,

91 γαμηθεῖσ' (γαμεθεῖσ' H S T' Tr. Mus.): corr. Ahrens 92 τούτου
πρᾶτος π. π. Δάφνις K P T Q: Δάφνις π. π. πρᾶτος cett.

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer γ' addidi
Titulus: προλογίζει etc. add. H T Q, inde νομεὺς ἢ βουκόλοι P: νομεὺς Tr.
2 πρᾶτος ἐφῆψ. H S T A E; legit Verg. Ecl. iii. 58: πρᾶτος ἐφάψ. M V
Tr.: Δάφνι συναψ. K P Q 6 ἔμποθεν varie legunt Σ: ἔκ ποθεν
Briggs ἄλλοθεν δὲ ποτικρ. plerique: ἄλλωθεν K²: ἄλλοσθεν P S
H²: ἄλλοθι (-θε E²) δ' αὐθις (αὐτῆς E²) ὑποκρ. M E²: lectio incerta
7 ἁ μόσχος H Tr. Iunt., cf. 8. 8ο: ὁ μ. cett. 13 ἐρῶν τὸ K E D:
ἐρῶντι cett.

ὦν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κώεα κείται.
 ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνῳι χόρια ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αἶναι
 φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὦραν 20
 χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός,
 αὐτοφυῇ (τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων),
 τήνῳ δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτός 25
 σιτήθην πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας,
 πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν· ὃ δ' ἐγκαναχῆσατο κόχλῳι.

βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὠιδάν,
 τὰν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρῶν ἄεισα νομεῦσι·
 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσῃ. 30
 'τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
 ἴρηκες δ' ἴρηξιν, ἐμὴν δ' ἅ Μοῖσα καὶ ὠιδά.
 τὰς μοι πᾶς εἴη πλείος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
 οὔτ' ἔαρ ἑξαπῖνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
 ἄνθεα· τόσσον ἐμὴν Μοῖσαι φίλαι. οὓς γὰρ ὀρεῦντι
 γαθεῦσαι, τοὺς δ' οὔτι ποτῶι δαλήσατο Κίρκα.' 36

[X] ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ

ΜΙΛΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΤΟΣ (re vera ΒΟΥΚΑΙΟΣ)

— Ἐργατῖνα Βουκαῖε, τί νῦν ὠίζυρὲ πεπόνθεις;
 οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὥς τὸ πρὶν ἄγες,

19 ζέει Brunck, sed cf. Hom. Φ 362 23 ἔτραφεν M Tr.: ἔτρεφεν
 cett. 26 Ἰκαρίεσι cum glossa Ἰκκαρά πόλις Σικελίας cod. Paris.
 2722 saec. xvi 28, 29 φῖδας τὰς P Q γρ. 30 ὀλοφυγγόνα K Σκ
 Hesych.: ὀλοφυγγόνα cett. φύσῃ scripsi: φύσης 32 δ' ἅ cett.:
 δὲ M A E: δέ τε Q 35 γὰρ Σ v. l., inde M P S² A²: μὲν cett. ὀρεῦντι
 K¹ P Q T: ὀρῶντι M H S: alterum utrum Σ: ὀρῆτε Σ v. l. (inde K² E
 A² Tr.): ὀρώσαι Σ v. l. 36 γαθεῦσαι Brunck: γαθεῦσι(ν) Σ
 codd. τοὺς P: τὰς cett.

Titulus: Bucaci nomen adgnovit Diphilus grammaticus Σ 2 οὔτε
 τὸν M Tr.: οὔτεδὲν K: οὔθ' ἐδὲν cett.

- οὔθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπηι
 ὥσπερ οἷς ποίμνας, ἅς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
 ποίος τις δείλαν τυ καὶ ἐκ μέσῳ ἁματος ἐσσήι, 5
 ὃς νῦν ἀρχόμενος τὰς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
 — Μίλων ὀψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
 οὐδαμὰ τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
 — οὐδαμὰ. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάται ἀνδρί;
 — οὐδαμὰ νυν συνέβα τοι ἀγρυπνήσαι δι' ἔρωτα; 10
 — μῆδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.
 — ἀλλ' ἐγώ, ὦ Μίλων, ἔραμαι, σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
 — ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.
 — τοιγὰρ τὰ πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
 — τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; — ἅ Πολυβῶτα, 15
 ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκίῳνι ποταύλει.
 — εὔρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
 μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖξειθ' ἃ καλαμαῖα.
 — μωμᾶσθαί μ' ἄρχηι τυ· τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
 ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῖ. 20
 — οὐ μέγα μυθεῖμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶιον,
 καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὕτως
 ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.
 — Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
 παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε, θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25
 Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
 ἰσχρὰν ἀλιόκανστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
 καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἃ γραπτὰ νάκινθος,
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
 ἃ αἶξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, 30
 ἃ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

5 δείλαν τυ K M : δ. τε cett. : δειλαῖε P ἐκ K¹ (?) M Tr. : ἐν K²
 cett. 14 τοιγὰρ τὰ Σ P H S Tr. : τοιγάρτοι cett. 16 cf. 6. 41
 πρὶν K M P Q T ἀμώντεσσι ἱπποκίῳνι K² P Q T : -όωνι
 K¹ Σκ : -όωνα Tr. : -όωντι (-τα) cett., cf. Σ ποκ' αὐλεῖ K P Q T
 18 χροῖζεται et χροίζεται Σ et codd. (χροίζεται M Q S²) 20 μὴ δὴ
 K M Tr. : μῆδεν cett. 30 τὰν κ. K H S : τὸν cett.

αἶθε μοι ἥς ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τῇ Ἀφροδίτῃ,
 τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἡ τύγε μᾶλον,
 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. 35

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ
 ἅ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

— ἡ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελάθει Βοῦκος ἀοιδάς.
 ὥς εὔ τὰν ιδέαυ τᾶς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.
 ὦμοι τῷ πῶγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα. 40
 θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λιτυέρσα.

Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λαῖον
 εὐεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
 σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
 εἴπηι ' σύκιννοι ἄνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός.' 45

ἐς βορέαν ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἅ τομὰ ὕμιν
 ἡ ζέφυρον βλεπέτω· παίνεται ὁ στάχυς οὕτως.
 σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
 ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῷ, 50
 καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει
 τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
 κάλλιον ὥπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν·
 μῆπιτάμηις τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. 55

ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰδεῖν,
 τὸν δὲ τεὸν Βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
 μυθίσδεν τῇ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσαι.

32 ὅσσα K² Q²: ὅσα K¹ cett., inde variae interpolationes, verum
 K² P T (non Q) 34 ἡ μᾶλον τύγε M: ἡ μάλόν τυ K P T Q
 35 σχοῖμι Σ v. l. (inde P) 36 τευς Iunt. 38 ἔμμι K M S¹
 A E ἐλελήθει (-θη) 40 ἀνέφυσα K Q D: ἀνέφυσας
 cett.: utrumque Σ 45 εἴπη Brunck: εἴποι 46 βορέην
 48 φεύγει . . . ὕπνος S¹ A E (ὕπνος et M) τὸν μεσ. K P Q 50 δ'
 om. M H S A E 53 ἐγχεῦντα M: ἐκχ. cett. 55 μήτι τάμης
 Q K: μή τοι τ. P

[XI] ΚΥΚΛΩΨ

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει· φάρμακον ἄλλο,
 Νικία, οὔτ' ἔγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπαστον
 ἢ ταὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
 γίνεται' ἐπ' ἀνθρώποις, εὐρεῖν δ' οὐ ράϊδιόν ἐστι.
 γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἱατρὸν ἐόντα 5
 καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοίσαις.
 οὔτω γοῦν ράϊστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,
 ὠρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἦρατο τᾶς Γαλατείας
 ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.
 ἦρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ρόδωι οὐδὲ κικίννοις, 10
 ἀλλ' ὀρθαῖς μανλαῖς, ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.
 πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τωὺλίον αὐταὶ ἀπῆνθον
 χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὃ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰείδων
 αὐτὸς ἐπ' αἰόνος κατετάκετό φυκιοέσσας
 ἐξ αὐτοῦ, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος, 15
 Κύπριδος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἦπατι πᾶξε βέλεμνον.
 ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
 ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν αἶειδε τοιαῦτα.

— ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλληι,
 λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός, 20
 μόσχῳ γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς;
 φοιτῆις δ' αὖθ' οὔτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
 οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με,
 φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολὺν λύκον ἀθρήσασα.
 ἡράσθην μὲν ἔγωγε τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον 25

4 ἀνθρώποις KHS: -πους cett. 6 πεφιλαμένον 10 οὐ-
 δὲ ρόδοις KPQ: οὐδ' αὖ ρόδοις AE: οὐδ' αὖ ρόδῳ MHS: corr.
 Ziegler 11 ὀρθαῖς Σ K v. l. Iunt.: ὀλοαῖς cett. 14 αὐτὸς
 Q' VTr.: αὐτοῦ cett. Σ αὐτόθεν ἐπ': ἀπ' Ahrens 16 ἢ οἱ HSPT²Q²
 20 ἀρνός MHS: δ' ἀρνός cett. 21 γρ. σφριγανωτέρα (σφιγγα-
 νεωτέρα) K Call.: φιλαίτερα P

ἦνθες ἐμῇ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
 παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι παι νῦν
 ἐκ τήνῳ δύνamai· τὴν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
 γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὖνεκα φεύγεις· 30
 οὖνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 ἐξ ὧτος τέταται ποτὶ θώτερον ὧς μία μακρά,
 εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.
 ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,
 κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω· 35
 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὁπώραι,
 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεές αἰεῖ.
 συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
 τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμῷ κήμαντὸν ἀεῖδων
 πολλάκι νυκτὸς ἁωρί. τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς, 40
 πάσας μαννοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
 ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἕα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
 ἄδιον ἐν τῶντρωι παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξείς.
 ἐντὶ δάφναι τηνεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, 45
 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἃ γλυκύκαρπος,
 ἔστιν ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἃ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προίητι.
 τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;
 αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν, 50
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ·
 καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
 ὦμοι, οὔτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἃ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,

28 vix integer; πᾶ K Tr.: τα PQ T¹ (?): πω cett. 30 ὥνεκα K
 33 ὕπεστι Winsem: ἔπεστι 41 μαννοφόρως Σ v. l. (inde K T²)
 legit Calpurnius 6. 37, cf. Pollux v. 99: ἀμνοφόρως cett. 42 ἀφί-
 κευσο (ἀμφ. K P) Σ^K P Iunt.: ἀφίκευ τυ cett. 43 ἐρεχθεῖν Σ v. l.
 (inde PQ¹) 49 κᾶν (ἄν P) 52 τεῦς K Iunt.: τεῦ 54 ὅτι
 plene K P rectius

ὥς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τεύς ἐφίλησα, 55
 αἰ μὴ τὸ στόμα λῆις, ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά
 ἡ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχουσιν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
 ὥστ' οὐκ ἀ τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάσθην.
 νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτό γὰ νεῖν ἔγε μαθεῖμαι,† 60
 αἶ κά τις σὺν ναῖ πλέων ξένος ὦδ' ἀφίκηται,
 ὥς εἰδῶ, τί ποχ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
 ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὦδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν,
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 65
 καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δριμεῖαν ἐνείσα.
 ἂ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐταῖ
 οὐδὲν πῆποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,
 καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρεῦσά με λεπτύνοντα.
 φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
 σφύζειν, ὥς ἀνιαθῆι, ἐπεὶ κήγων ἀνιώμαι.
 ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 αἶκ ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
 τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 75
 εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
 πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ὑπακούσω.
 δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γαί κηγῶν τις φαίνομαι ἦμεν.

οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα 80
 μουσίσδων, ῥᾶιον δὲ διᾶγ' ἡ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

55 τεύς K Iunt. : τεῦ cett. 59 οὐκ ἄν 60* γὰ K P B Tr. :
 γε cett. μεμαθεῖμαι M Q γρ. : μαθεῖμαι H 62 εἰδῶ K M P Q T :
 κεν ἴδω cett. ποθ' 69 ὀρῶσα H S λεπτύνοντα Meineke : λεπτὸν
 ἐόντα vulg. 70 φλασῶ K M E Q γρ. T γρ. (contra Σ) 74 τοῖς
 M S Tr. κεν H S : καὶ cett. 81 εἰ Σ K : om. cett.

[XII] ΑΙΤΗΣ

Ἦλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῦ·
 ἦλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
 ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
 ἦδιον, ὅσσον ὅς σφετέρῃς λασιωτέρῃ ἀρνός,
 ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός, 5
 ὅσσον ἐλαφροτέρῃ μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδὼν
 συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτῃ πετεηνῶν·
 τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγόν
 ἡελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
 εἶθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες 10
 νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή.
 'δῶ δὴ τινε τῷδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
 φῶθ', ὃ μὲν εἶσπνηλος, φαίη χ' ὠμυκλαϊάζων,
 τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥς καὶ ὁ Θεσσαλός, εἴποι αἴτην.
 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῶι. ἦρα τότ' ἦσαν 15
 χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
 εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γάρ, ἀγήρωι
 ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα
 ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
 'ἢ σὴ νῦν φιλότῃς καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω 20
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡιθέοισι μάλιστα.
 ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὕπερτεροι Οὐρανίῳνες
 ἔσσονθ' ὥς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 ἦν γὰρ καὶ τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας, 25

Γέγραπται Ἰάδι διαλέκτῳ Σ in argumento, quod ad titulum repetunt
 K S : hinc Iadem in libris saepe obscuratam Heinsius maxime restituit ;
 dorismos nullos curo 12 δῶ Ahrens : δολῶ Σ codd. μετ'
 ἀμφοτέροισι codd. : e scholio (τοῖς προγενεστέροις) restit. Taylor
 14 καὶ scripsi : κεν 18 γενεῆς P Q : γενεαῖς cett. 22, 23 non-
 dum expediti ; 23 θήσονθ' Piccolos ; post 22 plene interpungit Graefe,
 tum ἔσσεται Meineke 23 ἐθέλουσιν S : ἐθέλοντι cett.

διπλάσιον δ' ὠνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.
 Νισαῖοι Μεγαρήες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκέοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὥς περίαλλα
 ξεῖνον ἐτιμήσασθε, Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
 αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρῶτωι 30
 κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἔην ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.
 ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα διαιτᾷ.
 ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται 35
 Λυδῇι ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὀποίῃ
 πεύθονται, μὴ φαῦλος, ἐτήτυμον ἀργυραμοιβό.

[XIII] ΥΛΑΣ

Οὐχ ἄμῖν τὸν Ἑρωτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἐδοκεῦμες,
 Νικία, ὦιτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἄμῖν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται ἡμεν,
 οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
 ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος νιός, 5
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ὑλα, τοῦ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὥσεὶ φίλον νιέα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὐδ' εἰ μέσον Ἀμαρ ὄρουτο, 10
 οὐδ' ὅκχ' ἅ λεύκιππος ἀνατρέχῃ ἐς Διὸς Ἀώς,
 οὐδ' ὀπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρώιεν,

28 περίαλλα M, schol. Aristoph. Ach. 774 incertae memoriae :
 περὶ ἄλλων cett. 33 πρὸς H S P T Q Tr. 35 ἐπιβωτᾶ (-βωστρεῖ
 vel -ᾶ ex 5. 66 H S A E): recte legit Ahrens 37 φαῦλος K:
 φαῦλον cett.

*Principia versuum 19-34 servavit papyrus Oxyrynch. 694 saec. ii.
 p. Chr. Dialectus ex epica et doride mixta certo non potest restitui.
 5 ὠμφιτρ. K M, cf. 6. 1; 15. 83 8 νιέα K: νῖα 11 ὅκχ' edd.
 ant.: ὅκα codd. ἀνατρέχῃ scripsi: ἀνατρέχει, cf. 7. 54

σεισαμένους πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρωι,
ὥς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη,
αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. 15
ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰάσων
Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
πασᾶν ἐκ πολλῶν προλελεγμένοι ὧν ὄφελός τι,
ἔκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἴωλκόν,
Ἄλκμηνος υἱὸς Μιδεατίδος ἡρώϊνας, 20
σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινευ Ὀγλας εὐέδρον ἐς Ἀργώ,
ἅτις κυανᾶν οὐχ ἄψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξάιξεν (ἄφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν)
αἰετὸς ὥς μέγα λαῖτμα, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν.
ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ 25
ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἶαρος ἦδη,
τᾶμος ναυτιλίας μιμνάϊσκετο θεῖος ἄωτος
ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργώ
Ἑλλάσποντον ἔκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν 30
αὔλακας εὐρύνουντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θίνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δειελινάν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειρα,
ἔνθεν βούτομον ὅξ' βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
κῶιχεθ' Ὀγλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἷσων
αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει, 40

15 αὐτῷ (αὐτόθεν), αὐτῷ, αὐτῷ Σ, versus non intellegitur 16 Ἰήσων,
cf. 67 19 κω Pap. rectius opinor, cf. Apollon. de synt. 335
ἀφνειὸν Ἴωλκόν K: ἀφνειὸν Ἴωλκόν cett. 20 ἡρώϊνης 22 ἤψατο
23 βαθ. δ' ε. Φ. et 24 ἀφ' οὗ τ. χ. ἔ. codd., etiam Pap.: traiecit
Iacobs 30 ὁρμονικοντο Pap. 31 ἄροτρα K Iunt. 33 δειελινῆν
K M²: δειελινοὶ cett., etiam Pap. 34 σφιν παρέκειτο Pap. 35 τ'
K M Q: δ' cett. 40 χώρῳ K A E: χόρτῳ cett. θρύα H M¹:
θρία cett. Σ (non in K)

κνάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδιάντον
 καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 ὕδατι δ' ἐν μέσσωι Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνίκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὀρώσῃ Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῶι πολυχανδέῃ κρωσσόν
 βᾶναι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφρυσαν.
 πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἐξεφόβησεν
 Ἀργείωι ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἔς μέλαν ὕδωρ
 ἀθρόος, ὥς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἥριπεν ἀστήρ 50
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταίροις
 'κουφότερ' ὦ παῖδες ποιείσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὖρος.'
 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσιν
 δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
 Ἀμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
 ὦιχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὰ χεῖρ.
 τρὶς μὲν Ὕλαν ἄνυσεν, ὅσον βαθὺς ἦρυγε λαιμός·
 τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἔκετο φωνά
 ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω. 60
 [ὥς δ' ὁπότε ἠυγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας]
 νεβροῦ φθεγξαμένης τις ἐν οὔρεσιν ὠμοφάγος λῖς
 ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
 Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. 65
 σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλῶμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
 οὔρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 †ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχουσα μεταρσία τῶν παρεόντων,†
 †ιστία δ' ἡμίθειοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον†

41 χλωρόν K M A : χλοερόν cett. 45 Εὐνίκα H¹ T : Εὐνείκα cett.,
 cf. Bucolic. 1 48 ἐξεφόβησεν K M¹ (-φοβόβ. K) : ἀμφεκάλυψεν
 (vel ἀπεκάλ.) cett. (ex Homero Ξ 294) 51 ἑταίροις K Iunt. :
 ἑταῖρος cett. 52 πνευστικὸς K Call. 58 βαρὺς K 61 versum
 ignorant K Σ R 63 -τάτην 67 δρυμός 68, 69 corrupti
 68 μὰν M S² T² 69 ἡμίθειοι K : ἡίθειοι cett.

Ἑρακλῆα μένοντες. ὃ δ' αἱ πόδες ἄγον ἐχώρει 70
 μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὕτω μὲν κάλλιστος Ὑλάς μακάρων ἀριθμεῖται·
 Ἑρακλῆ δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιπονάυταν,
 οὔνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργυῶ.
 πεζαὶ δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν. 75

[XIV] ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ

ΑΙΣΧΙΝΑΣ ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΧΟΣ

— Χαίρειν, πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. — ἄλλα
 τοιαῦτα
 Αἰσχίναι. — ὡς χρόνιος. — χρόνιος· τί δέ τοι
 τὸ μέλημα;
 — πρᾶσσομες οὐχ ὡς λῶιστα, Θυώνιχε. — ταῦτ'
 ἄρα λεπτός,
 χὼ μύσταξ πολὺς οὔτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκιννοι.
 τοιοῦτος καὶ πρᾶν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς, 5
 ὠχρὸς κἀνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
 — ἦρατο μὰν καὶ τήνος; — ἐμὶν δοκεῖ, ὅπτῳ ἀλεύρω.
 — παῖσδεις ὡγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἂ χαρίεσσα Κυνίσκα
 ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θριξὶ ἀνὰ μέσσον.
 — τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἀσυχαὶ ὀξύς, 10
 πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καιρόν;
 — Ὀργεῖος κῆγὼν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἵπποδιώκτας
 ἅγεις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ Στρατιώτας
 ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς

71 χαλεπὰ M P *73 ἥρακλέη K: ἥρακλέην cett.
 4 ἀυσταλέοι (Homer. τ 327) Σ Warton: ἀν ἀυσταλέοι K¹ ut vid.:
 ἀν . . αν . . λέοι P post rasuram: ἀν ἀυαλέοι K² P¹ cett. 5 καὶ
 πρᾶν scripsi: πρῶαν 7 paragraphos add. Doederlein 10 ἀσύχα
 Σ K P V¹ Tr.²: ἄσυχος cett. 11 καίνον e glossa τὸ λυποῦν σε T ct
 v. l. in K P H V 13 ἅγεις scripsi: ἅπεις Σ codd. 14 χώρα
 V L Tr.

θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶιξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς 15
 εὐώδη τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὥς ἀπὸ λανῶ·
 βολβός τις, κοχλίας ἐξαιρέθη· ἥς πότος ἀδύς.
 ἤδη δὲ προΐοντος ἔδοξ' ἐπιχειῖσθαι ἄκρατον
 ὦτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.
 ἀμὲς μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὥς ἐδέδοκτο· 20
 ἃ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
 'οὐ φθεγγῆι; λύκον εἶδες;' ἔπαιξέ τις. 'ὥς σοφός'

εἶπεν

κῆφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψας.
 ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν. 25
 τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
 χάμῃν τοῦτο δι' ὥτὸς ἔγεντό ποχ' ἄσυχᾷ οὕτως.
 οὐ μὰν ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἤδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάθει ἦμες,
 χῶ Λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον αἶδεν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσαις τὴν Θυνώνιχε, πνὺς ἐπὶ κόρρας
 ἤλασα, κᾶλλαν αὖθις. ἀνειρύσσασα δὲ πέπλως 35
 ἔξω ἀπώιχετο θᾶσσον. 'ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω;
 ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ἰοῖσα
 θάλπε φίλον. τήνῳι τεὰ δάκρυα; †μᾶλα ρέοντι.†'
 μᾶστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
 ἄσφορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν· 40
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δῖφρακος ἔδραμε τήνα
 ἰθὺ δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, αἱ πόδες ἄγον.

15 βίβλινον ΣΚΤ'V¹: βύβλ. cett. 17 κοχλίας V Tr. Iunt.
 K¹(?): κοχλίας cett. ἐξηρέθη 23 κῆφᾶπτ' Σ (ἐφλέγετο): κῆφατ'
 codd. (κῆφατ' ἔτ' K) 29 οὖν 35 ἀνειρύσασα 38 τεὰ
 Ahrens: τὰ K D: τὰ σὰ cett. ἀλλὰ ρέοντω coniecti 39 δοῖσα
 Σ: δ' οἶα codd. 42 ἀμφιθύρου

αἰνός θην λέγεται τις ‘ἔβα καὶ ταῦρος ἀν’ ὕλαν.’
 εἵκατι· ταὶ δ’ ὀκτώ, ταὶ δ’ ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ’ ἄλλαι,
 σάμερον ἐνδεκάτα· ποτίθες δύο, καὶ δύο μῆνες, 45
 ἐξ ᾧ ἀπ’ ἀλλάλων· οὐδ’ εἰ Θραικιστὶ κέκαρμαι,
 οἶδε· Λύκος νῦν πάντα, Λύκωι καὶ νυκτὸς ἀνῶικται·
 ἄμμες δ’ οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ’ ἀριθμητοί,
 ‘δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.’
 κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. 50
 νῦν δέ—πόθεν; μῦς, φαντί, Θυνώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
 χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὰν Σῆμος ὁ τὰς ἐπιχάλκῳ ἐρασθεῖς
 ἐκπλεύσας ὑγιῆς ἐπανῆνθ’, ἐμὸς ἀλικιώτας.
 πλευσοῦμαι κήγῳν διαπόντιος· οὔτε κάκιστος 55
 οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.
 — ὦφελε μὲν χωρεῖν κατὰ νῶν τεὸν ὦν ἐπεθύμεις
 Αἰσχίνα. εἰ δ’ οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ’ ἀποδαμῖν,
 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἶος ἄριστος·
 — τᾶλλα δ’ ἀνὴρ ποῖός τις; [ἐλευθέρῳ οἶος ἄριστος] 60
 — εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς,
 εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ’ ἔτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
 οἷα χρὴ βασιλῇ· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί,
 Αἰσχίνα. ὥστ’ εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 65
 λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ’ ἀμφοτέροις δὲ βεβακῶς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 αἰ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἄς γόνυ χλωρόν. 70

43 ἔβα καὶ ταῦρος V Tr. : ἔβακε(ν) ταῦρος et ἔβα Κένταυρος Σ et cett.
 45 ποτίθες HS : ποτίθει 46 οὐδ’ εἰ K P D V Tr. : οὐδὲ cett.
 47 οἶδε· Λύκος Σ DK Iunt. : ἄ (ῆ) δὲ Λύκῳ cett. 51 πόθεν μῦς
 K L D et v. l. SV : ποθ’ ὥς μῦς cett. 53 ὑποχάλκῳ Σ (inde K²),
 cf. Sophron. 145 54 πάλιν ἦνθ’ K v. l. 57 μὲν Vahlen : μὰν
 58 σοι 60 om. S* ἐλ. οἶος (ὑστis H² L) ἄρ. om. P H¹ 70 ἄς
 Σ K¹ P : ὥς K² V¹ Tr. : οἷς cett.

[II] ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑΙ

Πᾶι μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλί· πᾶι δὲ τὰ φίλτρα;
 στέψον τὰν κελέβαν φοινικέωι οἶδς ἀώτῳι,
 ὥς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εἶντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
 ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τάλας οὐδὲ ποθίκει,
 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές, 5
 οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦ ρά οἱ ἄλλαι
 ὦιχετ' ἔχων ὃ τ' Ἑρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.
 βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν
 αὔριον, ὥς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα 10
 φαῖνε καλόν· τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχᾳ, δαῖμον,
 τᾷ χθονίαι θ' Ἑκάται, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
 ἐρχομέναν νεκύων ἀνὰ τ' ἡρία καὶ μέλαν αἶμα.
 χαῖρ' Ἑκάτα δασπλήτι καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει
 φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερεῖονα μήτε τι Κίρκας 15
 μήτε τι Μηδεῖας μήτε ξανθὰς Περιμήδας.

ἱυγὲς ἔλκε τὸν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
 Θεστυλί. δειλαία, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 ἦ ρά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα; 20
 πάσσο' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα 'τὰ Δέλφιδος ὅστιά πάσσω.'

ἱυγὲς ἔλκε τὸν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Δέλφιδις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
 αἶθω· χῶς αὐτὰ λακεῖ μέγα †καπυρίσασα,†
 κῆξαπίνᾳς ἄφθῃ, κοῦδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς, 25
 οὔτῳ τοι καὶ Δέλφιδι ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνει.

Titulus Φαρμακεύτραι K S, Athen. x. 475^e: -τραι cett. 3 ἐμοὶ
 βαρὺν εἶντα Stephanus: ἐμὸν βαρυνέειντα φίλα K καταδήσομαι
 in Σ latere vidit Toup: καταθύσομαι 4 ἵκει K: ἵκει cett.
 10 καταθύσομαι, cf. 3 15 Κίρκης 18 κἀταί Σ v. l. 19 ἐκπεπό-
 τησαι 21 ὅστιά K: ὅστέα cett., item 62, 90 24 καπυ. M H¹ S T:
 καπυ. cett.: κακπυ. Et. M. δάφνη (e scholiis). non intellegitur

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ὥς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
 ὥς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφισ.
 χῶς διωεῖθ' ὅδε ρόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, 30
 ὥς τήνος διωοῖτο ποθ' ἀμετέραισι θύραισιν.

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὸ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν Ἀῖδα
 κινήσais ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
 Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιω ὠρύνονται 35
 ἂ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκέον ὥς τάχος ἄχει.

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἡνίδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
 ἂ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία,
 ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν 40
 ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε, πότνια, φωνῶ·
 εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνὴρ,
 τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντί 45
 ἐν Δίαί λασθῆμεν ἐνπλοκάμῳ Ἀριάδνας.

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἵππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
 ὥς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι 50
 μαινομένῳ ἵκελος λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαῖνας τὸ κρᾶσπεδον ὤλεσε Δέλφισ,
 ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
 αἰαὶ Ἔρωσ ἀνιარέ, τί μεν μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα 55
 ἐμφὺς ὥς λιμνᾶτις ἄπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

27-31 post 41 K 31 ἀμετέρησι θύρῃσι 34 ἀδάμ. K: ρ'
 ἀδάμ. cett. 50 περάσαι K: περήσαι M': περήσαι cett. 51 ἵκελος
 K H¹ Tr.: ἵκελον cett.

σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
 Θεστυλὶ νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαζον
 τὰς τήνω φλιᾶς, †καθυπέρτερον ᾧς ἔτι καὶ νῦν, † 60
 [ἐκ θυμῷ δέδεμαι. ὁ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ.]
 καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· 'τὰ Δέλφιδος ὁστία πάσσω.'
 ἱυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μῶνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;
 τηνῶθ' ἀρξεῦμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο. 65
 ἦνθ' ἅ τωῦβούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξῷ
 ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, ταῖι δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
 θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καί μ' ἅ Θευμαρίδα Θωραῖσσα τροφός, ἅ μακαρίτις, 70
 ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
 τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἅ μέγαλοιτος
 ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
 κάμφιστειλαμένα τὰν ζυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα. 75
 ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, αἰ τὰ Λύκωνος,
 εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας,
 τοῖς δ' ἥς ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,
 στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸν Σελάνα,
 ὥς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 χῶς ἴδον, ὥς ἐμάνην, ὥς μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη
 δειλαίās, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο κοῦδέ τι πομπᾶς

59 ἀπόμορξον Σ v. l. 60* φιλίας Σ v. l., frustra temptatus
 61 om. K Σ, interpolatus (cf. 3. 33), cum 60 corruptus esset ἐκ
 θυμῷ V Tr. Iunt.: ἐν θυμῷ cett. 62 μᾶσσω Ahlwardt 64 μώνη
 K¹: μούνη cett. 65 τηνῶθ' ἀρξεῦμαι scripsi: ἐκ τήνω δ' K: ἐκ
 τίνος cett. ἄρξομαι M P: ἄρξωμαι H S: ἄρ...μαι T: ἄρξομ' ἐγὼ
 A E V Tr.: ἄρξω K 67 τόκα Casaub.: ποκα 70 Θευχάρῖλα Tr.
 edd. ant., inde Θευχάρῖδα Reiske 72 θάσασθαι Tr.: θεάσασθαι
 74 τὰν Κλ. K A Tr.: τὰς Κλ. cett. 78 ἦν 79 τὸν Σελάνα
 K M B: τὸ σελάνας cett.

τήνας ἐφρασάμαν· οὐδ' ὥς πάλιν οὔκαδ' ἀπῆνθον
 ἔγνω, ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξεν, 85
 κείμεν δ' ἐν κλιντῇρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καί μεν χρῶς μὲν ὁμοιος ἐγένετο πολλάκι θάψωι,
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπά
 ὅστί' ἔτ' ἥς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα, 90
 ἧ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπαίδεν;
 ἀλλ' ἥς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 χοῦτω τῇ δούλῃ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
 'εἰ δ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μῆχος. 95
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
 τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·
 τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἄδὺ καθῆσθαι.'

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 κῆπεί κά νιν ἔοντα μάθης μόνον, ἄσυχᾶ νεῦσον, 100
 κεῖφ' ὅτι 'Σιμαίθα τυ καλεῖ,' καὶ ὑφαγέο τᾷδε.
 ὥς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
 εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δὲ νιν ὥς ἐνόησα
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφωι,

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 105
 πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
 ἰδρώς μεν κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις,
 οὐδέ τι φωνῆσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
 κνυζέυνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
 ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα. 110

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας
 ἔξετ' ἐπὶ κλιντῇρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·

85 ἐξεσάλαξε Σ v. l. 95 εἴ' ἄγε P T² 101 ὑφαγέο B H² V² Tr. :
 ἀφαγέο cett. 107 κοχύδεσκεν K B Eustath. ad P 56 : κοχύεσκεν
 cett. (κεχ. H S) 108 φωνῆσαι H² : φωνᾶσαι 109 κνυζῶνται
 H (-τα) S Tr. : κνυζέυνται (-τα) cett., cf. 6. 30 112 πῆξας

‘ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσπον ἐγὼ θην
 πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθασσα Φιλίνων, 115
 ἐς τὸ τεδὸν καλέσασα τόδε στέγος ἢ ’μὲ παρεῖμεν.

φράξέο μευ τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 ἦνθον γάρ κεν ἐγὼ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα
 ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων, 120
 κρατὶ δ’ ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
 πάντοθε πορφυρέαισι περὶ ζώστραισιν ἐλικτάν.

φράξέο μευ τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ κ’, εἰ μὲν μ’ ἐδέχεσθε, τὰδ’ ἦς φίλα (καὶ γὰρ ἐλαφρός
 καὶ καλὸς πάντεσσι μετ’ αἰθέροισι καλεῖμαι) 125
 εὐδὸν τ’, εἰ μῶνον τὸ καλὸν στόμα τεύς ἐφίλησα·
 εἰ δ’ ἄλλαι μ’ ὠθεῖτε καὶ ἅ θύρα εἶχετο μοχλῶι,
 πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ’ ὑμέας.

φράξέο μευ τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 νῦν δὲ χάριω μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν, 130
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἶλεν,
 ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεδὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
 αὐτως ἡμίφλεκτον· Ἔρωσ δ’ ἄρα καὶ Λιπαραίω
 πολλάκις Ἀφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἶθει.

φράξέο μευ τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 135
 σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
 καὶ νύμφαν ἐφόβησ’ ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
 ἀνέρος· ὥς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειθήs
 χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν’ ἐπὶ λέκτρων·
 καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα 140
 θερμότερ’ ἦς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἀδύ.

118 κεν ἐγὼ Ahrens (Σ?): καὶ ἐγὼ T: κῆγῶ(ν) (κὰγῶ) cett.
 122 πάντοθε K Tr. edd. ant.: πάντοθι et -θεν H: alterum utrum cett.
 124 καὶ κ’ εἰ μὲν μ’ tamquam ex Ahrentis coniectura Meineke: καὶ
 μ’ εἰ μὲν κ’ 125 ἡιθέοισι 126 τ’ K M H S Iunt.: δ’ cett. εἰ
 μῶνων scripsi: εἴ κε μόνον (κε est καί, cf. Σ) vulg. τευς K Iunt.: τευ
 cett. 128 κα Ahrens: καὶ 133 λιπαροῦ H S’ Σ v. l.: λιπαραίου
 cett.

ὥς καὶ τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
κοῦτε τι τήνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳι. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας 145
μάτηρ τᾶς ἀμᾶς αὐλητρίδος ἅ τε Μελιξοῦς
σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι
'Αῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὀκεανοῖο φέροισαι,
κεῖπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὥς ἄρα Δέλφεις ἔραται.
κεῖτε νιν αὐτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἶτε καὶ ἀνδρός, 150
οὐκ ἔφατ' ἀτρεκέες ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν Ἔρωτος
ἀκράτῳ ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὦιχετο φεύγων,
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τήνα πυκάσδειν.
ταυτὰ μοι ἅ ξεῖνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθής·
ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκισ ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκισ ὄλπαν.
νῦν δὲ δυωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον.
ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἶ δ' ἔτι καὶ με
λυπεῖ, τὰν Ἀΐδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξεῖ. 160
τοιά οἱ ἐν κίσται κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
'Ασσυρίῳ, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πῶλως,
πότινι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόθον ὥσπερ ὑπέσταν.
χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι 165
ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

142 ὥς K V: χάς cett. καὶ M² S²: κα cett. 144 κοῦτε τι
H S B: κοῦκέτι cett. ἐπεμέμψατο H S B: ἀπεμέμψ. V: ἐπέμψ. M¹ Tr.:
ἀπεπέμψ. cett. τό γ' Ahrens*: τὸ γ' (i. e. τοι et v. l. γ') K V: τό H:
τοι cett. 146 ἀμᾶς S Tr.: ἀκμᾶς M: ἐμᾶς cett. 147 ἔτραχον
V Tr.: ἔτροχον K: ἔτρεχον cett. 149 cf. i. 78 150 μιν
155 ἄλλοι 157 δυωδ. scripsi: τε δωδ. vulg., cf. i4. 51 159 μὰν
K V Tr. Iunt.: μὲν cett. καταδήσομαι Σκ, cf. 3: καταθύσομαι
codd. καὶ με Hermann: κῆμέ vulg. 160 λυπηῖ 163 πῶλους
164 πόθον K P V: πάθος T: πόνον cett.

[XV] ΣΥΡΑΚΟΣΙΑΙ Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΓΟΡΓΩ

- Ἐνδοι Πραξινοά; — Γοργοῖ φίλα, ὥς χρόνῳ, ἔνδοι.
θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα αὐταῖ·
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. — ἔχει κάλλιστα. — καθίζεν.
— ὦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὑμῖν ἐσώθην,
Πραξινοά, πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
πανταῖ κρηπίδες, πανταῖ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
ἀ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ἐκαστέρῳ †ἔμ'† ἀποικεῖς.
— ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος· ἐπ' ἔσχατα γὰς ἔλαβ' ἐνθῶν
ἱεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὅμοιος. 10
— μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνωνα τοιαῦτα
τῷ μικκῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὥς ποθορῇ τυ.
θάρσει Ζωπύριον, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν.
— αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. — καλὸς ἀπφῦς.
— ἀπφῦς μὰν τήνος τὰ πρόαν-λέγομες δὲ πρόαν θην 15
'πάππα, νίτρον καὶ φύκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν'-
ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυς.
— χῶμὸς ταυταῖ ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
ἐπαδράχμῳς κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
πέντε πόκῳς ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζεν. 21
βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι

Personarum vices in codd. turbatae non notantur 2 αὐτῇ
4 ἀλεμάτω Stephanus : ἀδεμάτω K V L Tr. Gregor. Cor. : ἀδειμά(ν)του
ἀδαμά(ν)του cett. : per ἐπιπόνου reddit Σ 5 πολλοῦ μὲν ὄχλου
7 ἐκαστέρῳ K V¹ : ἐκαστοτέρῳ cett. 13 Ζωπύριον Buecheler :
Ζωπυρίων vulg. λέγει K V : λέγω cett. 15 δὲ πρόαν K V L Tr. :
πρώαν 16 πάππα scripsi : πάντα (πάππα Συρακοσίαν Et. M.)
ἀγοράσδειν Ahrens : ἀγοράσδων vulg. 17 -πηχυς 18 ταυτᾶ
Reiske : ταῦτ' K P : ταυτά γ' cett. ἀργυρίῳ R : -ρίου cett.
20 ῥύπον K V L Tr. : ῥύπος cett.

κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν. — ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.

— ὦν ἴδες, ὦν εἶπες καὶ ἰδοῖσά τυ τῷ μὴ ἰδόντι. 25

ἔρπειν ὥρα κ' εἴη. — ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόδρυπτε

θες πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζονται καθεύδειν.

κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ,

ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ δὴ πολὺ, λαιστρί· 30

ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτῶνιον ἄρδεις;

παῦε ποχ'· οἶα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.

ἃ κλαίξ τᾶς μεγάλας πῇ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

— Πραξινόα μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα

τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστῷ; 35

— μὴ μνάσῃς Γοργοῦ· πλεόν ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν

ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

— ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. — τοῦτο †καλὸν †εἶπες.

τῶμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον

ἀμφίθες. οὐκ ἀξῷ τυ τέκνον. μορμῷ, δάκνει ἵππος. 40

δάκρυ' ὅσσα θέλεις, χολὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.

ἔρπωμες. Φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,

τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαιζον.

ὦ θεοί, ὅστος ὄχλος. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι

χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι. 45

πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,

ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδεὶς κακοεργός

δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,

οἶα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον

ἀλλάλοις ὀμαλοὶ κακὰ παίγνια, πάντες ἐρινοί. 50

27 νᾶμα αἰνόδρυπτε K P A E S : αἰνόθρυπτε V Tr. L edd. ant. :
utrumque H 30 δὲ σμᾶμα G. Hermann : δ' ἐς νᾶμα vulg. δὴ
πολύ K : δὲ πολύ P A E V : πολὺ cett. λαιστρί E. Schwartz :
ἔπληστε 32 ποχ' οἶα Ahrens : ὁκοῖα (παῦεο χοῖα P, interpolatus)
33 πᾶ A E V Tr. 37 ποτέθηκα Valckenaer : προτέθεικα vulg.
38 καλὸν Σ (ἀληθές) P H S² (S omiserat) A E W : κα K L Tr. Iunt. :
κεῦ W¹ 41 δάκρυε 50 ἐρινοί Spohn : ἐριοί*

- ἀδίστα Γοργοί, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταί
 ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσης.
 ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἔδ' ὥς ἄγριος. κυνοθαρήσῃς
 Εὐνόα, οὐ φευξήνι; διαχρησείται τὸν ἄγοντα.
 ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον. 55
- θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν,
 τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. — καὶ τὰ συναγείρομαι ἤδη.
 ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
 ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.
- ἐξ αὐλᾶς ὦ μήτηρ; — ἐγὼν τέκνα. — εἴτα παρενθεῖν
 εὐμαρές;—ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί, 61
 καλλίστα παίδων· πείραι θην πάντα τελεῖται.
- χρησμῶς ἂν πρεσβῦτις ἀπώιχετο θεσπίξασα.
- πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὥς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἥραν.
- θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὁμιλος. 65
- θεσπέσιος. Γοργοί, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
 Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτά, μή τι πλαναθήης.
 πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ Εὐνόα ἁμῶν.
 οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἦδη
 ἔσχισται, Γοργοί. ποττῷ Διός, εἴ τι γένοιο 70
 εὐδαίμων, ὠνθρωπε φυλάσσεο τῷμπέχονόν μεν.
- οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλαξεῦμαι. — ὄχλος ἄθρως·
 ὠθεῖνθ' ὥσπερ ὕες. — θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.
- κῆς ὥρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἵης
 ἄμμε περιστέλλων. χρηστῷ κοῖκτίρμονος ἀνδρός. 75
 φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ' ὦ δειλά τυ βιάζεις.
 κάλλιστ'· 'ἐνδοὶ πᾶσαι' ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλαίξας.
- Πραξινόα, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,

51 γενώμεθα Schaefer: γανοίμεθα πολεμ. K: ποτολεμ. cett.
 59 ὄχλος πολὺς K P Iunt.: ὅσος ὄχλος cett., cf. 44 60 τέκνα εἴτα
 παρ. H¹ S W Tr.: ὦ τέκνα εἴτα π. A E L: ὦ τέκνα π. K P H² 64 ἡγά-
 γεθ' 67 αὐτα(ι) varia prosodia τι H S L: τυ cett. πλαναθήης
 68 ἔχε K H ἁμῶν cett.: δμῶά K: δμῶίς P 72 φυλαξοῦμαι edd.
 ant.: φυλάξομαι ὁ. ἄθρως M, in cett. idem varie deformatum:
 ἀθρόος ὄχλος H S

λεπτὰ καὶ ὥς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

— πότνι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι, 80

ποῖοι ζωιογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.

ὥς ἔτυμ' ἐστάκαντι καὶ ὥς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,

ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρήμ' ἄνθρωπος.

αὐτὸς δ' ὥς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται

κλισμῷ πρᾶτον ἱουλὸν ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85

ὁ τριφίλητος Ἀδωνις, ὃ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

— παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι

τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

— μᾶ, πόθεν ὦνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;

πασάμενος ἐπίτασσε· Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις. 90

ὥς εἰδῆις καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,

ὥς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·

δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

μὴ φύη, Μελιτῶδες, ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἴη,

πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξης. 95

— σίγη Πραξινοά· μέλλει τὸν Ἀδωνιν αἰίδειν

ἂ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ, πολυῖδρις αἰοῖδός,

ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.

φθεγξέεται τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

— Δέσποιν', ἂ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας 100

αἰπεινὰν τ' Ἑρκα, χρυσῶι παίζουσ' Ἀφροδίτα,

οἶόν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος

μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ὦραι,

βάρδισται μακάρων ὦραι φίλαι· ἀλλὰ ποθειναὶ

ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φέροισαι. 105

Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θανατᾶς,

81 ζωιογράφοι Et. M. s. v. S²: ζωγράφοι 83 τοι schol. Soph. Ant.
353: τι ἄνθρωπος schol. Soph. K P: ὦνθρ. cett. 84 ἀργυρέου
M (?) S A E; mira generis confusio, cf. 119; 17, 90 90 πασσάμενος
98 πέρυσιν Reiske: πέρχην K: σπέρχιν cett. 100 Γολγῶς K:
γολγῶ fere cett. 102 ἀεν(ν)άου 103 μαλακαὶ πόδας K:
μαλακαίποδες cett. 105 φέροισαι Hemsterh.: φοροῦσαι M V Tr.:
φοροῖσαι vulg.

ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
 τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε,
 ἃ Βερενικεῖα θυγάτηρ Ἑλέναι εἰκυῖα 110
 Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
 παρ μέν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουντι,
 παρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα.
 εἶδατά θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται 115
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶι παντοῖα μαλεῦρωι,
 ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῶι ἐλαίῳι,
 πάντ' αὐτῶι πετεηνᾶ καὶ ἔρπετὰ τῇδε πάρεστι.
 χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῶι βρίθοντες ἀνήθωι
 δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες, 120
 οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρῳι
 πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὅζον ἀπ' ὅζῳ.
 ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
 αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδαι Διὶ παῖδα φέροντες,
 πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω. 125
 ἃ Μίλατος ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων
 'ἔστρωται κλίνα τῶδώνιδι τῶι καλῶι ἀμά·
 τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ροδόπαχυς Ἄδωνις.
 ὀκτώκαιδεκέτης ἦ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·
 οὐ κευτεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά. 130
 νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτὰς χαιρέτω ἄνδρα·
 ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳι ἀθροαὶ ἔξω
 οἴσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰόνι πτύοντα,
 λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξεύμεθ' αἰοιδᾶς· 135

107 ἀνθρώπων K A E 112 φέροντι edd. ant.: φέρονται 118 τῇδε
 cett.: τεῖδε K 119 βρίθοντες mirum, cf. 84 121 ἀηδονιδῆες
 Valckenaer: ἀηδονιδῆες (-νῆες) vulg. ἀεξομενᾶν Ahrens: ἀεξομένων
 δένδρῳι (rectius δένδρῳι) Ahrens: δένδρων 122 ὅζου 124 αἰετοὶ
 K P W² L² Tr.²: αἰετῶ cett. 127 ἀμά Ahrens: ἄλλα 129 -δεκαέτης
 H: -δεκαέτης P: -δεκαέτης cett. 135 ἀρξεύμεθ' G. Kiessling: ἀρξάμεθ'

‘ἔρπεις ὦ φίλ’ Ἀδωνι καὶ ἐνθάδε κῆς Ἀχέροντα
 ἡμιθέων, ὥς φαντί, μονώτατος. οὐτ’ Ἀγαμέμνων
 τοῦτ’ ἔπαθ’ οὐτ’ Αἴας ὁ μέγας, βαρυμάνιος ἦρως,
 οὐθ’ Ἐκτωρ, Ἐκάβας ὁ γεραίτατος εἴκατι παίδων,
 οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθών, 140
 οὐθ’ οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 οὐ Πελοπηΐαδαι τε καὶ Ἀργεος ἄκρα Πελασγοί.
 ἴλαθι νῦν φίλ’ Ἀδωνι καὶ ἐς νέον· εὐθυμεύσαις
 καὶ νῦν ἦνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ’ ἀφίκηι, φίλος ἡξεῖς.’

— Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἂ θήλεια· 145
 ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὥς γλυκὺ φωνεῖ.
 ὦρα ὅμως κῆς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
 χῶνῆρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
 χαῖρε Ἀδων ἀγαπατὲ καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

[XVII] ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὶν κλείωμεν ἀοιδαῖς·

ἀνδρῶν δ’ αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.

ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ’ ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·

αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνήσαιμ’· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.

136 κείς 139 γεραίτατος H S²: γεράιτερος cett. 141 πρότερον
 M P L W Tr. 143 νέον K: νέω B: νέωτα cett. εὐθυμεύσαις
 K E Iunt.: εὐθυμήσεις aut -σαις cett. 147 κείς 148 ἅπαν M W Tr.:
 ἅγαν cett. 149 ἀγαπατὲ Tr.: ἀγαπητέ cett.

Codices probi K, B, Φ (W L Tr.); ceteros fere spreui. dialectus
 incerta; sequor fere K 2 κλείωμεν Schaefer: ἀεί(ῃ)δωμεν

ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου· 10

τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.

Ἐκ πατέρων, οἷος μὲν ἦν τελέσαι μέγα ἔργον
Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι. 15
τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
ἐδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.
ἀντία δ' Ἑρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο 20
ἴδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδησι,
χαίρων νύωνῶν περιώσιον νύωνοῖσιν,
ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες. 25
ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἑρακλείδας,
ἀμφοτέρω δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἑρακλῆα.
τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἱοὶ κεκορημένος ἦδη
νέκταρος εὐδόμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.

Οἷα δ' ἐν πυνταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
ἔπρεπε θηλυτέρης, ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35
ταῖ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
τῷ οὐπω τινα φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,

14 Λαγείδας cf. Kaibel, Epigr. 255 17 δόμος: corr. Bergk
20 ἔδρα κενταυροφ. G. Kiessling: ἔδρακε ταυροφ. 25 ἐοὶ Heinsius:
θεοὶ vulg. 34 περικλειτὰ K edd. ant.: -κλυτὰ cett. 38 φασίν
scribendum

ὅσον περ Πτολεμαῖος ἔην ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον· ὦδ' κε παισί 40
 θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὁπότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
 ἀστόργον δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
 ῥήιδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κυανέαν καὶ στυγνὸν αἰὶ πορθμῆα καμόντων,
 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἕας δ' ἀπεδάσσαι τιμάς. 50
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνέει, κούφας δὲ διδοὶ ποθέοντι μερίμνας.
 Ἀργεῖα κνάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισγομένα Τυδῇ τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα 55
 Αἰακίδαι Πηλῆϊ· σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
 αἰχμηταὶ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔοντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρῶταν ἴδες ἂν.
 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον 60
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν·
 ἦ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ εἰκώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφους χεῖρεσσι φίλησιν· 65
 ὄλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσπον, ὅσων περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μίᾳ τιμῇ Τρίοπον καταθεῖο κολώναν
 ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν

41 ἐπιτρέποι E L Iunt. : ἐπιτρέπει cett.

cett. 57 ἀρίζηλος S P A E

K Iunt.

42 βαίνῃ Iunt. : βαίνει

68 Τρίοπος Stephanus

κατθεῖο

ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἀναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.⁷⁰
 ὥς ἄρα νῆσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνῇ
 ἐς τρεῖς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.
 Ζηνὸς που τόδε σᾶμα· Διὶ Κρονίῳνι μέλονται
 αἰδοῖοι βασιλῆες, ὃ δ' ἕξοχος, ὅν κε φιλήσῃ
 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ,⁷⁵
 πολλὰς δὲ κρατεῖ γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας.

Μυρίαί ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὄμβρῳ·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει,⁸⁰
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδμνηται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει.⁸⁵
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
 σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσι, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄριστοι⁹⁰
 πόντον ἐπιπλώοντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
 πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται
 χαλκῶι μαρμαίρουσι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.

Ἦλβωι μὲν πάντας κε καταβρίθωι βασιλῆας·⁹⁵
 τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκκηλοι.

72 ἀπὸ K : ἀπαλ L W Tr. : ὑπὸ (ὑπαλ, ὑπέκ) cett.
 αἰετὸς αἴσιος Iunt. : αἰετὸς ὄσιος K : αἴσιος αἰετὸς cett. 74 αἰδοῖοι
 Casaub. : αἰδοῖο K : αἰδοῖου cett. βασιλῆες K¹ : βασιλῆος cett.
 75 ὀπαδεῖ K : ὀπηδεῖ cett. 78 ὀφελλόμενον D edd. ant. : ὀφελ-
 λόμεν K : -λόμεναι cett. 88 Παμφύλοισι Schrader : Παμφυλίοισι
 89 -μοισί τε Καρσί K : -μοις τε Κάρεσσι cett. 90 ἄρισται Ste-
 phanus, cf. 15. 84 97 περιστέλλονται K

οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάς
 πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμαις,
 οὐδὲ τις αἰγιαλόνδε θαῶς ἐξήλατο ναὸς 100
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησιν·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνὶδρυται πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρῳ πάλλιν,
 ὧι ἐπίπαγχν μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 οἷ' ἀγαθῷ βασιλῇ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός. 105
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίοι χρυσός
 μυρμάκων ἅτε πλοῦτος αἰὲ κέχυται μογεόντων·
 ἄλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδωρήται βασιλεῦσι, 110
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολλὸν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
 οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
 ἔκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδάν,
 ὧι οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰέδοντι Πτολεμαῖον 115
 ἀντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη
 ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
 ἀέρι παι κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος. 120

Μοῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονία
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἔχνη,
 ματρὶ φίλαι καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναοὺς·
 ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι
 ἵδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἄρωγούς. 125
 πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει

103 ξανθοκόμας K : -κόμος cett. 109 αἰὲν S : αἰεὶ cett. 111 καὶ
 νάσοις Κυκλάδεσσι, πολὺν δ' ἀγ. ἐτ. K, totum versum 90 post 110 re-
 petunt cett. praeter S 112 ἱερὸς K A E 117 ἢ Tr. W (?) edd.
 ant. : om. cett. 121 τε καὶ ὧν Briggs (Σ ?) : τεκέων K : τοκέων
 cett. 126 ὅγε Tr. : ὅτε K A E L : ὅδε W M S : om. P

μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτὸς τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὔτις ἀρείων
 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῶι,
 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε. 130
 ὦδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος Ἥρις.

Χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον 136
 φθέγξομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γέ μιν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

[XVI] ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰοιδοῖς,
 ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.

Μοῖσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰεῖδοντι·
 ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰεῖδωμεν.

τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν νάουσιν ὑπ' ἡῶ,
 ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
 ἀσπασίως, οὐδ' αὔθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
 αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
 πολλά με τωθάζοισαι, ὅτ' ἀλιθίην ὁδὸν ἦλθον,
 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ 10
 ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδρη, ἐπὴν ἄπρακτοι ἴκωνται.

127 μασὶ
 αὐτῶν ἱερὸς K

128 ἀρείων K Tr.: ἀρείω cett.

131 ἀθανάτων

137 αἰτεῦ K L W Tr.: ἔξεις cett.

*Codices probi K, Φ = V (usque ad 22 W) L Tr., B; deteriores
 spreui. dialectus incerta omnino; sequor fere K; sed in ionismis Φ
 praefero 4 αἰεῖδωμες K: -δομες L: -δοντες W: -δοντι cett.

9 ἀλλοτρίην Φ 12 σφισιν Iunt.: σφιν cett. ἔδραι Φ ἐπὴν S²:
 ἐπὰν cett. ἴκωντι K P A E²

τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
οὐκ οἶδ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὥς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδῶν. 15

πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἄθρεϊ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἶδν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· 'ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
αὐτῶι μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὅμηρος. 20
οὗτος ἀοιδῶν λῶιστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.'

Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρῖος ἔνδοθι χρυσός
κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶι, τὸ δὲ πού τινι δοῦναι ἀοιδῶν·
πολλοὺς εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέξῃ
μειλίζαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 30
μηδ' ἀκλεῆς μύρῃαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
ὥσεί τις μακέλαι τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
ἄχῃν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα
ἄρμαλιν ἐμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35
πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαννόμενοι ποτὶ σακούς
μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
μυρία δ' ἄμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
ἀλλ' οὗ σφιν τῶν ἡδός, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξέκυνωσαν 40
θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στρυγνοῖο γέροντος,
ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες

16 κόλπου A E: κόλπω cett. 24 που Φ: καί cett. 25 πολλοὺς
scripsi: πολλοὺς δ' 28 ἐθέλωντι Iunt.: ἐθέλοντι cett. 30 ἀκούη
V¹ L Tr. 41 στρυγνοῖο γέροντος Hemsterhuys e Propertio 3. 18, 24 :
στρυγνοῦ ἀχέροντος 42 τὰ δὲ πολλὰ V L R κείνα V L

δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων
 βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς 45
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκείες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομώωντας
 Πριαμίδας καὶ θῆλυν ἀπὸ χροῖης Κύκνον ἔγνω,
 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους Ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθών
 ζωὸς καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος
 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
 Εὐμαιὸς καὶ βουσι Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις 55
 ἔργον ἔχων αὐτὸς τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἡόνι κύματα μετρεῖν, 60
 ὅσος ἄνεμος χέρσουνδε κατὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
 ἣ ὕδατι νίξειν θολερὰν διαειδέει πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν·
 χαίρετω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἕμερος αὐτόν. 65
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
 σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος. 70

44 δεινὸς Hermogenes Id. II. 9 : θεῖος erat in Syriani exemplaribus
 I. 85 R : ὁ θεῖος Φ R : κείνος cett. 48 γρ. δὲ καμόντας Φ 49 καὶ
 Φ : ἡ cett. R 54 δ' ἂν ὑφορβὸς K V¹ L D : δ' ὁ συφ. V² Tr. M S : δ' ἂν
 ὁ φορβὸς cett. 57 σφεας Brunck : σφείας V¹ L : σφας cett.
 61 κατὰ Buecheler : μετὰ 64 ὅστις τοῖος Φ : ὅστις τοιοῦτος cett.
 68 ὅτινι Iunt. : ὅτινι cett. ἔλθω L : ἔνθω cett. 70 κουράων Φ B :
 μουσάων cett. μέγα Φ B Eustath. ad A 175 : μεγάλου cett.

οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄματος ἵπποι·
 ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται· αἰδοῦ
 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἡρίον Ἴλου. 75
 ἦδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνουντι
 οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασι,
 ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνουσιν·
 ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων προτέροις ἴσος ἡρώεσσι 80
 ζώννυται, ἵππειαί δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθάνα
 κούρη θ', ἣ σὺν μητρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίῳν
 εἴληχας μέγα ἄστν παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 ἐχθροὺς ἐκ νάσσιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι 85
 Σαρδόνιον κατὰ κῦμα φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἦδ' ἀλόχοισιν ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
 ἄσπεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίειτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας·
 ἀγροὺς δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάρητοι 90
 μῆλων χιλιάδες βοτάναι διαπιανθεῖσαι
 ἀμ πεδίου βληχῶντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
 νειοὶ δ' ἐκπονέοντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
 ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένος ὑψόθι δένδρων 95
 ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὕπλ' ἀράχναι
 λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἴη·
 ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν αἰδοῖ
 καὶ πόντου Σκυθικοῦ πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος

72 ἄματος scripsi : ἄρματος 81 σκιάουσι Φ : σκεπάουσι cett.
 et Eustath. ad Γ 337 85 κακὰ πέμπει ἐν ἀνάγκαι K 88 δὲ
 V L : τε cett. ναίειτο V¹ Iunt. D L (ναίειτε) : ναίοντο cett. 90 αἱ δ'
 K D L : αἱ τ' cett. 92 βληχῶντο S² : βληχοῦντο (βλαχ. Φ)
 93 σκνιφαῖον et σκνιφαῖον Σ codd. 94 ἐκπλέοντο L : ἐκτελέοντο
 V Tr. 95 ἐνδείους ὕψοθι Φ : ἐνδοθι cett.

ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευσεν. 100
 εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσιν
 ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
 ᾧ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ᾧ Μινύειον
 Ὅρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις, 105
 ἄκκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεῦντων
 θαρσήςσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἵοιμ' ἄν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατόν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰὲ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἴην.

[XVIII] ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρται ξανθότριχι παρ Μενελάῳ
 παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσιν
 πρόσθε νεογράπτῳ θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα τὰ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινῶν,
 ἀνίκα Τυνδαρίδα κατεκλαίζετο τὰν ἀγαπατάν 5
 μναστεύσας Ἐλέναν ὃ νεώτερος Ἀτρείος υἱῶν.
 αἶιδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποσσὶ περιπλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
 Οὕτω δὴ πρῶιζα κατέδραθες ᾧ φίλε γαμβρέ;
 ἦρά τις ἐσσι λίαν βαρυγῶνατος, ἦρα φίλυπνος, 10
 ἦρα πολύν τιν' ἔπινες, ὅκ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλεν;
 εὔδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρήν τυ,

100 ἐμβασίλευσεν Φ: -λευεν cett. 104 Ἐτεοκλῆος Χάριτες Φ:
 Ἐτεόκλειοι θυγατέρες cett. 106 ἔγωγε γέν. K D: ἐγώ(ν) μέν. V L
 P A E: ἔγω(γε) μίμν. cett.: corr. Iunt. 107 ἰκοίμαν E S²; legebatur
 ἰοίμαν

Codices probi Φ = Tr. et inde a v. 52 X, B. deteriorum plerosque
 errores spreui 2 κόμαις B S²: κόσμον cett. ὑάκινθον Tr. B S²:
 ὑακίνθινον cett. 5 κατεκλαίζετο Call. Hesych.: κατεκλάγετο (-κλαχ-
 -γλαγ-, -γλεγ-) cett. 6 υἱῶν Tr.: υἱός cett. 8 περιπλίκτοις ὑπὸ Tr.:
 περιπλέκτοις περὶ cett. 9 πρῶιζε Tr. 10 λίαν Tr. B: φίλε cett.
 11 ὅτ' 12 μὰν σπεύδοντα Tr.: μὲν χρήζοντα cett. αὐτὸν ἐχρήν
 τυ Tr. B: ἐχρήν αὐτόν τυ cett.

παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργωι παρὰ μητρί
 παῖσδεῖν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁ
 κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλα, τεὰ ἅ νυὸς ἄδε. 15
 ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπτарεν ἐρχομένωι τοι
 ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὦλλοι ἀριστέες ὡς ἀνύσαιο·
 μῶνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.
 Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἔκετο χλαῖναν,
 οἷα Ἀχαιῶδων γαῖαν πατεῖ σὺδεμί' ἄλλα· 20
 ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ μητέρι τίκτοι ὅμοιον.
 ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτός
 χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
 τῶν οὐδ' ἂν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλέναι παρισωθήι. 25
 ἄως ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον
 πότνια νύξ ἅτε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὦδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν αἰνῶν.
 πιείραι μέγα λαῖον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούραι
 ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος· 30
 ὦδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαιμόνι κόσμος.
 οὔτε τις ἐκ θαλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
 οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰστῶι
 κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεύοντων·
 οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὦδε κροτῆσαι 35
 Ἄρτεμιν αἰδοῖσα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
 ὡς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἡμεροὶ ἐντί.
 ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη,
 ἄμμες δ' ἐς Δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμῶνια φύλλα

15 κείς Μενέλα τεὰ ἅ Meineke: Μενέλαε τεὰ 16 ἀγαθός
 τοι Tr. 18 μῶνος ἡμιθέοις 20 Ἀχαιῶδων S² Tr. Iunt.: Ἀχαιῶδαν
 U: Ἀχαιῶδα cett. 21 κέν S: καὶ cett. μητέρι τίκτοι Call.:
 τίκτει (τίκτεν H U) cett. 22 δ' αἱ Tr.: γὰρ cett. 23 λοετρῶ
 Tr. 25 coniecti αἰῶν οὐτις ἔ. 26 legebatur ἄως διέφανε
 Ahrens: διέφαινε 28 διαφαίνεται Tr. S: διεφαίνεται cett. 29 μέγα
 λαῖον ἂν, Eichstaedt: μεγάλα (Tr.: -λη cett.) ἅτ' ἂν. 32 ἐκ Tr.: ἐν
 cett. 35 οὐδὲ λύραν Tr.: οὐ κιθάραν cett

- ἐρψεῦμες στεφάνως δρεψεύμεναι ἀδὺν πνέοντας, 40
 πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμέναι ὥς γαλαθῆναί
 ἄρνες γειναμέναις ὄϊος μαστὸν ποθέοισαι.
 πρᾶταί τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο
 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον,
 πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ 45
 λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται, ὥς παριῶν τις
 ἀννείμῃ Δωριστί· “σέβεν μ'· Ἑλένας φυτὸν ἐμμί.”
 χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
 Λατῶ μὲν δοίῃ, Λατῶ κουροτρόφος ὕμμιν 50
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἀφθιτον ὄλβον,
 ὥς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.
 εὔδεν' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότατα πνέοντες
 καὶ πόθον, ἐγρέσθαι δὲ πρὸς αὐτῷ μῆπιλάθησθε. 55
 νεύμεθα κάμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοιδός
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὐτρίχα δειράν.
 Ὑμῆν ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρεῖης.’

[XXIV] ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ

- Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔοντα ποχ' ἁ Μιδεᾶτις
 Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,
 ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάον
 Ἀμφιτρώων καλὸν ὄπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος. 5
- 40 ἐρψεῦμες δρεψεύμ. 41 τεοῦς U Iunt. : τεοῦ Tr. S : τεὰ cett.
 46 λαζύμεναι S Iunt. : λαζόμ. cett. 48 σέβον εἰμί 50 κουροτρόφος
 Tr. SA Call. : -φον cett. ὕμμιν Tr. BS² : ἕμμιν 52 δέ Tr. B :
 om. cett. 54 φιλότητα 58 ὕμῆν S² : ὕμᾶν B : ἧ μᾶν X Tr. :
 ἡμῶν S : ὕμῶν cett.

Codices : stirps Π (BCD ; singulorum, maxime C, multos errores abieci). accedit in v. 1-87 X, lacunosus et foede corruptus, e quo pauca excerpti

ἀπομένα· δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 ‘εὔδ’ ἐμὰ βρέφεια γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
 εὔδ’ ἐμὰ ψυχά, δὴ ἀδελφεοί, εὔσοα τέκνα·
 ὀλβιοὶ εὐνάζοισθε καὶ ὀλβιοὶ ἁὼ ἴκοισθε.’
 ὥς φαμένα δίνησε σάκος μέγα, τοὺς δ’ ἔλαβ’ ὕπνος. 10
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύοσιν ἄρκτος
 Ὠρίωνα κατ’ αὐτόν, ὃ δ’ ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 τᾶμος ἄρ’ αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων 15
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τῷ δ’ ἐξείλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρους ἐκύλιον· ἀπ’ ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ’ ἐξέπτυνον ἰόν.
 ἀλλ’ ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον, 20
 καὶ τότε ἄρ’ ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ’ ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὅγ’ εὐθὺς ἄνυσεν, ὅπως κακὰ θηρί’ ἀνέγνω
 κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 Ἴφικλῆς, οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 φευγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ’ ἐναντίος ἔετο χερσὶν
 Ἡρακλῆς, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶι,
 δραζάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
 οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 τῷ δ’ αὖτε σπείραισιν ἐλίσσέσθην περὶ παῖδα 30
 ὀψίγονον, γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῶι, αἶν ἄδακρυν·
 ἄψ δὲ πάλιν διέλυνον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμῶι ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρεῖν.

Ἀλκμήνα δ’ ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πρᾶτα·

6 παίδων B C D: πάντων X 8 om. C: ἀδελφεῶ Call. 9 ἁὼ
 ἴδοιτε X 10 δῖνασε, cf. 2. 31 18 αἰμοβόρως 26 ἔετο
 Meineke: εἶχετο 28 φάρυγος Mus.: φάρυγος C D X κέ-
 κρυπται X 30 σπείρησιν 31 ἄδακρυν ed. Brubach.: ἄδακρυ
 34 ἐπέδραμε C

- 'ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν· 35
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ αἶεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἢ οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἅωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαρῶς ἅπερ ἡριγενείας;
 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν· 40
 ὥς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὑπερθεῖν
 κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
 ἦτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 κουφίζων ἐτέραι κολεόν, μέγα λώτινον ἔργον. 45
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας.
 δμῶας δὴ τότε ἄνυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 'οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνεκόψατ' ὀχῆας.'
 'Ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ.' 50
 ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἔπι κοῖτον ἔχουσα.
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνους ἅμα δαιομένοισι
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὥς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἑρακλῆα
 θῆρε δύω χεῖρεσσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα, 55
 συμπλήγδην ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
 ἐρπετὰ δεικανάασκεν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
 κουροσύναι, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῦν
 πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον 60
 ξηρὸν ὑπαὶ δέλους ἀκράχολον Ἴφικλῆα·
 Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
 παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοῖτον.
 ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἐσχατον ὄρθρον αἶιδον·
 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα 65

35 ἴσχει B : ἔσχει D¹ (?) : ἔχει D² C X 36 εἰς X 39 ἅπερ
 Briggs : ἅπερ 43 κεδρίνω (δεδρίνω D¹ : δευδρίνω X) 49 ἀνε-
 κόψατ' Blass : ἀνακ. 51 om. B : ante 50 collocat D¹ 58 κωροσύνη

Ἄλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεοχμόν,
 καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
 ἠνώγει. ‘μηδ’ εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὥς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
 ἀνθρώποις ὃ τι Μοῖρα κατὰ κλωστήρης ἐπείγει. 70
 ἀλλ’ Εὐηρείδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.’
 τόσσο’ ἔλεγεν βασιλεια· ὃ δ’ ἀνταμείβετο τοίοις·
 ‘θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα,
 θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λώιον ἐν φρεσὶ βάλλεν.
 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσω, 75
 πολλαὶ Ἀχαιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
 χειρὶ κατατρίψουσιν ἀκρέσπερον αἰείδοισαι
 Ἄλκμήναν ὀνομαστί, σέβας δ’ ἔσῃ Ἀργεῖαισι.
 τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
 ἀμβαίνειν τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως, 80
 οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἦσσαντες ἄλλοι.
 δῶδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν
 μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει·
 γαμβρὸς δ’ ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τὰδ’ ἐπῶρσαν
 κυνῶδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι. 85
 ἔσται δὴ τοῦτ’ ἄμαρ, ὀπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνῇ
 καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
 ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδοῦ εὐτυκον ἔστω,
 κάγκανα δ’ ἀσπαλάθου ξύλ’ ἐτοιμάσατ’ ἢ παλιούρου
 ἢ βάτου ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὔον ἄχερδον· 90
 καίε δὲ τῶδ’ ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε
 νυκτὶ μέσαι, ὅκα παῖδα κανεῖν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
 ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις

66 χρέος B : om. C D : τέρας X 69 ἐμὲ om. C (cum dimidio
 versu X) 71 ἀλλ’ Ahrens : μάντι B C D : μάντιν X 72 τόσσο’ X
 (cf. 7. 90) : τὼς cett. τοίοις Briggs : τοίως (τοῖος X D¹) 74 om. B
 βάλλεν scripsi : θέσθαι D² : om. C D¹ X 76 νῆμα 77 κατα-
 τρίψοντι 82 οἰκεῖν Mus. : οἰκῆς C D X 88 σποδῶ B : σποδὸν C :
 utrumque D 89 ἀσπαλάθω παλιούρω 90 βάτω 91 σχίζησι
 92 κανῆν

ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
 ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπερούριον, ἅψ δὲ νέεσθαι 95
 ἄστρεπτος· καθαρῶι δὲ πυρώσατε δῶμα θεεῖωι
 πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμειγμένον, ὥς νενόμισται,
 θαλλῶι ἐπιρραίνειν ἐστεμμένωι ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρωι ἄρσενα χοῖρον,
 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέθοιτε. 100
 φῆ καὶ ἔρωήσας ἐλεφάντινον ὦιχετο δίφρον
 Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.

'Ηρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὥς ἐν ἁλῶαι
 ἐτρέφετ' Ἀργεῖου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.
 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν, 105
 υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι οἰστόν
 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσεν
 πυξίνοι ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμολπος. 110
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδροστροφοὶ Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίμασιν, ὅσσα τε πύκται
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἃ τ' ἐς γαίαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνηι,
 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείας διδασκόμενος παρὰ παιδί 115
 Ἀρπαλύκωι Φανοτῇ, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσων
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶι ἐπέκειτο προσώπωι.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι καὶ περὶ νύσσαν
 ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχοῦ σύριγγα φυλάξαι 120
 Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγώνων

96 ἄστρεπτος CD v. l.

98 ἐστεμμένω Schaefer: ἐστεμμένον

106 Μεδεώνιος coniecti

107 οἰστόν C: οἰστών BD

112 παλαί-

μασιν C: παλαίσμ. BD

114 πάμμαχοι D²: πάγμαχοι CD: πύγμ.

Mus. σοφίσματα Meineke et Ahrens: παλαίσματα

116 φανοπῇ

D Call. (B), fuerat v. l. Πανοπῇ

οὐδέ κε Gerhard τηλόθε Ahrens:

τηλόθε

120 τροχῶ

Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀαγείς
 δίφροι ἐφ' ᾧ ἐπέβαινε χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα 125
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν
 κοσμήσαι τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι
 Κάστῳρ Ἰππαλίδας δέδαιεν, φυγὰς Ἄργεος ἐλθών,
 οὗ ποκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς 130
 ναίει, παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.
 Κάστορι δ' οὔτις ὅμοιος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς
 ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα.
 ὦδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 εὖνὰ δ' ἧς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός 135
 δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
 δείπνον δὲ κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
 Δωρικὸς· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι·
 αὐτὰρ ἐπ' ἅματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἶνυτο δόρπον.
 εἴματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας. 140

[XXII] ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ

Ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς νιώ,
 Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πύξ ἐρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν.
 ὑμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὴ ἀδελφούς, 5

129 ἔδαιεν B 130 ᾧ 132 ἡμιθέοις 137 δὲ Stephanus :
 τε 140 om. D¹ finem deesse notabat Musurus
 Codicum stirpes : Π inde a v. 69, nota per Musuri excerpta c B,
 correcturas C (subest in utroque Φ, D ; Φ, nota per M, P (1-18), Tr.,
 V (92-185), X (1-44). dialectus epica est in Π, mixta dorismis in Φ,
 licet praescribatur τῇ κοινῇ Ἰδδι. hanc igitur ubivis restituit Ahrens,
 quem tacite sequor. singulorum (maxime M) errores multos omisi.
 Titulus ὕμνος εἰς Διοσκούρους schol. Aristoph. Plut. 210 : Διόσκουροι Φ
 3 μέσας Reiske : μέσοις vulg.

ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἑόντων,
 ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὄμιλον,
 νηῶν θ', αἱ δύνοντα καὶ οὐρανὸν εἰσανιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
 οἱ δέ σφεων κατὰ πρύμναν αἰείραντες μέγα κύμα 10
 ἦε καὶ ἐκ πρόωρηθεν ἢ ὅππῃ θυμὸς ἐκάστου
 εἰς κοίλῃν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέματα δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεῖ δ' εὐρέϊα θάλασσα, 15
 κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
 ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναῦτησιν ὀιομένοις θανέεσθαι·
 αἶψα δ' ἀπολήγουσ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνῃ
 ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
 φάτνῃ σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες κιθαρισταὶ ἀεθλητῆρες αἰδοί·
 Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰίδειν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον αἰίσω.

Ὅτι μὲν ἄρα προφυγούσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας
 Ἀργῶ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 ἐνθα μιῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπῆνεμον ἀκτὴν
 εὐνὰς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὃ τ' οἶνωπὸς Πολυδεύκης
 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων, 35
 παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.

8 οὐρανὸν εἰσανιόντα Meineke : οὐρανοῦ ἐξανιόντα
i. e. -ποιήσας 17 γε Reiske : τε

15 ἐφερπύσας

εὔρου δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένερθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 ἐκ βυθοῦ· ὕψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι 40
 λευκαί τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.

ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε,
 δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῇσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδηρεΐῃ σφυρήλατος οἷα κολοσσός.

ἐν δὲ μῦες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρου ὑπ' ὤμον
 ἔστασαν ἥτε πέτροι ὀλοίτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἡωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.

τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὦν ὅδε χώρος;

— χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἀνδρας ὀρώ, τοὺς μὴ πρὶν ὅπωπα; 55

— θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

— θαρσέω, κοῦκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.

— ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἢ δ' ὑπερόπτης;

— τοιόσδ' οἶον ὀράῖς· τῆς σῆς γέ μιν οὐκ ἐπιβαίνω.

— ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἰκάνοις. 60

— μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

— δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύ γε δόῃς;

— γνώσεαι, εὔτε σε δίψος ἀνειμένα χεῖλα τέρσῃ.

— ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός; ἐρεῖς, ὦι κέν σε πίθοιμεν.

37 δ' servavit Eustath. ad Dionys. 1055 : om. M Tr. 39 λάλλαι
 Ruhnken : ἄλλαι 40 πεφύκεσαν Stephanus : πεφύκασιν

M Tr. 49 ὀλοοίτροχοι 54 ὅτις Is. Vossius : ὅστις ὅστ' coniecit
 Triclin.) 57 σοῦ 58 ἢ δ' Hemsterhuys : ἢ 59 τοῖοσδ'

οἶον M : τοιοῖδ' οἶοι Tr. 60 κε Ahrens : γε 62 τοῦδε Iunt. :

τοῦτε M : τοῦ γε Tr. 63 εὔτε σε scripsi : εἴ σου ἀνειμένα M :

ἀνοιμένα Tr. τέρσῃ scripsi : τέρσει. 64 ὦι M : ὥς Tr.

- εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65
 — πυγμάχος, ἧ καὶ ποσσὶ θένω σκέλος; ὄμματα δ' ὀρθά.
 — πύξ διατεινόμενος σφετέρῃς μὴ φείδω τέχνης.
 — τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἔμους συνερείσω ἱμάντας;
 — ἐγγὺς ὀραῖς· οὐ ἔγγυις ἐὼν κεκλήσεθ' ἔο πύκτης.
 — ἧ καὶ ἄεθλον ἔτοιμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; 70
 — σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἶ κε κρατήσω.
 — ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.
 — εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἑοικότες εἴτε λέουσιν
 γινόμεθ', οὐκ ἄλλωι κε μαχεσσαιέμεσθ' ἐπ' ἀέθλωι.
 ἧ ῥ' Ἀμυκος καὶ κόχλον ἐλὼν μυκήσατο κοίλην. 75
 οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
 κόχλου φυσηθέντος αἰὲ Βέβρυκες κομόωντες.
 ὥς δ' αὐτως ἦρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
 Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαῖ Κάστωρ.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοεῖαις 80
 χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἴλιξαν ἱμάντας,
 ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες.
 ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡελίοιο·
 ἰδρεῖν μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ᾧ Πολυδεύκης, 85
 βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
 αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔτετο πρόσω,·
 χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
 Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν,
 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νευενκῶς 90
 ἐς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαύτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν
 ἦρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
 δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
 χάρωι ἐνὶ στενωῷ Τιτυῷ ἐναλίκιος ἀνήρ.

66 θένω scripsi : θέων M : θέων Tr. ὀρθά Tr. : ὀρθός M 69 οὐ
 σύ με ἀμὸς κ. Tr.* 74 κε Hermann : γε D : τε Tr. : om. M
 75 ἐλὼν Φ : ἔχων Π 84 λάβη Φ 88 ἔτυψε μέτωπον D
 90 ἐτίναξε Φ 91 οἱ DC² : ἐκ Φ

ἦτοι ὄγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱός 95
 ἀμφοτέρησιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδῖς, ἔσχεθε δ' ὀρμῆς
 παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλόν περ ἐόντα.
 ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
 φοῖνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
 ὥς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε, 100
 ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
 τὸν μὲν ἀναξ' ἐτάρασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς
 πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
 μέσσης ῥινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ,
 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς
 ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη. 106
 ἔνθα μάχῃ δριμεία πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος,
 ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνουντες ἰμάσιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
 αὐχένος ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' ἀεικέσι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' ὦι μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
 αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ πᾶσσονα γυῖα
 αὐξομένου φορέεσκε πόνου καὶ χροίῃι ἀμείνω.
 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν;
 εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἐτέρων ὑποφήτης 116
 φθέγξομαι, ὥς ἐθέλεις σύ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτῇ.
 ἦτοι ὄγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
 σκαιῇ μὲν σκαιῇ Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλιθεῖς, ἐτέρω δ' ἐπιβαίνων
 δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γυῖον. 121

95 περιστάμενος D 96 ἄμυσσεν Φ : ἔτυπεν DC² 98 πλη-
 γαῖσι Φ 101 ἀπεστείνοντο DC² 104 πυγμῇ Φ 111 συνέφυρε
 MC² : συνέφερε V Tr. : συνέφυρσε (i. e. -φυρε et -φερε) D Iunt. μέτ-
 ωπον Φ 112 ὦι Reiske : αἰ Φ : οἱ D 114 αὐξομένου Meineke :
 ἀπτομένου καὶ χροίῃ δέ τ' (i. e. v. l. χρ. δέ τ') Φ ἀμείνω Tour :
 ἀμείνων 117 αὐτῇ (vel αὐτῇ) Φ : ἔστιν DC² 119 ἐλ(λ)αχε
 V Tr. 120 δοχμὸς M Tr.² : δογμὸς D V Tr.¹ ἐτέρω Tour : ἐτέρῃ
 Π : ἐτέρα Φ

καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·
 ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδν κεφαλῇ, στιβαρῇ δ' ἅμα χειρί
 πληξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ·
 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφῳ χανόντος· 125
 λαιῇ δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὀξύτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλοῖσε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτ' ἀλλοφρονέων καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπανδῶν
 ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ὦ πύκτη Πολύδευκες· ὅμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνηρὸς ἔσσεσθαι.

Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ αἰείσω,
 Τυνδαρίδῃ ταχύπῳλε δορυσσόε χαλκεοθώρηξ. 136

Τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δῶα φερέτην Διὸς υἱὴν
 δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· δισσῶ δ' ἄρα τώγε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼν υἱ' Ἀφαρῆος,
 γαμβρὼ μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίδφρων ἅμα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲρ κόρυθος μέγ' αὔσας·
 'δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λεύκιππος εἰς ἔδνωσε θύγατρας
 τάσδε πολὺν προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ·

122 om. Φ

ἄλλο V Tr.

ἐπὶ γαῖαν Φ

ἐπὶ Π: τοι Tr.: om. M V

δοιῶ Φ

δ' ἄρα V Tr.

123 κεφαλῇ Φ

τύψε Φ

132 πύκτα

139 δῖακον Φ

144 δ' om. D

ἄρα Φ

128 ἐπὶ γαίῃ Ahrens: ἐν γαίῃ D Iunt.:

σοι D

138 δοιὰς Φ: δοιῶ D C²

140 ὁ om. D

145 δ' om. D

126 λαιῇ Π: ἄλλῃ M:

134 ἔτι Stephanus:

142 ἅμα Π: ἄρα M:

148 ταῖς δὲ Φ

ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοιςι λέχεσσι
 βουσὶ καὶ ἡμιόνουσι καὶ ἄλλοιςι κτεάτεσσιν 150
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπετε δώροις.
 ἦ μὴν πολλάκις ὕμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' ἔειπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·
 "οὐχ οὕτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε
 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἔτοιμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' ἱππήλατος Ἥλις
 Ἀρκαδίη τ' εὐμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα
 Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτὴ·
 ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
 μυρῖαι οὔτε φυῆς ἐπιδενέες οὔτε νόοιο, 160
 τάων εὐμαρὲς ὕμιν ὀπνιέμεν ἄς κ' ἐθέλητε·
 ὥς ἀγαθοῖς πολέες βούλονται κε πενθεροὶ εἶναι,
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώιον αἶμα.
 ἀλλὰ φίλοι, τοῦτον μὲν ἔασατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
 ἄμμι γάμον· σφῶιν δ' ἄλλον ἐπιφραζόμεθα πάντες."
 ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὕγρον ὤιχετο κῦμα
 πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.
 σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170

εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρή
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα λῦσαι,
 Ἰδας μὲν καὶ ὄμαιμος ἐμός, κρατερὸς Πολυδεύκης,
 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,

149 ἀλλοτρίοις λεχέεσσιν Φ 150 ἄλλοιςι D : ἀλλοτρίοις Φ
 151 ἐκλέψατε Φ 152 ἐνώπιος Φ 153 τὰδ' D Call. : στάς Φ : δέ
 τοι C² 161 ὀπνιέειν ἐθέλοιτε D M : ἐθέληται V Tr. 162 κε
 Π : γε Φ 164 ἅπαν Π : ἅμα Φ μητρῶιον Π 166 ἄμμι
 D : νῶι(ν) Φ σφῶιν M Iunt. : σφῶι post 170 multa de-
 sunt ; Castor verba facit 172 ἔγχεα λούσαι Φ 174 ἀπε-
 χομένης V : ἀπεσχομένης Tr. : ἀπεσχόμενοι coni. Tricl. : ἀποσχο-
 μένω M

νῶι δ', ἐγὼ Λυγκεὺς τε, διακρινώμεθ' Ἄρηι 175
 ὀπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἷς· ἀτὰρ ὧλλοι πάντες ἐνφρανεύουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὕμναιώσουσι δὲ κούρας
 τάσδ'· ὀλίγωι τοι ἔοικε κακῶι μέγα νείκος ἀναιρεῖν.
 εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θήσειν. 181
 τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὧ γενεῇι προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκεὺς,
 σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀντυγα πρῶτην·
 ὥς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροισι δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔγχεσι μὲν πρῶτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινα δηλήσασθαι
 δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένῳ φόνον αὖτις
 τεύχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεὺς
 τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὀξὺ φέρουτος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
 σκαιῶι· ὃ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερὸς Ἴδας
 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἴσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κείμενον νενευκὸς

- 175 λυγκεὺς τε Φ : κάστωρ τε Π 176 τε D 178 ἄλλοι
 Φ 179 νεκρῶν Π : χρόνων Φ 182 τὼ Π Μ : τοὶ Tr. : τὰ V
 183 ὧ Ahrens : οἱ D : τοὶ Φ εἷς 185 ἄκρας Π : κάστωρ Φ
 186 Κάστωρ Π : καρτερὸς Φ 187 πόθον Φ 191 κολεοῖον B D
 αὖτις Φ 193 εἷς 202 εἴσω Φ : ἔξω C² D (correctum ex ἄξω)
 203 ἐς χθόνα Φ

Λυγκεύς, καὶ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατρώϊη 205
παίδων Λαοκώωσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
ἦ γὰρ ὄγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσιν
τύμβον ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέρωιο φονῆα·
ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν 210
μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέωι συνέφλεξε κεραννῶι.

Οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῶι·
αὐτοὶ τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
ἐσθλὸν αἰεὶ πέμπετε. φίλοι δέ τε πάντες αἰοιοὶ 215
Τυνδαρίδαις Ἑλένη τε καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
Ἴλιον οἱ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάωι.
ὑμῖν κῶδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χίος αἰοιδός,
ὕμνησας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλλῆά τε πύργον ἀντὶς· 220
ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
οἷ' αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον αἰοιδαί.

[XXVIII] ΗΛΑΚΑΤΗ

Γλανκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
γυναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπάβολος,
θαρσεῖς' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν εἰς Νείλεος ἀγλαάν,
ὅππα Κύπριδος ἱρον καλάμωι χλωρὸν ὑπ' ἀπλάτωι
τυνδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρ Διός, 5

207 ὅγ' ἐς τὰν ἂν Φ 210 οἱ om. Φ 213 κρατέουσι D : κρα-
τέοντες Φ κρατέοντος D : κρατέοντες Φ 223 αἰοιδῇ Φ

Codices : H, B (cuius dialectus ignoratur), C, D. omisi singulorum
librorum errores manifestos nec non prosodiae Aeolicae vestigia
3 θαρσεῖς' D : θαρσεῖς' B : θαρσοῖς' H C (hic ε supra α collocavit ;
debebat supra ο) ἐς Νείλεος I. A. Hartung : Νείλεο H C :
νείλεω B D 4 ὑπαπάλωι : correxi 5 τὴν δὲ

ὅπως ξένον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν κἀντιφιλήσομαι,
 Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέαν
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ὀπάσσομεν,
 σὺν τῇ πολλὰ μὲν ἔρρ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις, 10
 πολλὰ δ' οἷα γυναιῖκες φορέοις ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ ματέρες ἀνῶν μαλακοῖς ἐν βοτάναι πόκοις
 πέξαιντ' αὐτοετεί, Θευγενίδος γ' ἔννεκ' ἐυσφύρω·
 οὕτως ἀνσιεργός, φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργῶ κεν ἐβολλόμαν 15
 ὅπασσαί σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθόνος.
 καὶ γάρ τοι πατρίς, ἃν ὥξ' Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας
 νάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
 νῦν μὰν οἶκον ἔχοις ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σοφά
 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραῖς ἀπαλαλκόμεν, 20
 οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,
 ὥς εὐαλάκατος Θευγενὺς ἐν δαμοτίσιν πέλῃ,
 καὶ οἱ μνᾶστιν αἰεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχῃς ξένω.
 κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τῷπος ἰδῶν σ'· 'ἥ μεγάλα χάρις
 δῶρῳ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιματὰ τὰ παρ φίλων.' 25

[XXIX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

α'

'Οἶνος,' ὦ φίλε παῖ, λέγεται 'καὶ ἀλάθεα'
 κᾶμμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.
 κῆγῶ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶι
 οὐκ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,

6 ὅπως ξείνον κἀντιφιλήσω C D H 10 ἔρρ' Buecheler: ἔργ'
 13 αὐτοέντει H γ' om. C D H 15 ἀκίρρας C H: non intellegitur
 ἐβολλάμαν 16 ὀππάσαι B C' D: ὀππάσασαι C² H 17 σοι
 B D H: τι C 24 κῆνο τῷποσί(ει)δων varie distinctum
 Codices integri K C D et Porti codex, e quo v. 25-40 primus edidit
 Casaubonus. 1-24 B, 1 8 H (ex eo X), sed huius quidem usus nullus
 Titulo α' subiecti 2 κᾶμμε Brunck: κᾶμμες vulg.

γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοίας ἔχω 5
 ζὰ τὰν σὰν ιδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
 κῶτα μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
 ἡμέραν· ὅτα δ' οὐκ ἐθέλης σύ, μάλ' ἐν σκοτίῳ.
 πῶς ταυτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων; 10
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ,
 τῷ κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
 ποίησον καλιὰν μίαν ἐννὶ δεινδρίῳ,
 ὅππυι μὴδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
 νῦν δὲ τῷδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
 ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἐτέρῳ δ' ἕτερον μάτης. 15
 καὶ μὲν σευ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθους αἰνέσαι,
 τῷ δ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένεν φίλος,
 τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο.
 ἀνθρώπων ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
 φίλῃ δ', ἄς κε ζόης, τὸν ὕμοιον ἔχειν ἀεί. 20
 αἱ γὰρ ᾧδε πόηις, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεται
 ἐξ ἀστῶν· ὁ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει,
 ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
 κῆμὲ μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
 ἀλλὰ πέρρ' ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι 25
 ὁμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
 κῶτι γηραλέοι πέλομεν πρὶν ἀποπτύσαι
 καὶ ῥυσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλιῶγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φορεῖ,
 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβήν. 30

5 ζοίας 7 κῶτα Ahrens : κῶταν K¹ : χῶταν cett. 8 ὅκα
 τυ 9 ταυτ' C : ταυθ' cett. δίδων C² D³ Iunt. : δίδως cett.
 11 κεν Iunt. : καὶ 12 ποίησαι B C¹ εἰν 13 ὅππυι scripsi :
 ὅπη K D v. l. : ὅπη B C D ἔρπετον K C¹ Call. 15 μάτης B :
 μάτης C : μάτη K : μάτα D 16 μὲν Brunck : κεν 18 πρῶτον
 C : πρᾶτον cett. τρίτατον K D² ἐθήκαο Camerarius :
 ἐθηκας 19 ἀνθρώπων ego : ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν Ahrens :
 ὑπερανορέων πνέειν K D¹ 20 φίλει K B D² ἄς Iunt. :
 αἷς C : ὡς K D Call. 24 σιδαρίου C Σ : -έου B : -ιον K D 25 περὶ
 26 πέρρυσιν K¹ C D 27 χῶτι cett. πέλομες C Port. : πέλοιμες
 D K 28 ῥυσοί K B D 29 ἐπ' ὁμμασίαις C : ἐπωμαδίας cett.
 30 βαρδύτεροι συλλάβην C¹ : συλλαβεῖν

ταῦτα χρή σε νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
καί μοι τῶραμένωι συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχῃς,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλεῖοι φίλοι.
αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπῃς, 35
ἐν θυμῷ δὲ λέγῃς ' τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς;
νῦν μὲν κῆπλ τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
βαίην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
τότα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῶ πόθω. 40

[XXX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

β'

"Ωιαι τῷ χαλεπῷ καίνομόρῳ τῷδε νοσήματος
τετορταῖος ἔχει παιδὸς ἔρως μῆνά με δεύτερον,
καλῷ μὲν μετρίως, ἀλλ' ὅποσον τῷ ποδὶ περρέχει
τὰς γᾶς, τοῦτο χάρις, ταῖς δὲ παραύαις γλυκὺ μειδιᾶι. 5
καὶ νῦν μὲν τὸ κακὸν †ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δ' οὐ,† 4
τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνω 'πιτυχῇν ἔσσει' ἔρωϊα.
ἐχθὲς γὰρ παριῶν ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύων
αἰδεσθεῖς ποτιδῇν ἀντίος, ἡρεύθετο δὲ χρόα,
ἐμέθεν δὲ πλέον τὰς κραδίας ὦρος ἐδράξατο
εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος ἔχων καρτε(ρὸν ἥπατι) 10
πολλὰ δ' εἰσκαλέσαις θυμὸν ἐμαντῷ διελεξάμαν·

31 σε νοέοντα Buecheler : νοέοντα 32 συνερᾶν K C² D 33 ὅπως
ἔχεις K D 34 ἀλλήλοισι Ἀχι(λ)ήιοι 35 ταῦτα D² :
ταῦτά γε ἐπιτρέπεις Port. : -τρέποις D² : -τρόποις K D¹ : -τρόπις C
36 λέγῃς C : λέγεις cett. ἐνοχλεῖς (-ης C) 37 μὲν C : μὲν δὲ
cett. κῆπλ τὰ Port. : κῆπειτα 38 παῖδα 39 τόκα οὐ C
40 πόθω K D C marg. : μόνω C text.

Codex : C. distinctio syllabarum cum omni prosodia fide indigna
et commemoratione Titulo β' addidi *1 ὦιαι Bergk ex Apollon.
de adv. 538 : καὶ 2 με suppl. Bgk. 3 ποδὶ Buecheler : παιδὶ
περιέχει 4, 5 traieci. Th. Fritzsche 5 παραύαις γλ. μειδιᾶι
Bgk. : παραύλαις γλ. μειδιάμα 7 λέπτ' ἄμμε Schwabe ; δι' ὀφρύων
Bgk. : λεπτὰ μελιφρύγων 10 καὶ τὸ : supplevi 11 εἰσκαλέσας
ἐμαντοῦ διελεξάμαν Bgk. : διέλυξε

' τί δῆτ' αὔτε πόης; ἀλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσειται;
 λευκάς οὐκ †ἐπίσθησθ'† ὅττι φόρης ἐν κροτάφοις τρίχας,
 ὦρα τοι φρονέειν· μὴ πολιοὺς τὰν ιδέαυ πέλων
 πάντ' ἔρδ' ὅσσα περ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγευμένοι. 15
 καὶ μὰν ἄλλο σε λάθει· τὸ δ' ἄρ' ἦν λώιον, ἔμμεναι
 ξέννον τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔρων (τὸν προγενέστερον).
 ὁ μὲν γὰρ βίος ἔρρωτ' ἴσα γόννοις ἐλάφω θοᾶς
 χαλάσει δ' ἐτέραι ποντοπόρην αὔριον ἄρμενα·
 τὸ δ' αὔτε γλυκερᾶς ἄνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλίκων 20
 μένει· τῶι δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μυελὸν ἐσθίει
 ὁμμιμνασκομένωι, πολλὰ δ' ὄρη νυκτὸς ἐνύπνια,
 παύσασθαι δ' ἐνιαυτὸς χαλεπᾶς οὐκ ἴκανὸς νόσω).

ταῦτα κᾶτερα πολλὰ προτ' ἐμὸν θυμὸν ἐμεμψάμαν·
 ὁ δὲ τοῦτ' ἔφατ' ὅττις δοκιμοῖ τὸν δολομάχανον 25
 νικάσειν Ἐρον, οὗτος δοκιμοῖ τοῖς ὑπὲρ ἀμμέων
 εὐρῆν βραϊδίως ἀστέρας, ὁποσσάκιν ἐννέα·
 καὶ νῦν, εἴτ' ἐθέλω, χρή με μακρὸν σχόντα τὸν ἀμφένα
 ἔλκεν τὸν ζυγόν, εἴτ' οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γάρ, ὦγαθέ,
 βόλλεται θεὸς ὃς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νόον 30
 καῦτας Κυπρογενήας· ἐμὲ μάν, φύλλον ἐπάμερον
 σμικρᾶς δεύμενον αὔρας, ὀνελῶν αἰ κε (θέλῃ) φορεῖ.

12 ἔσσειται 13 ὀρίδῃσθ' conieci 14 ὅττι φόρης Bgk.: ὅτι
 φόροις τρίχας Th. Fritzsche: τρία 14 φρονέειν Bgk.:
 φρονέειν μὴ πολιοὺς Hiller: μὴ . . . νείας πέλων Ahrens: πέλη
 15 ἄρτι Bgk.: ἄρτια 16 ἦς 17 ξείνον ἔρων scripsi: ἔραν:
 ἐρώτων Th. Fritzsche τὸν προγενέστερον supplevi: προγενε-
 στέρωι Bgk. 18 ὁ μὲν scripsi: τῶ μὲν ἔρρωτ' Ahrens:
 ἔρπε ρω γόννοις θοᾶς Bgk.: θοαῖς 19 χαλάσει . . . ἄρμενα
 Ahrens: δλασει . . . ἀμέραν 20 τὸ δ' scripsi: οὐδ' ὑμαλίκων
 Bgk.: ὑμαλίκῳ 21 μυελὸν 23 οὐ (sed hoc deletum) χαλεπαί
 οὐχί (corr. in οὐκί): corr. suppl. Bgk. 24 χᾶτερα ποτ'
 25 ἔφατ' ὅττις δοκιμοῖ Bgk.: ἔφτ' ὅτις δοκεῖ μοι 26 δοκεῖ μοι
 ἀμμ cum signo compendii 27 εὐρεῖν βραδίως ἐνν ἐννεα
 28 σχόντα Bgk.: ἔχοντα 29 ἔλκειν ὦγαθέ Th. Fritzsche:
 ὦγαθέος 30 βόλλεται 31 φύλλον Th. Fritzsche: φίλον
 32 δεύμενον Bgk.: δευόμενον ὀνελῶν Ahrens: ὁ μέλλων αἰ κε
 scripsi: αἴκα θέλῃ supplevi

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

I = A P vi. 336

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἅ κατάπυκνος ἐκείνα
 ἔρπυλλος κείται ταῖς Ἑλικωνιάσιν·
 ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν,
 Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσεν·
 βωμὸν δ' αἰμάξει κεραδὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός,
 τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

5

II = A P vi. 177

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῇ σύριγγι μελίσδων
 βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τὰδε,
 τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὃξὺν ἄκουτα,
 νεβρίδα, τὰν πῆραν, αἱ ποκ' ἐμαλοφόρει.

III = A P ix. 338

Εὐδεις φυλλοστρώτι πέδῳ Δάφνι σῶμα κεκμακός
 ἀμπαύν· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη·
 ἀγρεύνει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
 κισσὸν ἐφ' ἱμερτῶι κρατὶ καθαπτόμενος,
 ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὸ φεῦγε,
 φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

5

IV = A P ix. 437

Τήναν τὰν λαύραν, τόθι ταὶ δρῦες, αἰπόλε κάμψας
 σύκιον εὐρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον

Codicis K et Π (B C D, singulorum errores spreui) et A(nthologia)
 P(alatina). omisi dialectica plane inutilia.

I Adscriptum picturae 4 τοι A P : οἱ K Π 5 ὁ μᾶλος A P :
 ὁμαλός B : ὁ μανός K C D (de accentu vocis μαλος non constat)

II Adscriptum picturae

III In picturam aut anaglyphum I κεκμακός Musurus : κεκμακός
 3 δ' ὅτε Π. A P (i. e. δὲ τέ) 5 ἄντρον A P D 6 καταγόμενον A P

IV Elegia est, qua epigrammatis, qualia hermis ad viam positis
 inscribi solebant, species ab usu communi ad unius viri causam
 deflectitur. carmen in A P in plura epigrammata discissum legitur
 I τόθι ταὶ A P : τᾶς αἰ (i. e. τᾶ θ' αἰ) K Π

τρισκελὲς αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
 σakoς δ' εὐίeros περιδέδρομεν, ἀέναον δέ 5
 ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
 ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυνόπαις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη. 10
 ξουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὅπα.
 ἔξο δὴ τῆνεί καὶ τῶι χαρίεντι Πριήπῳ
 εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 κεύθους ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἀνανεύσει, 15
 τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
 σακίταν. αἰοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

† V = A P ix. 433

Λῆις ποτὶ τὰν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
 ἀδύ τί μοι; κῆγὼ πακτίδ' ἀειράμενος
 ἀρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θέλξει
 Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
 ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὀπισθεν 5
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

5 σakoς (κάπος C B v. l.) δ' εἰ ἱερός K Π: ἔρκος δ' εἰθ' ἱερὸν A P;
 εὐθριγκον Kaibel, sed cf. Pap. Oxyrhynch. 675. 14 al. 11 δ' ἀδονίδες
 Meineke: δ' ἀηδονίδες A P: ἀηδονίδες Π K ἀνταχεῦσι Scaliger:
 ἀντιαχεῦσι 12 μέλπουσι A P μελίγηρυν A P 13 Πριήπῳ
 B: Πριάπῳ 14 εὔχου A P ἀποστρέψαι A P 15 ἀπορρέξει
 A P ἀνανέοι A P: ἄρα νέυση D 18 αἰοὶ K Π: νεύοι A P

V Non est epigramma, sed epigrammatographus bucolica temptat
 (Theocr. 1) 1 μοισᾶν A P 2 κῆγῶν B: καγῶν C ἀειρόμενος
 A P 3 ταξεῦμαι A P β. ἐγγύθεν ἄσει A P (Theocr. 7. 72)
 5 λασιανέχενος ἐγγύθεν ἄντρον A P

† VI = A P ix. 432

Ἄ δέιλαιε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατατάξεις
 δάκρυσι διγλήνους ὧπας ὀδυρόμενος;
 οἷχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς Ἄιδαν·
 τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
 αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήνας
 ὁστίον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

5

VII = A P vii. 659

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίαι δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὥς ἀγαθοῦ.

VIII = A P vi. 337

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
 ἱητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
 Νικίαι, ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰὲ θνέσσιν ἰκνεῖται,
 καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
 Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς
 μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφήκε τέχνην.

5

IX = A P vii. 660

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων·
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον, ἀντὶ δὲ πολλὰς
 πατρίδος ὀθνεῖαν κεῖμαι ἐφεσσύμενος.

VI Eiusdem generis atque V 1 ἄ δέιλαιε A P, B C : δειλέ post
 sp. vac. K D¹ : ᾧ add. D² τί τοι A P καταξείs K C 2 δι-
 γλήνως A P 4 χαλᾶs K C D 5 καλεῦντι τί τοι A P 6 λείπετ'
 ἀποικομέναs A P

VII Epitymbium verum, in eodem tumulo erat X V. Θεοκρ. οἱ δὲ
 Λεωνίδου Ταραντίνου A P (ubi proximo (15) adhaeret). Iada praebet
 A P 1 ἐναλίγκια K 3 μετ' K Π : παρ' A P

VIII Subscriptum Aesculapii statuae, quam Nicias Milesius facien-
 dam curavit ut in atrio dedicaret. Dorismum praebet A P

IX Epitymbium verum. Λεωνίδου A P 1 τοι A P (inde Mus.):
 τις K C D ἐφίετο K D 2 χειμερίης K Π 3 πότμον K Π :
 μόρον A P πολλῆs A P 4 ὀθνεῖην Π : ὀθνεῖων K

X = A P vi. 338

Ἵμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
 τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
 μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἔρει. σοφαί δ' ἐπὶ ταῖδε
 αἶνον ἔχων Μουσᾶν οὐκ ἐπιλανθάνεται.

XI = A P vii. 661

Εὐσθένης τὸ μνήμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
 δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
 χύμνοθέτης αὐτῷ δαιμονίως φίλος ἦν.
 πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεὺς ὁ σοφιστής·
 καίπερ ἄκις ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

† XII = A P vi. 339

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διόνυσε
 καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
 μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶι δ' ἐκτίστατο νίκην
 ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσήκον ὀρώων.

XIII = A P vi. 340

Ἄ Κύπρις οὐ πάνδαμος. ἱλάσκειο τὰν θεὸν εἰπῶν
 οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἀνθεμα Χρυσογόνας
 οἴκωι ἐν Ἀμφικλέους, ὧι καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
 ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν
 ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια· κηδόμενοι γάρ
 ἀθανάτων αὐτοὶ πλείον ἔχουσι βροτοί.

X Inscriptum arae novem Musas exhibenti 1 ἐννέα Κ Π :
 ἀνθετο A P 2 θῆκε Κ Π : τοῦτο A P 3 σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε Κ Π

4 Μουσᾶν Κ Π : Μουσέων A P
 XI Epitymbium verum, vix Theocriteum Λεωνίδου A P 3 ἔ-
 γραψαν Κ Π 4 χωῦμ. C : χῶμ. K D αὐτῷ Hecker : αὐτοῖς A P,
 B D : αὐτῆς K C ἦν Κ Π : ὦν A P

XII Epigramma e tripode Atheniensi saec. iv exscriptum. Demo-
 meles : Kirchner, Prosop. Att. 3554 1 Δημομέλης D² : Δαμο-
 μένης cett.

XIII Subscriptum Veneris statuae in larario Amphiclis. nomen
 Coum 404 Pat. Ionismum tradit Κ Π 3 ἔσχε A P

XIV = A P ix. 435

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἥδε τράπεζα·
 θεὸς ἀνελεῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
 ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XV = A P vii. 658

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον ὁδοιπὸρ' ἔχει.
 'χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος' ἑρεῖς 'ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.'

XVI = A P vii. 662

Ἡ παῖς ὦιχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἥδ' ἐνιαυτῷ
 εἰς αἰδὴν πολλῆς ἡλικίης προτέρη,
 δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 νήπιον ἀστόργου γενσάμενον θανάτου.
 αἰαὶ ἔλεινὰ παθοῦσα Περιστερή, ὥς ἐν ἐτοιμῳ 5
 ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XVII = A P ix. 599

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε
 σπουδαῖ καὶ λέγ', ἐπὴν ἐς οἶκον ἐνθῆις·
 'Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέλει
 τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ὠιδοποιοῦ.'
 προσθεὶς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ᾄδετο, 5
 ἑρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

XIV Inscriptum in taberna Caici, trapezitae barbari 1 ἥδε A P
 2 ἀνελεῦ A P : ἀνελεῖ cett. ἐλκομένης K² C D : ἀρχομένης A P
 XV Cf. VII 1 νέμοις K D¹ 2 ἔχεις K D¹ 4 Dorismus
 requiritur

XVI Inscriptum anaglypho sepulcrali; Theocriteum non videtur
 Λεωνίδου A P 2 πολλῆσιν K D¹ ἡλικίης K 3 ποθέουσα K D
 5 ἔλεινὰ K Π : λυγρὰ A P

XVII Subscriptum statuae Tei; nisi nobilem poetam advocassent,
 Doricam dialectum Tei non admisissent 2 σπουδαῖ K Π ἐπὴν
 D² : ἐπὰν cett. 4 ὠιδοποιῶν K Π 5 νέοις K ᾄδετο
 A P

XVIII = A P ix. 600

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χώνηρ ὁ τὰν κωμωιδίαν
 εὐρών Ἐπίχαρμος.
 ὦ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
 τιν ὦδ' ἀνέθηκαν
 τοῖ Συρακούσσαις ἐνίδρυνται, πελωρίσται πόλει, 5
 οἳ' ἀνδρὶ πολίται·
 σοφῶν ἔοικε ῥημάτων μεμναμένους
 τελεῖν ἐπίχειρα.
 πολλὰ γὰρ ποττὰν ζῶαν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα.
 μεγάλα χάρις αὐτῷ. 10

XIX = A P xiii. 3

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
 εἰ μὲν ποιηρός, μὴ ποτέρχεν τῷ τύμβωι·
 εἰ δ' ἔσσι κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
 θαρσέων καθίζεν, κῆν θέλῃς, ἀπόβριζον.

XX = A P vii. 663

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τῇ Θραῖσσαι
 Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τῷ ὁδῷ κηπέγραψε Κλείτας.
 ἔξει τὰν χάριν ἃ γυνὰ ἀντὶ τήνων,
 ὦν τὸν κῶρον ἔθρεψε· τί μάν; ἔτι χρησίμα καλεῖται.

XVIII Carmen subscriptum statuae in theatro Syracusano. numeros
 in comoedia solitos auxit Theocritus Reiziano, maxime Doricos ita
 reddi ratus, fortasse ex exemplo Epicharmi 5 οἳ A P Συρα-
 κούσαις K Π πέλωρις τῇ K Π : superlativus est 6 οἳ K Π :
 ὅσσ' A P 7 σοφῶν ἔοικε Kaibel : σωρὸν εἶχε A P : σωρὸν γὰρ εἶχε
 K Π ρημάτων K Π 9 πᾶσιν A P
 XIX Iudicium de poeta sub specie epitymbii 2 κεῖ D προσ-
 ἔρχου K Π 3 χρηστῷ A P 4 καθίζου ἦν K Π
 XX Epitymbium verum; nude scriptum foret Κλείτα Θραῖσσα
 χρηστὰ χαῖρε Λεωνίδου A P. Ionismos infert K Π 2 κηνέγραψε
 K Π 4 τελευτῇ A P

XXI = A P vii. 664

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητᾶν
 τὸν τῶν λάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
 διῆλθε κῆπὶ νύκτα καὶ ποτ' ἄω.
 ἦ ῥά νιν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων,
 ὥς ἐμμελής τ' ἐγένετο κῆπιδέξιος 5
 ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

XXII = A P ix. 598

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὑμῖν υἷδὸν ὠνήρ
 τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
 πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
 χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους. 5
 τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὥς σάφ' εἰδήεις,
 ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποήσας
 πολλοῖς μῆσιν ὅπισθε κήνιαντοῖς.

† XXIII = A P vii. 262

Αὐδήσει τὸ γράμμα, τι σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.
 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXI Subscriptum statuae. Leonidae A P 3 πρὸς K Π 4 μιν
 K Π Μοῦσαι A P λᾶιος K Π 5 κᾶπιδ. A P

XXII Subscriptum statuae a Rhodiis publice positae 1 Ζηνὸς
 A P 3 πρῶτος A P ἔτ' ἄνωθε A P, cf. Theocr. 7. 5 4 ὦκ
 codd., in lapide erat ὁ ἐκ 7 ποιήσας K Π

XXIII Codices Theocriti ignorant; lemma Θεοκρίτου βουκολικοῦ
 additum propter Theocr. 4. 31, cum plebeium carmen e lapide esset
 descriptum, videtur e Meleagri corona sumptum esse, in qua adespoton
 fuerat.

XXIV = A P ix. 436

Ἀρχαῖα τῶπόλλωνι τὰναθήματα
 ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῦ μὲν εἴκοσι,
 τοῦ δ' ἑπτὰ, τοῦ δὲ πέντε, τοῦ δὲ δώδεκα,
 τοῦ δὲ διηκοσίοισι νεωτέρῃ ἢδ' ἐνιαυτοῖς·
 τοσσόσδ' ἀριθμὸς ἐξέβη μετρούμενος.

5

THEOCRITI FRAGMENTVM

BERENIKH

καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
 ἐξ ἁλὸς ὦι ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳι ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,
 ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γάρ θ' ἱερώτατος ἄλλων,
 καί κε λίνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιο θαλάσσης
 ἔμπλεα.

5

XXIV Adhaeret in A P epigrammati 14 inter Theocritea; receptum est ab Ahrente. inscriptum erat basi recens factae ut multa et antiqua donaria reciperet. haud indignum certe Theocrito I τῶπόλλωνος τὰναθήματα ταῦτα: correxi 2, 3, 4 τοῦ scripsi: τοῖς 5 ἀριθμὸς scripsi: γάρ νιν

Athenaeus vii. 284 (ex auctore ignoto, saec. fere i a. Chr.) Θεόκριτος δὲ ὁ Συρακούσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Βερενίκῃ τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων 2 ζωὴ Τουρ: ζῶει 3 ἀκρόνυχος Scaliger: ἀκρονύχους

APPENDIX

ALIORVM BVCOLICORVM

	Carmen servatum cum Theocr. 14. 2. 15-18	PAGINA
I.	[ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ	91
	Carmina servata in codicibus Π et Φ	
II.	ΗΡΑΚΛΗΣ	96
III.	ΜΕΓΑΡΑ	106
	Carmina servata in codicibus Π	
IV.	ΛΗΝΑΙ	111
V.	ΟΑΡΙΣΤΥΣ	112
	Carmina servata in codicibus Φ	
VI.	[ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ	115
VII.	[ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ	117
VIII.	ΜΟΣΧΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ	120
IX.	ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ	121
X.	〈ΒΙΩΝΟΣ〉 ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ	122
XI.	ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ	126
XII.	ΕΡΑΣΤΗΣ	127
XIII.	ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ	130
	Singillatim servatum	
XIV.	ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗ	131
	MOSCHI fragmenta	138
	BIONIS fragmenta	140

I. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ

ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ

(MOSCH. III)

Αἴλινα μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἡμερόεντα Βίωνα.
νῦν φυτὰ μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνεύετε κορύμβοις,
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι, 5
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτᾶς.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀδόνες αἱ πυκνωῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς Ἀρεθοῖσας, 10
ὅττι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὦλετο Δωρὶς ἀοιδά.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ὠιδάν, 15
οἷαν ὑμετέροις ποτὶ χεῖλεσι γῆρας ἀεῖδει,
εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν 'ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.'

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει, 20
οὐκέτ' ἐρημαλίσιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ἄδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῇ μέλος Ληθαίου ἀεῖδει.
ὦρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις

Codicum stirpes duae PHS et Φ=V (usque ad v. 15 W) L Tr. ;
singulorum multos errores omisi. In titulo βουνόμου L Tr. 2 κλαίετε
Mus. : καλάοιτε vel κλαάοιτε 5 ἀνεμῶναι Valckenaer : ἀνεμώναι
7 σοῖς HL Tr. τέθνακε H² : τέθνηκε 10 σικελοῖς S² : σικελι-
κοῖς cett. 11 τέθνηκεν 16 οἷαν ἐν PH¹ L γῆρας ἀεῖδει
scripsi : γῆρυς ἀεῖδε(ν) 23 ποτὶ et ποτὲ codd.

πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 25
σεῖο Βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι
καὶ Πᾶνες στοναχεῖντι τὸ σὸν μέλος, αἶ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
Ἀχὼ δ' ἐν πέτραισιν ὀδύρεται, ὅττι σιωπῇ 30
κουκέτι μιμείται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶι δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσεν καλὸν γάργος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῶι λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
οὐτόσον εἰναλίσαισι παρ' αἰόσι μύρατο Σειρήν,
οὐδὲ τόσον ποκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν Ἀηδών,
οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἄν' ὥρεα μακρὰ Χελιδών,
Ἀλκύνος δ' οὐτόσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κῆνξ, 40
οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος αἰδεν. 42
οὐτόσον ἁώιοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 41
ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,
ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 45
ἄδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἅς ποκ' ἔτερπεν,
ἅς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι ποτὶ πρέμνοις
ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκυν, αἶ δ' ὑπεφώνευν,
'ὄρνιθες λυπεῖσθ' αἶ πενθάδες ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.'

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 50

30 πέτρῃσιν 34 κάτθανεν ἐν P H¹ L Tr. 37 ἥοσι Σειρήν
Buecheler: σε πρὶν H¹ L V: δέ πρην P: γέ πρην Tr.: δελφίν SH²
38 ποτ' P S ἄυσεν H 40 ἴαχε V L Tr.: ἴσχευ H S¹: ἴσχετο
P S² Κῆνξ Aldus: κήρυξ (vel inde depravata) 41 ante 42
codd.: corr. S² ἡφίοισιν S: ἡώνοισιν (inde οἶων. P H, ἰων. Tr.) cett.
43 σῶμα H V 47 ποτὶ H S: δ' ἐπὶ cett. 49 λυπεῖσθ' αἶ
Ahrens: λυπεῖσθε V Tr.: λυπεῖσθαι L: λυπεῖσθέ γε H S: λυπεῖσθε P
ἡμεῖς H S L: ἡμᾶς P: ὑμεῖς V Tr.

τίς ποτὶ σᾶι σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόθητε,
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα, τίς θρασὺς οὕτως;
εἰσέτι γὰρ πνεύει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
ἀχῶ δ' ἐν δονάκεσσι τεῶς ἔτι βόσκειτ' αἰοιδᾶς.

Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρείσαι 55
τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σείω φέρηται.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἂν ποκ' ἔτερπες
ἐξομέναν μετὰ σείω παρ' αἰόνεσσι θαλάσσας.

οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφευγεν 60
ἀ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.

καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
ἔζετ' ἐρημαῖαισι, βόας δ' ἔτι σείω νομεύει.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
πάντα τοι ὦ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν, 65

παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παίδων,
καὶ στυγνοὶ περὶ σῶμα τεδὸν κλαίουσιν Ἑρῳτες,

χὰ Κύπρις ποθέει σε πολὺν πλέον ἢ τὸ φίλημα,
τὸ πρῶαν τὸν Ἑλίωνιν ἀποθνήσκοντα φίλησεν.

τοῦτό τοι, ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος, 70
τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν ποχ' Ὀμηρος,

τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύτοισι ῥέεθροις,

πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἄλα· νῦν πάλιν ἄλλον
νιέα δακρύεις, καινῶι δ' ἐπὶ πένθεϊ τάκηι. 75

ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλημένοι, ὅς μὲν ἔπινε

Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.

51 μελίξεται S²: μελίσδεται cett. 54 ἀχῶ δ' ἐν Call.: ἀχεδνὴ V
Tr.: ἀχεδῶν L: ἀχεδονεῖ H S P ἔτι βόσκ. Brunck: ἐπιβ. 55 μέ-
λιγμα V L Tr. κακείνος 59 μετὰ Hermann: παρὰ ἡ(ι)όνεσσι
61 ἀδὺ ἔβλ. P: ἀδὺ ἀπέβλ. H S 67 στυγνὸν H S P 68 χὰ
scripsi: ἄ ποθέει Hermann: φιλέει post 69 intercalarem add.
Vrbinas 140 descriptus ex S 71 μένεν νέον H S ποχ' Kaibel: ποι
V L Tr.: τοι H S: μοι P 73 μύρασθαι Meineke: μύρεσθαι -κλαύ-
τοισι L: -κλαύστ. cett. 74 δ' ἔπλησε L: ἔπλησε V 75 αἰνῶ P H S
77 Παγασίδος Tr.: παγασίδας cett. Ἀρεθοίσας Tr.: ἀρεθούσας (-ης)
cett.

χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
 καὶ Θέτιδος μέγαν υἷα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον·
 κείνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε, 80
 καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ αἰείδων ἐνόμει
 καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε
 καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα καὶ τὸν Ἑρωτα
 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἥρεθε τὰν Ἀφροδίταν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 85
 πᾶσα Βίῳν θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστυ πάντα.
 Ἄσκρα μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἑσιόδοιο·
 Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες υἷαι·
 οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περιμύρατο Λέσβος ἔραυνά·
 οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ὀδύρατο Τήϊον ἄστυ· 90
 σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφούς
 εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μιτυλήνη.

εἰ δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Αὔσονικᾶς ὀδύνas μέλπω μέλος, οὐ ξένος ὠιδᾶς
 βουκολικᾶς, ἀλλ' ἄντε διδάξας σεῖο μαθητάς, 95
 κλαρονόμος μοίσας τᾶς Δωρίδος, αἱ με γεραίρων
 ἄλλοις μὲν τεδὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες ἀοιδάν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
 αἰαῖ, ταῖ μαλάχαι μὲν, ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
 ἡδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἀνηθον 100
 ὕστερον αὖ ζῶντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
 ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
 ὀππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλαι
 εὔδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
 καὶ σὺ μὲν ὦν σιγαῖ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γαί, 105

81 βώτας 86 θρηνεῖ σε Call.: θρήνησε 87 Ἄσκη 89 ἐραυνά
 Heringa: ἐρευνά VL Tr.: ἐρενέα P: ἐρεμνά HS 90 ὀδύρατο
 Wakefield: ἐμύρατο vulg. 92 μέλιγμα VL Tr. 93 εἰ scripsi: ἐν
 95 ἦντε 96 μώσας αἱ με Briggs: ἄμμεα (i. e. ἃ με et ἄμμε) V
 Tr. (?) : αμμε cett. varia prosodia 97 ἀπέλειπας HS 100 ἡ τὰ
 PHS 102 καρτεροί, οἱ Briggs: καρτερικοί (καρτεροί P) 103 ἀνά-
 κοες PHS 105 ὦν Wakefield: ἐν

ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν βάτραχον αἰδεῖν.
ταῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν αἰδεῖ.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον ἦδες.
τοιούτοις χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη; 110
τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος ὥς κεράσαι τοι
ἦ δοῦναι καλέοντι τὸ φάρμακον; ἔκφυγεν ᾧδάν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῶιδε
δακρυχέων τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ, 115
ὥς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀδυσσεύς,
ὥς πάρος Ἀλκείδας, κῆγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
Πλουτέος, ὥς κεν ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆϊ μελίσδῃ,
ὥς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἄγε Κώραι
Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζεν. 120
καὶ κείνα Σικελὰ καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
αἰόσιν· μέλος οἶδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραςτος
ἐσσεῖθ' ἃ μολπά, χῶς Ὀρφεὶ πρόσθεν ἔδωκεν
ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυστον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὥρεσιν. εἰ δέ τι κῆγών 125
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς αἰείδων.

107 ταῖς scripsi: τοῖς 109 εἶδες VL Tr. 110 τίς
τούτοις HS ποτέδρ. HS²: ποκ' ἔδρ. cett. οὐκ VL Tr.
111 ὥς Ahrens: ὅς S: ἡ cett. κεράσαιτο VL Tr.: κεραίσαιτο
P: 'νεράσαιτο H: κεράοντι S: corr. anonymus in cod. Vat. 1379
112 λαλέοντι VL Tr. ἔκφυγεν S: ἡ φύγεν cett. 114 πάντας om.
spatio vacuo relicto PHS¹ 115 δακρυχέων Iunt.: δάκρυα καὶ cett.
117 εἰς 118 μελίσδῃ Ahrens: μελίσδῃς (-εις) 119 μελίσδεο VL
Tr. P ἀλλ' ἄγε scripsi: ἀλλὰ πᾶσα P: ἀλλ' ἐπὶ HS: καὶ πᾶσα L:
καὶ παρὰ V Tr. (archetypus ἀλλὰ παρὰ per compendium) 121 καὶ
κείνα Σικελὰ Teucher: καὶ κείνα (κεῖνρ P) σικελικὰ ἐν VLP: κείνη
σικελικαῖσιν ἐν HS: κείνα σικελικὰ καὶ ἐν Tr. 122 αἰόσιν scripsi:
ἀόσι καὶ ᾗδε v. l. HS 126 συρίσδεν HSP v. l. αἰείδω VL
Tr. v. l.: om. P

II. [ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ]

(THEOCR. XXV)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΟΝ

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς
 παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
 'ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἔρεείνεις,
 'Ερμέω ἀζόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνοδίοιο·
 τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι, 5
 εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.
 ποῖμαι μὲν βασιλῆος ἑύτριχες Αὐγείαιο
 οὐ πάσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἓνα χῶρον·
 ἀλλ' αἱ μὲν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις Εἰλίσσουτος,
 αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, 10
 αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἱ δὲ καὶ ᾧδε·
 χωρὶς δ' οἱ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσὶ περ ἔμψης
 πάντεσσιν νομοὶ ᾧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
 Μηνίου ἄμ μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιηδέα ποίην 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναὶ τε
 εἰς ἄλιν, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῆισιν ἀέξει.
 αὐλὶς δέ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιᾷ χειρός
 φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος
 κείνη, ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι 20

Codicum stirpes : Π (D, B, notae marginales C ; abieci singulares errores D) Φ (M, cuius multos errores abieci, V, in cuius locum 7-104 et 201-246 succedunt apographa W X, Tr.). inutiles errores Φ et eiusdem dorismos omisi. Titulum vulgo receptum finxit Call.

Αὐγείου κλῆρος Iunt. : 'Ηρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον habet Φ 1 βοῶν Π
 Tr. : φυτῶν M V ἐπίουρος ἀροτρεύς Φ : ἐπιβουκόλος ἀνὴρ (ex Homero,
 velut γ 422) Π 3 ὅσσ' Π : ὥς Φ 7 ἑύτριχες Π : εὐφρονος Φ
 8 οὐθ' ἓνα Φ 9 νέμονται Φ : νάοντος Π Εἰλίσσουτος Meineke :
 ἀμφ' ἐλίσσουτος 12 δ' οἱ Meineke : δὴ Π Φ (δὲ M) 15 Μηνίου
 Π : Πηνειοῦ Φ 16 θαλέθουσιν Φ : τε φέρουσιν Π ὑπὸ δρόσον W
 Tr. : ὑπὸ δρόσω M 19 πᾶσι Meineke : πᾶσα

χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίιοι
 ἱερὸν ἀγνόν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηνθ', οἱ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 ῥύομεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλουντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὕρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι ἀμπελοεργοί,
 ἐς ληνοὺς δ' ἰκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείας,
 πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήσσαι, 30
 μέχρῃς ἐπ' ἔσχατιὰς πολυπίδακος Ἀκρωρείης,
 ὥς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 ἣ δίκη οἰκῶν, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 ἔσσεται, οὐτινος ᾧδε κεχρημένος εἰλήλουθας. 35
 ἥε τι Αὐγείην ἦ καὶ δμῶν τινα κέλουν
 δίζξει, οἳ οἱ ἔασιν; ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἶδως
 πάντα μάλ' ἐξείποιμ', ἐπεὶ οὐ σέ γέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν,
 οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες 40
 ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.'

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
 'ναὶ γέρον, Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
 εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἥγαγεν ἐνθάδε χρεῖώ.
 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστν μένει παρὰ οἷσι πολίταις 45
 δῆμον κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
 δμῶν δὴ τινα πρέσβν σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
 ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης,
 ὦι κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένιοιο πυθοίμην.

21 δ' Φ 23 τε Φ 27 νίσσουσι W X Tr. ἀμπελοεργοί
 scripsi : οἱ πολύεργοι 29 εὐφρονος Π 30 γυῖαι 31 μέχρῃ
 πρὸς Π 33 ἀγροῖς Π 34 τοι Π : μοι Φ 36 τι Ahrens :
 τοι ἦ καὶ Π : καὶ M : ἥε W X Tr. 38 πάντα μάλ' ἐξείποιμ' Π :
 ἀπρεκέως εἴποιμ' Φ 46 κρινόμενος Φ διὰ τε κρίνησι Π 48 τῶν
 γεραφάτατος Φ 49 δ' Π : κ' Φ

ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.⁵⁰
 τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαυτὶς ἀμείβετο διὸς ἀροτρεύς·
 'ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
 ᾧδε γὰρ Ἀνγείης, υἱὸς φίλος Ἑελίοιο,
 σφωιτέρωι σὺν παιδί, βίηι Φυλῆος ἀγανουῖ⁵⁵
 χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἥμασι πολλοῖς
 κτῆσι ἐποψόμενος, ἧ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.
 ὥς που καὶ βασιλεύσιν εἶδεται ἐν φρεσὶν ἧσι
 αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
 ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω⁶⁰
 αὖλιν ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.
 ᾧς εἰπὼν ἡγείτο, νόωι δ' ὄγε πολλὰ μενοῖνα,
 δέρμα τε θηρὸς ὄρων χειροπληθῇ τε κορύνην,
 ὀππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι·
 ἂψ δ' ὄκνωι ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,⁶⁵
 μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιο
 σπερχομένον· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.
 τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
 ἀμφοτέρων ὁδμῇ τε χροὸς δούπωι τε ποδοῖν.
 θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος⁷⁰
 Ἀμφιτρωνιάδῃ Ἑρακλεί· τὸν δὲ γέροντα
 ἀχρεῖον κλάζον τε περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.
 τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων
 φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὺ δὲ φωνῇ
 ἡπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ,⁷⁵

50 φωτῶν Φ B: θνητῶν D 51 προσαυτὶς Φ ἀροτρεύς Φ:
 ἀγρώστης Π 56 δ' Hermann: γ' Π: 58 δ' Φ 58 βασιλεύειν Φ
 59 αὐτὸς Φ 61 ἐφ' Φ: ἐς Π 62 δ' ὄγε Π: δέ τι (τοι) Φ πόλλ'
 ἐμένοινα Φ: πάντα μ. D 63 τε Π: δέ Φ (om. M) θηρὸς ὄρων Π:
 χειρὸς ἐλῶν Φ 64 μεμόνει Buttman: μέμεινε (μέμονε M) Φ: μέμαεν
 Π αἰὲν Brunck: αἰεὶ ἔρεσθαι Φ: ἐξερέεσθαι Π 65 μῦθον ἰόντα
 Π: μυθήσασθαι Φ 66 om. Φ 67 νόον om. M W X 69 ἀμφο-
 τερον Π: -ρον δ' W X: -ρον γ' Tr.: -ρα M 72 ἄγριον ἀλαζόν τε Φ
 θ' Φ: γ' Π 73 ὅσσον Π: ἄσσον Φ 74 τρηχὺ Π: πολλὰ Φ
 75 πᾶσαν Φ

χαίρων ἐν φρεσὶν ἦισιν, ὀθούνεκεν αὖλιν ἔρυντο
αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος δ' ὄγε τοῖον ἔειπεν·
‘ὦ πόποι, οἶον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὥς ἐπιμηθές.
εἴ οἱ καὶ φρένες ὦδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν,
ἥιδει δ', ὦι τε χρὴ χαλεπαινέμεν ὦι τε καὶ οὐκί,
οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδῆρισεν περὶ τιμῆς·
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηγνὲς γένητ' αὐτῶς·
ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταύλιον ἴζον ἰόντες.

80

ΕΠΙΠΩΛΗΣΙΣ

Ἡἑλίος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
δεῖλτον ἥμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλλία τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαὶ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὥσεί νέφεη ὕδατόεντα,
ἄσσα τ' ἐν οὐρανῶι εἴσιν ἐλαννόμενα προτέρωσε
ἢ ἐν νότιοι βίηι ἢ ἐν Θρηικὸς βορέας·
τῶν μὲν τ' οὐτὶς ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
οὐδ' ἄνυσσις· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
ἰς ἀνέμου, τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτὶς ἐπ' ἄλλοις·
τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦιει.
πάν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίου, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
ληγίδος ἐρχομένης, στείλονται δὲ πίονες ἀγροὶ
μυκηθμῶι, σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων, οἷες δὲ κατ' αὐλίας ἠὺλίζοντο.
ἔνθα μὲν οὐτὶς ἐκηλος ἀπειρεσίῳν περ ἐόντων
εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
ἄλλ' ὃ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐντμήτοισιν ἱμάσι

85

90

95

100

76 αὖλιν Π: αἰὲν Φ 77 γ' οὐ Π: που V Tr.: δ' οὐ M
79 -ποισιν ἔτ' ἔμ. Φ ἐπιμηθές B: ἐπιμηθεύς Φ D 80 ἔνδοθ'
ἔασιν Φ 82 οὐδ' Φ οἱ Φ: τοι Π 83 τε Π: τι Φ
84 ἴζον C D (casu?): ἴζον cett. 85 Titulum om. Φ ἔτραπεν
B, Mus. (?): ἔτραπεν D: ἤγαγεν Φ 92 τ' om. Φ 93 πρώτοισι Π
94 αἰθῖς 99 αἰλίας scripsi: αὐλίας 102 εὐδμητ. Φ

καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν.

ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἔει

πινόμεναι λιανοῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος,

105

ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,

ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.

Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,

ἥτινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆς,

σὺν δ' υἱός τε βίῃ τε βαρύφρονος Ἡρακλῆος

110

ὠμάρτευν βασιλῇ διερχομένωι μέγαν ὄλβον.

ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν

Ἀμφιτρωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμές αἰεὶ

ἐκπάγλως θαύμαζε θεοῦ τόγε μυρίον ἔδνον

εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει

115

ἀνδρὸς ληίδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,

οὔτε πολύρρηγες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.

Ἡῆλιος δ' ὦι παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὥπασε δῶρον,

ἀφνειὸν μήλοισι περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,

καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερές εὐβοτα πάντα

120

ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦστος ἐκείνου

βουκολίοις, αἴτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῶν,

αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους

ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι

ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.

125

ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο

κνήμαργοί θ' ἑλικές τε, διηκόσιοί γέ μιν ἄλλοι

φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἶγ' ἔσαν ἤδη.

ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυνώδεκα βουκολέοντο

103 καλοπ. B : κωλοπ. Φ D παρασταδὸν Stephanus : παρισταδὸν
 Π : περιστ. Φ ἀμέλγειν Φ : ἀμέργων Π 104 νέα D : φίλα B Φ
 φίλαις ὑπὸ μητράσιν Φ 105 λαροῖο M μεμαότα Φ : πέπληντο δὲ Π
 106 στρέφε Φ 110 πολύφρονος Π 114 θεοῦ scripsi : θεῶν Φ :
 om. Π (varie resartum) τόγε Call. : τότε ἔδνον Φ (ἔργον M!) :
 om. D : ἔθνος BC marg. 117 οἶγε Π 120 διαμπερές εὐβοτα
 scripsi : διαμπερές βοτὰ 121 ἐκείνοισι Π 122 καταφθίνουσι Φ
 123 αἰὲν Brunck : αἰεὶ 127 τέ μιν Π

ἱεροὶ Ἡελίου· χροίην δ' ἔσαν ἡύτε κύκνοι 130
 ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι·
 οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποιήν
 ἐν νομῶι, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
 καὶ ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θήρες
 ἐς πεδίοιο δρυμοῖο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἦιεσαν ὁδμήν,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνου λεύσσόν τε προσώπωι.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένει ὦι
 ἡδ' ὑπεροπλίη Φαέθων μέγας ὃν ῥα βοτῆρες
 ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθύνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσίην ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὃς δὴ τοι σκύλος αἶον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῶι ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐνσκοπῶι Ἡρακλῆϊ
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
 τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείη 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἑόντα, πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
 ὦμωι ἐπιβρίσας· ὁ δὲ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 θαύμαζον δ' αὐτὸς τε ἄναξ υἱὸς τε θαΐφρων 150
 Φυλεὺς οἳ τ' ἐπὶ βουσί κορωνίσιν βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἄμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

Τῶ δ' εἰς ἄστρ' λιπόντε καταντόθι πιονας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίη θ' Ἡρακληίη.
 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
 λεπτήν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἥ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο

130 ἡελίου Musurus (B?): ἡελίοιο D Φ 132 βόσκονθ' D V Tr.
 133 γυριόωντες M: γυριόωντο V Tr. 135 προτεράων Φ 136 ὁσμὴν
 137 ἐβρύχοντο Φ 142 σκύλος Π V¹: σκύτος V² Tr. M 150 θαύ-
 μαζεν Π 151 ἄνδρες M Tr.: ἄνδρες ἦσαν V: ἦσαν Π 156 τρίφον
 DC marg. ἐξανύσαντε D

οὔτι λίην ἀρίσῃμος ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεοῦσῃ,
τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
Αὐγείῳ φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·

‘ξείνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
εἰ περὶ σεῦ, σφετέρῃσι ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ’ Ἀργεος† ὡς νέος ἀκμήν†
ἐνθάδ’ Ἀχαιοὺς ἀνὴρ Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλιοι, 165
ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
οὔνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
κοίλῃν αὐλῖν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ’ ἄλσος,
‘οὐκ οἶδ’ ἀτρεκέως ἢ Ἀργεος ἐξ ἱεροῖο 170
αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἢ Μυκλήν.’
ὥς κείνός γ’ ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιάλῳ
ἢ σέ, δέρμα δὲ θηρός, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει, 175
χειρῶν καρτερὸν ἔργον ἀριφραδέως ἀγορεύει.
εἴπ’ ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γινώκατ’ ἀνὰ θυμόν,
ἦρως, εἴτ’ ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
εἰ σύγ’ ἐκείνος, ὃν ἄμμι ἀκούοντες σιν ἔειπεν
οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180
εἰπὲ δ’ ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίου αὐτὸς ἔπεφνες,
ὅππως τ’ εὐνδρον Νεμέης εἰσῆλυθε χῶρον·
οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ’ Ἀπίδα κνώδαλον εὔροις
ἰμεῖρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκ’ ἀπίδα,

158 χλωρὰ θεοῦσῃ Meineke : χλωρὰ ζούσῃ 159 μὲν Π : μιν Φ
160 αὐγείῳ Π ἔθεν Π : ἐνθεν Φ ἰόντα M : ἐόντα Π V Tr.
163 εἰ περὶ σεῦ scripsi : ὡς εἶπερ 164 νέος ἀκμήν Π : μέσος ἀκμῆς Φ,
dictum erat, quando ille venisset 169 νεμίοιο Φ 172 γ’ add.
Iunt. 175 ἀριφρ. ἀγ. ct 176 ὃ τοι π. πλ. κ. inter se permutavit
Meineke ὃ τοι Φ : ὅτου Π 179 ἡμῖν 180 φρίζομαι M : φρίζομαι
V Tr. 182 τ’ Π : δ’ Φ εὐνδρον Π νεμῆς Φ 183 κατ’ ἀπίδα
Π : κατὰ πίδακα Φ 184 τηλίκ’ Φ

ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔθνος. 185
τῶι καὶ θαυμάζουσιν ἀκούοντες τότε μῦθον·
οἳ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν·

ὥς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
Φυλεύς, ὅφρα κίουσιν ἅμα σφισιν ἄρκιος εἴη, 190
καὶ ῥά τε ῥήϊτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος,
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·

‘ὦ Αὐγηιάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνῆρεν
αὐτὸς καὶ μάλα ρεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195
ὅππως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελήησαι ἀκούειν,
νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
Ἀργείων οὐδεὶς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
οἷον δ' ἀθανάτων τίν' εἰσκομεν ἀνδράσι πῆμα
ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 200

πάντας γὰρ πισηῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς
λῆς ἄμοτον κεραίζε, μάλιστα δὲ Βεμβιναίους,
οἳ ἔθεν† ἀγχόμοροι ναῖον† ἄτλῃτα παθόντες.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 205
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἐλὼν κοίλῃν τε φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
εὐπαγὲς αὐτόφλοιοι ἐπηρεφέος κοτίνου
ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι
εὐρὼν σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις. 210
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῆς ἦεν, ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορῶννι
νευρεῖν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἴθαρ ἐῖρησα.

185 ἔρνος : corr. Lennep 186 μύθων Φ 193 λυτητιάδῃ Φ
200 φέρωνήεσσιν Φ (φῶρων οἴναισιν M) 202 ἄμοτος V Tr. Βεμβι-
ναίους (-ναῖαν M) Φ : -ναίοις Π 203 ἀγχόμοροι D : ἀγχίμοροι B :
ἀγχιस्ता Φ ; versus plane corruptus 209 ἔμμητρον Φ : εὐμετρον Π
210 ῥίζης Π 213 εἴθαρ ἔβησα Π : εἰσανέβησα Φ

πάντῃ δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπιάζον,
 εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κείνον ιδέσθαι. 215
 ἥματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅπῃ ἔχνηα τοῖο
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυγμοῖο πυθέσθαι.
 οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἦν ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὲν πρὶν πόδας ἔσχον ὅρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ιδέειν ἀλκῆς τε μεταντίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὁ μὲν σήραγμα προδελέλος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκῶς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
 αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνωι χαροπὸν τε πρόσωπον 225
 στήθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
 ἐν τρίβωι ὑλήεντι, δεδεγμένος ὅππόθ' ἴκοιτο,
 καὶ βάλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα
 τησύνως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν 230
 ὀκριέν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίηι.
 αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφαινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανῶν ὑπέδειξεν ὀδόντας.
 τῶι δ' ἐγὼ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆς προίαλλον, 235
 ἀσχαλόων, ὃ μοι ὁ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυώδυνος ἰός,
 ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμῳλιος αὐτῶς.
 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς 240
 αὐερέειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὅσσοις
 θῆρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύησιν ἔλιξε

215 γ' ἐμὲ Π : τί με Φ 216 οὐδενὸς ἴ. τοῖα Φ 217 ὠρυγμοῖο Π
 222 παραντίκα Φ 225 χαλεπὸν Π 226 δὲ Π : τε Φ 228 τρίβω
 Φ : τρίβω Π ex Homero i 191) 234 ὑπ' ὀδόντας ἔφαινε (ἔφηνε M) Φ
 236 ὁ Hermann : ὅτι Π : ὡς Φ (ὅς M) ὁ add. Hermann 237 ἔδρα
 Π 239 ἀνεμῳλιον Π 242 ἄμοτον? cf. 202

κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
 σκυζομένωι, κυρτὴ δὲ ῥάχισ γένετ' ἥύτε τόξον, 245
 πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰζύν.
 ὥς δ' ὅταν ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἰδρὶς ἔργων
 ὄρπηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
 θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξονίωι κύκλα δίφρῳ·
 τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς 250
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πῆδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμώνων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προσεσχέθομην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
 τῇ δ' ἐτέρηι ῥόπαλον κόρσης ὑπὲρ αἵον αἰείρας 255
 ἤλασα κὰκ κεφαλῆς, διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὄγε πρὶν ἐμ' ἰκέσθαι
 ὑψόθεν ἐν γαίῃ καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη
 νευστάζων κεφαλῇ. περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω 260
 ἦλθε, βίηι σεισθέντος ἐν ὀστέωι ἐγκεφάλαιο.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρέλαις
 νωσάμενος, πρὶν αὐτὶς ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθᾶς,
 ῥίψας τόξον ἔραξε πολύρραπτόν τε φαρέτρην· 265
 ἡγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρύνῃ οὐνύχεσσι,
 πρὸς δ' οὐδ' ας πτέρυγησι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
 οὐραίους ἐπιβάς, πλευρῇσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
 μέχρι οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν αἰείρας 270
 ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαβεν Ἄϊδος.

248 εὐκάμπ(τ)οιο Φ	249 ἐν ἄξ. Φ	252 ἀθρόος Π: ἄλμενος Φ
254 προσεσχ. Φ	259 ἐκ γαίης Φ	262 παραιφρ. Π
Π ἀμπνυνσθ. Φ		263 αἵθις
267 σαρκὸς Π	ὑποδρ. Φ	264 ἤλασα Π: ἔφθασα Φ
269 οὐραίου V Tr.: οὐραίη M	270 μέχρῃς Π	βραχίονας Iunt.: βρα- χίονος DC: -ονα Φ Call.
	271 ἄμπν. Π	πελώριον Π ἔλλαχεν Φ

καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιανύχενα βύρσαν
 θηρὸς τεθνεῖωτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἦν οὔτε σιδήρῳ
 οὔτε λίθοις τμητὴ πειρωμένῳ οὐδὲ μὲν ὕλῃ. 275
 ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θήκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 οὗτός τοι Νεμέον γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.'

III. ΜΕΓΑΡΑ

(MOSCH. IV)

‘Μήτηρ ἐμή, τίφθ’ ὦδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
 ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ’ ἔρευθος
 σώϊζετ’ ἐπιρρεθέεσσι; τί μοι τόσον ἡνίχθαι;
 ἦρ’ ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱός
 ἀνδρὸς ὑπ’ οὐτιδανοῖο, λέων ὡσεὶθ’ ὑπὸ νεβροῦ; 5
 ὦμοι ἐγώ, τί νυ δὴ με θεοὶ τόσον ἡτίμησαν
 ἀθάνατοι; τί νύ μ’ ὦδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ;
 δῶς μορος, ἦτ’ ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
 τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν
 ἦδ’ ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν· 10
 τοῦ δ’ οὔτις γένετ’ ἄλλος ἀποτμότερος ζώντων,

273 ἀπαλ Φ ἐρύσαιμι Π 274 ἦν οὔτε scripsi: ἔσκε 275 οὐδὲ
 λίθοις τμητὴ Meineke: τμητὴ οὐδὲ λίθοις 276 ἔνθεν Φ μιν V Tr.
 279 ἐνναλοῖο Φ ἰωχμοῖο Φ: ὄφρα μοι εἴη Π 281 μήλοισι καὶ Π
 Codicum stirpes Π = D, B, margo C, S; Φ = V (v. 1-13), W, Tr.;
 sed abici poterant peculiaries huius stirpis errores Titulus (quo
 opus est ut sciamus quis verba faciat) Μεγάρα λέγει τῇ πενθερᾷ (τὴν
 πενθερὰν D) κεχαρισμένη (om. D) DS: Μεγάρα γυνὴ Ἡρακλέους Φ
 2 ἀχέεσσι D 4 ὃ τοι D 6 ἡτίμασαν D V Tr.¹ 8 ἐς Φ:
 eis DS

οὐδὲ τόσων σφετέρησιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
 σχέτλιος, ὃς τόξοισιν, ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
 ἠέ τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,
 παῖδας ἔους κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἵλετο θυμόν 15
 μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλωι.
 οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρήξαι
 μητέρ' ἐήν, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν. 20
 ὥς δ' ὄρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὔστ' αἰνὸς ὄφιν ἔτι νηπιάχοντας
 θάμνοισι ἐν πυκνιοῖσι κατεσθίει· ἦ δὲ κατ' αὐτοὺς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἦ γάρ οἱ αὐτῇ 25
 ἄσσουν ἵμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου·
 ὥς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων.
 ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῇ
 κείσθαι φαρμακόμεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα, 30
 Ἄρτεμι θηλυτέρησιν μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῶι χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλησις ἐν χερσὶ τοκῆς
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 καὶ κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὅστέα κλωσσὸν ἀπάντων
 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα. 35
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἵπποτρόφον ἐνναίουσιν
 Ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν Ἰήρης
 πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἡτορ
 αἰὲν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρωή. 40
 ἀλλὰ πόσιν μὲν ὀρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκωι ἐν ἡμετέρωι· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον

13 πόρε Φοῖβος Ἀ. D 15 ὤλεσε θυμόν S 21 δύρηται
 Meineke: ὀδύρηται 23 αὐτάς D 26 ἀμειλίκτου νεαῶρου S
 32 ἐν S: ἐν C: ἐπὶ B D Tr.: om. W 40 αἰὲν Brunck: αἰεὶ

μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
 μοχθίζει πέτρης ὄγ' ἔχων νόον ἢ σιδήρου
 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἤϊτε λείβεται ὕδωρ, 45
 νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἡμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὰν οὐκ ἂν τις εὐφρῆναι με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἔέργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἴσθμου
 ναίουσ', οὐδέ μοί ἐστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα 50
 οἷα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 ἀμφὶ πόσει σφετέρῳι πλέον ἄχνηται Ἴφικλῆι,
 σῶι νιέῃ· πάντων γὰρ διζυρώτατα τέκνα
 γείνασθαί σε θεῶι τε καὶ ἀνέρι θνητῶι ἔολπα.' 55

ὥς ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κόλπον ἐς ἡμερόεντα κατὰ γλαφυρῶν ἐχέοντο,
 μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὦν μετέπειτα τοκῆων.
 ὥς δ' αὐτῶς δακρύοισι παρήϊα λεύκ' ἐδίαυεν
 Ἀλκμήνῃ· βαρὺν δ' ἤγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα 60
 μύθοισιν πυκινόισι φίλην νυδὴν ᾧδε μετηύδα·

'δαιμονίῃ παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πευκαλίμησι; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀρθυνέμεν ἄμφω
 κήδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
 ἢ οὐχ ἄλεις, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἡμαρ 65
 γινομένοις; μάλα μέν γε φιλοθρηνῆς κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀριθμηθεῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσι
 θαρσοίῃ· τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρώω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
 ἄλγεσι μοχθίζουσιν· ἐπιγνώμων δέ τοί εἰμι 70
 ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.

45 λείβεαι Φ 47 εὐφράνειε S 52 νόσφιν δὴ S τε
 συναίμονος S 56 μῆλῳ D 57 γλαφυρῶν scripsi : βλεφάρων
 58 τε om. D 60 δέ γε S 61 φίλον D 65 αἰὲν Brunnck :
 αἰεὶ 66 φιλοφρηνῆς D 67 ἀριθμηθεῖσιν scripsi : ἀριθμήσειεν
 68 θαρσοίῃ Hermann : θάρσει· οὐ 71 ὅτι S ἐντί S

καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἢδ' ἐλεαίρω,
 οὔνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
 ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
 ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ, 75
 ἄς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι,
 εὖχομ' ἐγὼ μηθέν σε χειριότερον φρεσὶν ἦισι
 στέργειν ἢ εἴπερ μοι ὑπὲκ νηδυόφιν ἦλθες
 καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
 οὐδ' αὐτὴν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
 τῶι μή μ' ἐξείπῃς ποτ', ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω.
 μηδ' εἴ κ' ἡῦκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
 οὐδ' ὥς γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι
 μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
 †πρὶν καὶ πέρ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῶι ὑπὸ ἥπατ' ἔχουσα,† 85
 καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδωνῆος·
 ὦδέ ἐ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.
 νῦν δέ μοι οἷχεται υἱὸς ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἄθλον
 ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὖτις
 ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 90
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐποίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνον· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπάγλως, μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρπηι.
 εἶσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἑρακληεῖη· 95
 τῇ μεγάλῃν ἐλάχαιε δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῶι
 τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ,
 γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου

72 ἐποδύρομαι S 74 καθύπερθε D 76 ἐκὼν D Φ: οὐκ S
 ὁμόσσαι Brunck: ὁμόσση 77 εὖχομ' ἐγὼ scripsi: δυσμενέων μηδέν
 S Φ 81 μή μ' S (sic): μηδ' Φ: μήτ' D ἀκηδέω Iunt.: ἀκήδω S:
 κηδέω Φ: om. D 82 εἴκ' S Φ: εἴη D 83 οὐδ' ὥς S: οὐθέν D Φ
 85 penitus corruptus, fuerit ex. gr. πρὶν καὶ (vel περ) ἰδεῖν (πολύμοχθον)
 ὑφ' ἥπατι (φόρτον) ἔχουσα: ἔχουσαν D 88 υἱὸς Valckenaer: οἶος
 89 αὐτὸς Iunt.: αὐτόν 90 εἴτε S Φ: ἢ D 93 ἔρπηι Hermann:
 ἔρδοι

καρτερὸν οἰνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἀλωῆς, 100
 ἦτοι ὃ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείσας
 ἀνδρήρου καταδύναι ἃ καὶ πάρος εἴματα ἔστο·
 ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.
 αὐτὰρ ὅγ' αἰὲν ὀπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγέειν μεμαῶς ὀλοὸν μένος Ἑφαίστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἐοῦ χροὸς ἥυτε γέρρον
 νώμασκειν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταινεν, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξῃ δῆιον πῦρ.
 τῷ μὲν ἀοσσησάι λελημένος, ὥς μοι εἴκτο, 110
 Ἴφικλέης μεγάλθυμος ἐπ' οὐδεὶ κάππεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὥσειτ' ἀμενηνός,
 ὅντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 καππεσεείν· κεῖται δ' ὅγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτως, 115
 εἰσόκε τις χειρὸς μιν ἀνειρύσσει παριόντων
 αἰδεσθεῖς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου.
 ὥς ἐν γῇ λελίαστο σακεσπάλος Ἴφικλείης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὀρώσα
 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἥως δὲ παραντίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα, φίλη, μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτολήσαν
 παννυχίην· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθήα τρέποιτο
 οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 θυμὸς ἐμός, μῆδ' ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων.' 125

101 λίστρον ἐπὶ προύχοντος σπεῦδεν ἐρ. S 106 βέλος S
 112 αὐτίς S D¹ 115 αὐτοῦ D 119 ἀμηχανῶντας S 121 φαί-
 νετο δῖα S 122 ἐποίησαν D

IV. ΛΗΝΑΙ [ΒΑΚΧΑΙ]

(THEOCR. XXVI)

Ἴνῳ καὺτονόα χᾶ μαλοπάρανος Ἰαγαῦα
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσόν τε ζῶοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 ἐν καθαρῳι λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμῶς, 5
 τῶς τρεῖς τᾷ Σεμέλαι, τῶς ἐννέα τῳ Διονύσῳι.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμῳς κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὥς ἐδίδασχ', ὥς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
 Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει, 10
 σχῶν ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Αὐτονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιῳδεὸς ὄργια Βάκχῳ,
 ἐξαπίνας ἐπιοῖσα· τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 μαίνεται μὲν θ' αὐτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἱ δ' ἐδίῳκον,
 πέπλῳς ἐκ ζῳστήροσ ἐς ἰγνύαν ἐρύσαισαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε 'τίνος κέχρησθε γυναικες;'
 Αὐτονόα τόδ' ἔειπε 'τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.'
 μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα, 20
 ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
 Ἴνῳ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάται μέγαν ὦμον
 λαξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Αὐτονόας ῥυθμὸς ὠτύός·
 αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναικες.
 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἵματι πᾶσαι, 25
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέρουσαι.

Codices B C D. Titulum addito δωρίδι tenent D B (ἡ glossae prae-
 misit Call. λῆναι om. Iunt.) Θεοκρίτου add. Mus. 5 βωμούς
 13 βάκχῳ R : -χου 20 μὲν τὰν κεφ. C D 22 δ' ἔρρηξε P
 26 φέρουσαι

οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένῳ Διονύσῳ
 φρουτίζῳι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,
 εἷη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτῳ ἐπιβαίνου·
 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ᾄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγίόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως.
 εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῳία, δυσσεβέων δ' οὔ.

30

χαῖροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόμεντι
 Ζεὺς ὕπατος μεγάλην ἐπιγουνίδα κάθθετο λύσας·
 χαῖροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
 Καδμεΐαι πολλοῖς μεμελημένοι ἡρώϊναι,
 αἱ τὸδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσῳ
 οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιο.

35

V. ΟΑΡΙΣΤΥΣ

ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ

(THEOCR. XXVII)

· · · · ·

PVELLA

τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε βουκόλος ἄλλος·

ADVLESCENS

μᾶλλον ἐκοῖσ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

— μὴ καυχῶ σατυρίσκε, κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

— ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

— τὸ στόμα μὲν πλύνῳ καὶ ἀποπτύῳ τὸ φίλαμα.

5

— πλύνεις χεῖλα σείῳ; δίδου πάλιν, ὄφρα φίλασω.

27 ἀπεχθομένῳ Bergk: ἀπεχθόμεναι
 -δ' ἐμόγησε 34 κάθθετο C D: θήκατο B
 corr. Graefe 37 Διονύσ(σ)ου

28 -δὲ μογήσαι Ahrens:
 36 πολλαῖς . . . ἡρώϊναις:

Codices: B C D. omisi manifestas interpolationes Musuri et
 errores C. prazos ionismos toleravi. Titulum finxit Mus. (Κόρης
 Call., Νηρίδος ex Theocr. 8 Iunt.). mutilum carmen esse codd. signi-
 ficant. 2 ἐκοῖσ' Ahrens: ἐδοῖσ' 3 μὴ add. Mus. (B?)

- καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.
 — μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὥς ὄναρ ἥβη.
 — ἂ σταφυλὶς σταφίς ἐστὶ καὶ οὐ ρόδον αὖτον ὀλεῖται. 10
 — ἦδε τι γηράσκει; τόδε που μέλι καὶ γάλα πίνω. 9
 — μηπιβάλλῃς τὴν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 19
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνέψω. 11
 — οὐκ ἐθέλω· καὶ πρίν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθωι.
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς πελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
 — τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· οἰζύνον οὐδὲν ἀρέσκει.
 — φεῦ φεῦ τὰς Παφίας χόλον ἄζωο καὶ σύγε κώρα. 15
 — χαιρέτω ἂ Παφία· μόνον ἴλαος Ἄρτεμις εἴη.
 — οὐ φεύγεις τὸν Ἑρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 20
 — φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείrais. 21
 — μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον ἐνθῆς. 17
 — βαλλέτω ὥς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 18
 — δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρωι ἀνέρι δώσει. 22
 — πολλοί μ' ἐμνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις λαίνει.
 — εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω.
 — καὶ τί, φίλος, ρέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. 25
 — οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.
 — ναὶ μὲν φασι γυναικας ἐοὺς τρομέειν παρακοίτας.
 — μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι· τί καὶ τρομέουσι γυναικες;
 — ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰληθυίης.
 — ἀλλὰ τεὴ βασιλεία μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν. 30
 — ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.
 — ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι ἥβας.
 — καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;
 — πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις.

9 om. B : traieci γηράσκει scripsi : -σκω 19 huc revocavi;
 post 18 est in B, ante 18 in CD 11 ἐνύψω B 14 οἰζυορεεν C ἀρέσκη
 17 ἄκλιτον: corr. Iunt. 20, 21 traiec. Haupt 21 ἀείrais Ahrens: αἶρες
 18 ἐθέλει Valckenaer: ἐθέλης ἀρήγει Schaefer: ἀρήγη (-οι Mus.)
 22 δώσει Schaefer: δώσω (-ση Mus.) 23 μεῦ μν. C D² λαίνει scripsi
 (cf. Theocr. 7. 29): αἰδεῖ (ἔαδε Mus.) 27 ἐοὺς om. CD 28 τί καὶ
 scripsi: τίνα 32 ἥβας Ahrens: νῆας 33 ἄγης C D 34 ἔξες C D

- ὅμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπῶν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν. 35
 — οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πάνα, καὶ ἦν ἐθέλῃς με διῶξαι.
 — τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς;
 — τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ πῶεα καλὰ νομεύω.
 — πατρὶ δὲ γηραλέωι τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνέψω;
 — αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ. 40
 — οὔνομα σὸν λέγε τῇνο· καὶ οὔνομα πολλὰκι τέρπει.
 — Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.
 — ἐξ εὐγενέων· ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
 — οἶδ', † Ἀκρατιμῇ † ἐσσί, πατὴρ δέ τοι ἐστι Μενάλκας.
 — δεῖξον ἐμοὶ τεδὸν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὐλῖς; 45
 — δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσις ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
 — αἶγες ἐμαὶ βόσκεισθε, τὰ βουκόλῳ ἔργα νοήσω.
 — ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένωι ἄλσεα δείξω.
 — τί ῥέξεις σατυρίσκε; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;
 — μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω. 50
 — ναρκῶ ναὶ τὸν Πάνα. τεῖν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
 — θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μάλα δειλά.
 — βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἴματα καλὰ μιαίνεις.
 — ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἡνίδε βάλλω.
 — φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας. ἐς τί δ' ἔλυσας; 55
 — τᾷ Παφίαι πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.
 — μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.
 — ἀλλήλαις λαλέουσι τεδὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.
 — τὰμπέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.
 — ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω. 60
 — φῆις μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης.

35 ἀπελθεῖν Reiske : ἀπένθης (-ελθ- Mus.) 38 σου C D 39 μάν
 Ahrens : κεν (μέν Call.) ἐνίψω B 41 πολλά κε C D 42 λυ-
 κάδας τέκε π. C D 43 ἔθεν C D 44 οἶδ' Jacobs : οὐδ' ; latet
 nomen, ex. gr. οἶδα Κρατίππιον, οἶδ' Ἀρετημίας 45 τεδὸν scripsi :
 ἔθον C D : ἔθεν B αῦλῖς Mus. (B?) : αἰα D : α C 47 βωκόλω
 Iunt. : βωκόλοι C : βωκόλα D Call. (B) 48 ἵν' ἄλσεα παρθένω : corr.
 Stephanus 52 μάλα δία C D 55 μίτραν Winsem : μικρὰν
 ἀπέσχισας Scaliger : ἀπέστιχες 59 ῥάκος Iunt. : ῥάγος

- αἴθ' αὐτὰν δυνάμει καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.
 — Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σέο ῥήμασιν οὐκέτι πιστῇ.
 — ῥέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐταὶ βῶν Ἀφροδίται.
 — παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω. 65
 — ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.

Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν λαϊνόμενοι μελέεσσιν
 ἀλλήλοισι ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
 χῆ μὲν ἀνεγρομένη πάλιν ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
 ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη, 70
 ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς.

Δέχυνσο τὰν σύριγγα τεὰν πάλιν, ὄλβιε ποιμάν·
 ταὶ καὶ ποιμενίων ἐτέρων σκεψώμεθα μολπάν.

VI. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ

(THEOCR. XX)

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἄδ' ἀφιλάσαι
 καὶ μ' ἐπικερτομέουσα τὰδ' ἔννεπεν ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο.
 βουκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
 ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χεῖλεα θλίβειν.
 μὴ τύγε μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα μῆδ' ἐν ὀνείροις, 5
 οἷα βλέπεις, ὅπποῖα λαλεῖς, ὥς ἄγρια παῖσδεις,
 [ὥς τρυφερὸν καλέεις, ὥς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·

62 ἐπιβάλλω C D 63 σέο Hermann : ῥήμασιν οὐκ Ahrens : σοι
 (συ D¹) ἔρημασ . . οὐκ C D : interpolant Iunt. Call. 64 ῥέξω
 C D 65 βέβηκας D¹ C² ἀφέρπη C D : ἀφερψῶ Mus. : corr. Ahrens
 68 ἀνίστα C D 69 πάλιν ξ. scripsi : γε διέ. 70 αἰδομένοις
 Hermann : -μένοι C : -μένη B D post 71 quasi caput novi versus
 ἦι(ν) B D : κίεν C 72, 73 om. B 72 τεὰν Ahrens : τεῶν
 73 ταὶ scripsi : τῶν ποιμενίων Ahrens : ποιμαιγνίων ἐτέρων
 scripsi : ἐτέρην

Cod. Φ (X, Tr.), accedit in v. 1-4 Anth. Pal. ix. 136 sine nomine
 auctoris 1 ἐγέλαξε AP 2 ἐπικερτομέουσα τὸδ' AP 3 βουκόλος
 Φ 4 ἀγροίκους AP 6 ὅποῖα λαλεῖς 7, 8 seclusi (7 in
 apogr. C casu deest ; hunc aut 7-9 alii deleverant)

ὥς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὥς ἀδέα χαίταν.]
 χεῖλεά τοι νοτέοντι, χέρες δέ τοί εἰσι μέλαιναι,
 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς. 10
 τοιάδε μυθίζουσα τρίς εἰς ἔον ἔπτυσσε κόλπον
 καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχὲς εἶδεν
 χεῖλεσι μυχθίζουσα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα
 καὶ πολὺ τᾷ μορφῇ θηλύνετο καὶ τι σεσαρόσ
 καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἷμα, 15
 καὶ χροῖα φοινίχθην ὑπὸ τῷ λγεος ὥς ῥόδον ἔρσαι.
 χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
 ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἐταῖρα.
 ποιμένες, εἵπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
 ἄρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε; 20
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος
 ὥς κισσὸς ποτὶ πρέμνον ἐμὰν δ' ἐπύκαξεν ὑπήναν,
 χαῖται δ' οἶα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,
 καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπει μελαίναις·
 ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας, 25
 καὶ στόμα μοι πακτᾶς γλαφυρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
 ἔρρει μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῷ.
 ἀδὺν δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 κῆν αὐλῷ λαλέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.
 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναῖκες, 30
 καὶ πᾶσαι με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν,
 ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμε κοῦ ποτακούει·
 χῶ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει;
 οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούται
 καὶ Φρυγίοις ἐνόμεισεν ἐν ὥρεσιν; οὐ τὸν Ἀδωνιν 35

9 νοτέοντι Sauppe: νοσέοντι 11 ἐδν Iunt.: τεδν 13 μυχθίζουσα
 Vat. 1379, descriptus e Tr.: μυθίζουσα 15 μ' ἐγέλαξεν Mus.:
 μέγ' ἔλεξεν 16 τῷ λγεος Iunt.: τῷ γεος 26 δ' αὖ πακτᾶς Tr.: ἡ
 καὶ ὑπ' ἀκτᾶς X: correxī γλαφυρώτερον scripsi: γλυκερώτερον
 27 ἔρρει X: ἔρρει Tr. 28 μέλισμα Vat. 1379 et C: μέλισμα
 29 δονέω coni. Tr. κῆν π. Ald.: ἦν π. παγιαύλῳ Tr.: πλασιαύλῳ X
 33 χῶ X: ὁ Tr. 35 οὐ τὸν Is. Vossius: αὐτὸν

ἐν δρυμοῖσι φίλασε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅν γε Σελάνα
 βουκολέοντα φίλασεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
 Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἐὰ παιδικὰ νεύσε;
 καὶ τὸν Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὴν 40
 ὦ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθη;
 Εὐνίκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
 ἃ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας.
 μηκέτι μῆδ' αἶ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν
 μήτ' ἐν ὄρει φιλέοι, μῶνα δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

VII. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ

(THEOCR. XXI)

Ἄ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
 αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος, οὐδὲ γὰρ εὔδει·
 ἀνδράσιν ἐργατίνασι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
 κὰν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιβρίσσησι, τὸν ὕπνιον
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι. 5

ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεύντο γέροντες
 στρωσάμενοι βρύον αἶον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 κεκλιμένοι τοίχῳ ποτὶ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 κεύντο τὰ τὰς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φυκίοντά τ' τε λήγα,† 10
 ὀρμιαί κύρτοι τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινοι,

37 γε Tr. : τε X 38 ὀλύμπω (-που Tr.) 38, 40, 42 βωκυλ.
 39 λάτμιον Mus. : λάθριον καὶ εἰς ἐὰ Tr. : κείς ἐμὰ X παιδὶ
 κάθευδε : correxi 43 ἠδὲ coni. Tr. : ἀδὲ X Tr. 44 μῆδ' ἃ Tr. :
 μῆδὲ X 44, 45 μήτε Mus. : μῆδὲ 45 φιλέοι . . . καθεύδοι Ahrens :
 -λέοις . . . -δοις μώνη

Codices X Tr. personarum notae nullae 4 ἐπιβρίσσησι Reiske :
 ἐπιβησέεισι (-έησι Tr.) 5 ἐπιστ. X 8 ποτὶ Kaibel : τῷ
 10 vereor ne λῖνα prava productione scripserit 11 ὀρμιαί Mus. :
 οἰμιαί τε add. Iunt.

- μήρινθοι κῶπαί τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθειν τὰς κεφαλὰς φορμὸς βραχὺς, εἵματα, πῖλοι.
 οὗτος τοῖς ἀλιεύσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
 οὐ κλειῖδ', οὐχὶ θύραν ἔχον, οὐ κύνα· πάντα περισσά 15
 ταῦτ' ἐδόκει τήνοισ'· ἅ γὰρ πενία σφας ἐτήρει.
 οὐδεὶς δ' ἐν μέσσωι γείτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτὰν
 θλιβομένα καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπω τὸν μέσατον δρόμον ἄννεν ἄρμα Σελάνας,
 τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
 ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.
 — ψεύδοντ', ὦ φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρουσιν.
 ἦδη μυρὶ' ἐσεῖδον ὄνειράτα, κοῦδέπω ἄως.
 μὴ λαθόμαν, τί τὸ χρῆμα χρόνου ταὶ νύκτες ἔχοντι; 25
 — Ἀσφαλίων μέμφηι τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνοι
 ἅ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.
 — ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 οὐ σε θέλω τῶμῳ φαντάσματος ἦμιν ἁμοιρον. 30
 — ὥς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζεν.
 εἰ γὰρ κείκάξω κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 ἄλλως καὶ σχολὰ ἐντι· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων· 35
 ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·

12 κῶπαι Stroth: κῶα 13 πῖλοι Mus. (cf. Anth. P. vi. 90):
 πύσοι 15 οὐ κλειῖδ' Buecheler: οὐδεὶς δ' οὐχὶ θύραν Briggs:
 οὐ χύθραν ἔχον Kaibel: εἶχ' κύνα Iunt.: κίνα 16 ταῦτ'
 scripsi: πάντ' ἅ γὰρ Reiske: ἄγρα πένια ἢ ἐτήρει Ahrens:
 ἐτέρη 17 πέλεν ἅ Reiske: πενία αὐτήν 18 θλιβομένα
 Reiske: -μέναν 19 οὔπω τὰ μέσα τὰν δρόμων (τὸν δρόμον X²) ἅ.
 ἅ. σελάνα X 21 αὐδάν I. H. Voss: φῶδάν 22 ψεύδοντ' ᾧ Briggs:
 ψεύδοντο X: -ται Tr. 23 φέρουσιν Tr.: φέρει X 25 χρόνου ταὶ
 Ahrens: χρόνον δ' αἱ 27 παρέβαν X ἐδν Iunt.: νέον 28 ποιεῖ
 τοι Hermann: ποιεῖντι 31 μερίζον X 32 εἰ γὰρ κείκάξω scripsi:
 οὐ γὰρ νικάξη 34 ἄλλως Mus.: ἄλλος σχολὰ ἐντι Reiske:
 σχολόντι 36 ῥάμνῳ Call.: ῥάμῳ τε Haupt: δέ

φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τάδ' ἔχειν. †λέγεο ποτε νυκτός†
†ὄψιν τά τις ἔσσεο δὲ λέγει μανύεν ἑταίρωι.†
— δειλινὸν ὥς κατέδαρθον ἐπ' εἰναλίοισι πόνοισιν
(οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥραι, 40
εἰ μέμνη, τῆς γαστρὸς ἐφειδόμεθ') εἶδον ἑμαυτὸν
ἐν πέτραι μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκεον
ἰχθύας, ἐκ καλάμῳ δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται, ἰχθὺα κηγών. 45
χῶ μὲν τῷγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα,
τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
τὸ χέρε τεινόμενος, περικλόμενος εὖρον ἀγῶνα,
πῶς ἀνελῶ μέγαν ἰχθὺν ἀφαιροτέροισι σιδάροις·
εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἡρέμα νύξα 50
καὶ νύξας ἐχάλαξα καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.
ἦνυσσα δ' ὦν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
πάνται τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ σᾶμα.
μήτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλαμένος ἰχθύς,
ἢ τάχα τῆς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης; 55
ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῷγκίστρῳ ἀπέλυσσα,
†μή ποτε τοῦ στόματος τῷγκίστρια χρυσὸν ἔχοντι.†
†καὶ τὸν μὲν πιστεύσασα καλά γε τὸν ἡπῆρατον,†
ᾧμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν. 60
ταῦτά με κἀξήγειρε, τὸ δ' ᾧ ξένε λοιπὸν ἔριδι

37 ἀγρυπνίαν Reiske : ἄγραν τάδ' Ahrens : τὸδ' λέγεο Tr. :
λέγω X : λέγε μοι Mus. 38 ὄψιν τὰν ἴδες Haupt ; ἐσθλὰ δ' ἐγὼ
μανύσομ' Kaibel 39 ἐπ' Wakefield : ἐν 43 καλάμῳ Valckenaer :
-μων 47 τοῦ 48 τεινόμενος Call. : -μενον -κλόμενος Her-
mann : -μενον εἶρον Mus. : εὖρον 49 ἀνελῶ scripsi : μὲν ἔλω
50 -μνάσκων X : -σκω Tr. ἡρέμα Eldik : ἄρ' ἐμέ νύξα Hermann :
νύξας 51 νύξας ἐχάλαξα Briggs : νύξαι χαλέξας φεύγοντος
Mus. : -τες 52 ἦνυσσα δ' ὦν Scaliger : ἦνυσσίδων 53 π. τοι X :
π. τε τῷ Tr. σῆμα Tr. : σε σῆμα X 54 πέλει Vat. 1379 : πέλοι
56 ἐγὼν Iunt. : ἐγὼ 57 ποτὶ et τῷγκίνια Ahrens ἔχοντι Tr. :
ἔχοισα X 58 ἀπειρώταν Hermann 60 τῷ Call. : τοι

τὰν γνῶμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
 — μὴ σύγε τὸν τρέσσης· οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθύν
 χρύσειον ὡς ἴδες εὖρες, ἴσα δ' ἐν ψεύδεσιν ὄψις.
 εἰ δ' ἄρα μὴ κνώσσω τὸν τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις, 65
 ἐλπίς τῶν ὕπνων· ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν,
 μὴ σὺ θάνης λιμῶι καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

VIII. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Ἄ Κύπρις τὸν Ἑρωτα τὸν νύεα μακρὸν ἐβώστρει·
 ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἑρωτα,
 δραπετίδας ἐμός ἐστιν, ὁ μανύσας γέρας ἔξει·
 μισθὸν τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος, ἣν δ' ἀγάγηι νιν,
 οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὸ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἔξεις. 5
 ἔστι δ' ὁ παῖς περίσματος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
 χρώτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ' αὐτῶι
 δριμύλα καὶ φλογέοντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ δάλημα·
 οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά,
 ὥς δὲ χολὰ νόος ἐστίν, ἀνάμερος, ἡπεροπευτάς, 10
 οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδων.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ μέτωπον.
 μικύλα μὲν τήνῳι τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κεῖς Ἀχέροντα καὶ εἰς Αἶδα βασίλεια.

62 ταρβῶ Mus. : θαρρῶ 63 μὴ σύγε τὸν scripsi (μὴ Haupt) :
 καὶ σύγε 64 εἶδες ὄψις 65 εἰ δ' ἄρα μὴ scripsi : εἴ με γὰρ
 (μὴ multi) τὸν τὰ Mus. : ταῦτα

Codices : V (1-17 X). Anthol. Pal. ix. 440 et ex eadem stirpe
 S. Stob. Flor. 64. 20, v. 7-10, 16, 17. Titulus : M. Σ. ἔρως δραπέτης A
 S : Μόσχου St. : ἔρ. δρ. X : Μόσχου add. X² 2 εἴ τις ASX²
 3 μανυτάς ASX² 4 ἀγάγης AS 5 τυ X¹ : τι S : τοι AX²
 6 ἔστι δὲ καὶ π. X¹ μάθοις νιν X² : μάθεις (-θης S) νιν AS : μάθοιο X¹
 7 χρῶμα X¹ 10 ὥς X : ἣν AS St^b. : ἐν St^a. χολαῖ AS St.
 ἐντὶ X 11 παίσδει ASX² 12 κάρηνον X¹ πρόσωπον AS
 X² 13 κένω A (non Plan.) S βελί(ν X²)δρια X 14 δ'
 εἰς AS εἰς om. AS αἶδα A¹ : αἶδew A² S : αἶδην X βασιλῆα
 Ahrens : βασιλῆα

γυμνὸς ὅλος τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτερόεις ὡς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλωι,
 ἀνέρας ἥδ' ἐ γυναικάς, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται. 20
 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντὶ
 τοῖς πικροῖς κάλαμοι, τοῖς πολλὰκι καμὲ τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα, πολὺ πλέον ἅ δαῖς αὐτῶι
 βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τὺ γ' ἔλῃς τῆνον, δῆσας ἄγε μῆδ' ἐλεήσης.
 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανάσῃ. 25
 κῆν γελάῃ, τὺ νιν ἔλκε, καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλάσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγει “ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι ὅπλα,”
 μὴ τὺ θίγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.”
 [αἰαὶ καὶ τὸ σίδαρρον, ὃ τὸν πυρόεντα καθέξει.]

IX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ

(THEOCR. XIX)

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γὰρ ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τὰι δ' Ἀφροδίται

15 ὅλος X¹: μὲν A S X² εὖ π. X²: ἐμπ. A S X¹ 16 ὡς et
 ὕσον A S X St., ὡς St. ἄλλον St.: ἄλλοτ' A S X ἄλλον X² 17 σπλάγ-
 χνοισι A S 19 μὲν V: εἰ A: αἰ S 22 μὲν V A: δέ γ' S
 γρ. ταῦτα V: πάντα A S V πλέον ἅ δαῖς scripsi: πλέον δ' αἰί, γρ.
 πλέον δέει V: πλείον (πλείων S) δέ οἱ A S 23 ἐνοῖσα A S ἐναίθει
 A S 24 ψέν τις ἔλη V¹ δάσας ἐλεάσης V 26 γελὰ A S
 μιν V κῆν V 28 ψέν δέ V¹ 29 μὴ τι S 30 versum
 Byzantinum om. A S
 Cod. V 3 πάντ' χεῖρ' ἐφύσει

δείξεν ἂν ὀδύναν καὶ ἐμέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν 5
 θηρίον ἐντὶ μέλισσα καὶ ἀλῖκα τραύματα ποιεῖ.
 χά μάρτηρ γελάσασα 'τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσί μελίσσαις;
 ὃς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλῖκα ποιεῖς.

X. <ΒΙΩΝΟΣ> ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν 'ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
 'ῶλετο καλὸς Ἄδωνις' ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
 μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθεινδε·
 ἔγρεο δειλαία, κυανόστολα καὶ πλατάγησον
 στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν 'ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.' 5
 αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐν ὥρεσι μηρὸν ὀδόντι,
 λευκῶι λευκὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ Κύπριν ἀνιῆι
 λεπτὸν ἀποψύχων, τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
 χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῆι, 10
 καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος, ἀμφὶ δὲ τήνῳι
 θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀποίσει.
 Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώντος ἀρέσκει,
 ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἄδωνις ὃ νιν θνάσκοντα φίλησεν.
 αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες. 15

ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἄδωνις,
 μεῖζον δ' ἅ Κυθήρεια φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
 τήνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠδύραντο,
 καὶ Νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες, ἃ δ' Ἀφροδίτα
 λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται 20

5 ἂν scripsi: τὰν μέμφετο: correxi 7 γελάσασα 8 ὃς
 Valckenaer: χά vereor ne ξεις = εἰ sibi indulserit scriptor
 Codices V Tr. Bionis nomen additum ex Epitaph. Bion. 70
 4 κυανόστολα scripsi: -στόλε 7 ἐν Ameis: ἐπ' 11 χεῖλεος
 12, 13 φίλημα 13 ζώντες ἀρεσκειν V 14 μιν θνάσκοντα φίλησεν
 Epitaph. Bion. 68: θνάσκοντ' ἐφίλασεν 18 κείνον 20 ἀλαλεῖται

πενθαλέα νήπλεκτος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι νιν
 ἐρχομέναν κείροντι καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται,
 ὀξύ δὲ κωκύνουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται
 Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν καὶ παῖδα καλεῦσα.
 ἀμφὶ δέ νιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν αἰωρεῖτο, 25
 στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσεται, τοῖ δ' ὑπὸ μαζοῖ
 χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο.
 'αἰαὶ τὰν Κυθήρειαν' ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

ὠλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, σὺν ὠλεσεν ἱερὸν εἶδος.
 Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνις, 30
 κάθανε δ' ἡ μορφὴ σὺν Ἀδώνιδι, τὰν Κύπριν αἰαῖ
 ὦρεα πάντα λέγουσι καὶ αἱ δρυὲς 'αἶ τὸν Ἀδωνιν,'
 καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τὰς Ἀφροδίτας,
 καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὥρεσι δακρύνουσι,
 ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθθαίνεται, ἡ δὲ Κυθήρα 35
 πάντας ἀνὰ κυαμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὸν αἰεῖει
 'αἰαὶ τὰν Κυθήρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.'
 ἀχῶ δ' ἀντεβόασεν 'ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.'
 Κύπριδος αἶνον ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν αἰαῖ;

ὥς ἴδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδωνίδος ἄσχετον ἔλκος, 40
 ὥς ἴδε φοῖνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
 πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο 'μείνουν Ἀδωνι,
 δύσποτμε μείνουν Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχέω,
 ὥς σε περιπτύξω καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μείξω.
 ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45
 τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,
 ἄχρῖς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἦπαρ
 πνεῦμα τεὸν ρεύσῃ, τὸ δέ σευ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
 ἐκ δὲ πῖω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω

22 κείρουσι	23 ἄγγεα	φέρειται V	24 παῖδα Tr. : πόδα V
25 μιν ἠωρεῖτο	26 οἱ δ'	31 Κύπριδος αἶ αἶ Tr.	32 ὦρια
33 κλαίουσι	34 ὦρεσι V : οὔρεσι Tr.	35 ἐρυθθαίνεται	κυθήρη
36 ἀνάπαλιν ἀποσοικτρὰν αἰεῖδῃ : corr. Wakefield (οἰκτρὸν Tr.)			37 αἶ
αἶ τὰν νότον V : αἶ τὰν Κυθήρειαν Tr.		39 ἂν om. V	44 μίξω
45, 46 φίλασσον	46 ζώη	47 ἀποψύχῃς	49 φίλαμα

ὥς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις, 50
 φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
 καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον, ἃ δὲ τάλαινα
 ζῶω καὶ θεὸς ἐμμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
 λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν, ἐσσί γὰρ αὐτά
 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σέ καταρρεῖ. 55
 ἐμμι δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν
 καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σε φοβεῦμαι.
 θνίσκεις ὦ τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὥς ὄναρ ἔπτα,
 χήρα δ' ἃ Κυθήρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἑρωτες.
 σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις; 60
 καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;
 ὦδ' ὀλοφύρατο Κύπρις, ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες,
 'αἰαὶ τὰν Κυθήρειαν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'

δάκρυον ἃ Παφία τόσσον χέει, ὅσπον Ἄδωνις
 αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἄνθη. 65
 αἷμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
 αἰάζω τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μῦρεο Κύπρι·
 οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἐρήμα·
 λέκτρον ἔχοι Κυθήρεια τὸ σὸν νῦν νεκρὸς Ἄδωνις, 70
 καὶ νέκυσ ὦν καλὸς ἐστι, καλὸς νέκυσ, οἷα καθεύδων.
 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίλευεν,
 οἷς μετὰ τεύς ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει
 παγχρυσέωι κλιντῆρι· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
 βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι. πάντα σὺν αὐτῷ.
 ὥς τήνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντα μαράνθη. 76

50 σ' αὐτὸν τὸν om. V 52 ἃ δ' ἃ τ. V 55 καταρρεῖ Theocr.
 i. 5: καὶ ἔρρει 56 εἰμὶ ἀνίην 58 τριπόθατε ἔπτη 59 χήρη
 κανοὶ V¹: καινοὶ V² δώματ' edd. ant.: δῶμα 61 ἐμήναο
 Brunck: ἔμηνas 64 Παφίη Tr.: Παφύη V χέει Dorville:
 ἐγχείει 68 μῆρεο V 69 οὐκ Ahrens: ἔστ' 70 ἔχοι
 Valckenaer: ἔχει νῦν Ziegler: νῦν δὲ V: τὴν δὲ Tr. (idem Ἄδωνι
 et 71 ἐσσί) 72 οἷς Stephanus: οἷ 73 οἷς Wakefield: τοῖς
 σεῦ 74 παγχρύσφ καὶ V: τὸν Tr. 75 δέ νιν Wassenbergh:
 δ' ἐνὶ 76 πάντ' ἐμαράνθη

ῥαῖνε δέ νιν Συρίοισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν.
ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλετ' Ἀδωνις.

κέκλιται ἄβρὸς Ἀδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν,
ἀμφὶ δέ νιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἑρωτες 80
κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι. χῶ μὲν διστώς,
ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαλλεν, ὃ δὲ πτερόν, ὅς δὲ φαρέτραν.
χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος, οἱ δὲ λέβητι
χρυσείῳ φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λούει,
ὅς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν. 85
‘αἰαῖ τὰν Κυθήρεια’ ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

ἔσβησε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος
καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον, οὐκέτι δ' ὕμην,
ὕμην οὐκέτ' ἄειδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαιίδει
‘αἰαῖ’ καὶ ‘τὸν Ἀδωνιν’ ἔτι πλέον ἢ ὕμέναιον. 90
αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν νύεα τὸν Κινύραο
‘ὦλετο καλὸς Ἀδωνις’ ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι,
‘αἰαῖ’ δ' ὄξυ λέγουσι πολὺ πλέον ἢ παιῶνα.
καὶ Μοῖραι τὸν Ἀδωνιν ἀνακλαίοισιν ἐν Αἰδα,
καὶ νιν ἐπαιίδουσιν, ὃ δὲ σφισιν οὐχ ὑπακούει· 95
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ νιν οὐκ ἀπολύει.

λῆγε γόων Κυθήρεια τὸ σήμερον, ἴσχεο κομμῶν,
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

77 μιν Συρίοισι Ruhnken : μύροισι 80 μιν 82 ἔβαλλεν
scripsi : ἔβαιν' ὅς δ' ἔπτερον ὅς δὲ V : ὅς δ' ἐπτερον αὐ γε Tr.
83 οἱ δὲ Graefe : ὅς δὲ 83, 84 λέβητος χρυσίη V : λέβησι χρυσίοις
Tr. : corr. Iunt. 84 φορήσιν V λούει Tr. : λύει V 86 αἰαῖ
Lennep: αὐτὰν 87 φιαῖς ὕμεναίως (-οις V) : corr. Mus. 88 δοίμαν
89 ὕμη ἄειδονέος μέλος ἄλλεται αἰαῖ : corr. Ahrens 91 τὸν K. Vul-
canius : τῶ K. 92 ἀλλήλησι 93 αἰαῖ Pierson : αὐταὶ ὄξυ
Call. : ὄξυ παιῶνα Ahrens : τὸ διῶνα 94 ἐν Αἰδα scripsi : ἄδωνιν
95, 96 μιν 95 σφίσιν edd. ant. : σφιν 97 κομμῶν Barth :
κώμων 98 δεῖ σε Tr. : δεῖσαι V

XI. ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
 ὥς εἶδε νεκρὸν ἤδη
 στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
 ὠχράν τε τὰν παρειάν,
 ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτάν
 ἔταξε τὼς Ἑρωτας. 5
 οἱ δ' εὐθέως ποτανοί
 πᾶσαν δραμόντες ὕλαν
 στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον,
 δῆσαν δὲ καὶ πέδασαν. 10
 χῶ μὲν βρόχῳ καθάψας
 ἔσυρεν αἰχμάλωτον,
 ὃ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων
 ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
 ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς, 15
 φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην·
 τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα
 ' πάντων κάκιστε θηρῶν,
 σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
 σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας; 20
 ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ᾧδε·
 ' ὄμνυμί σοι Κυθήρη
 αὐτὴν σε καὶ τὸν ἄνδρα
 καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά
 καὶ τώσδε τὼς κυναγός· 25
 τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σευ
 οὐκ ἤθελον πατάξαι,
 ἀλλ' ὥς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
 καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα

γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν 30
 ἐμαινόμεαν φιλάσαι.
 †καὶ μεν κατεσίναζε. †
 τούτους λαβοῦσα τέμνε,
 τούτους κόλαζε, Κύπρι·
 τί γὰρ φέρω περισσῶς 35
 ἐρωτικούς ὀδόντας;
 εἰ δ' οὐχί σοι τὰδ' ἄρκει,
 καὶ ταῦτά μου τὰ χεῖλη.
 τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;
 τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις 40
 εἶπέν τε τοῖς Ἑρωσι
 τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι.
 ἐκ τῷδ' ἐπηκολούθει,
 κὰς ὕλαν οὐκ ἔβαινε,
 καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν 45
 ἔκαιε τοὺς ὀδόντας.

XII. ΕΡΑΣΤΗΣ

(THEOCR, XXIII)

Ἄνὴρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω,
 τὰν μορφὰν ἀγαθῷ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω·
 μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἡμερον εἶχε,
 κοῦκ ἤιδει τὸν Ἑρωτα, τίς ἦν θεός, ἀλικά τόξα
 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει· 5
 πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.
 οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρνυμα
 χεῖλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
 οὐ λόγος, οὐχί φίλαμα τὸ κουφίζει τὸν ἔρωτα.

45 τῷ Heinsius : τε 46 ὀδόντας scripsi : ἔρωτας

Codices Φ = V 1-56, inde X; Tr. ; in v. 28-32 accedit Baroccianus

50 1 ἐφάβου 4 ἠλικά 5 καὶ Δία Ahrens : παιδία
 8 ῥόδα μάλων Ahrens : ῥοδομάλλον (-μάλλιον V² Tr.²) 9 κουφίζειν V

οἷα δὲ θῆρ ὑλαῖος ὑποπτέυησι κυναγώς, 10
οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῷ
χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
ταῖ δὲ χολαῖ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
† ὕβριν τὰς ὀργὰς† περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως 15
ἦν καλός· ἐξ ὀργὰς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
λοῖσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαμ φλόγα τὰς Κυθερείας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθοις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' † ἀντέλοντο φωναί·†
“ Ἀγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακῶς ἀνάνθημα λεαίνας,
λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον 20
λοῖσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι γάρ σε
κῶρε θέλω λυπεῖν, κεχολωμένος ἀλλὰ βαδίζω,
ἔνθα τύ μεν κατέκρινας, ὅπηι λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνὰν τοῖσιν ἐρώσι, τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος.
ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν χόλον. ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ρόδον καλὸν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ ἶον καλὸν ἐστὶν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηραῖ.
λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτῃ· 30
ἀ δὲ χιὼν λευκά, κατατάκεται, ἀνίκα παχθῇ.
καὶ κάλλος καλὸν ἐστὶ τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆι.
ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὸ φιλάσεις,
ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὸ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξουν· 35
ὀππόταν ἐξευθὼν ἡρτημένον ἐν προθύροις

10 θῆρ ὑλαῖος edd. ant. : θηβυλέος 11 ἄγρια ed. Brubach : ἄρια
12 βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν : corr. Meineke 14 ὁ πρὶν Ahrens ὀργὰς
c v. 15 irrepsit 15 ἦν Heinsius : ἡ ἐξ ὀργὰς Stephanus : δ'
ἐξόρπασ' 16 ἤνεικε Stephanus : ἐνι καὶ φλόγα τὰς Eldik : φασ-
τατος 18 κῦσαι 21 γάρ Iunt. : πάρ 22 λυπῆν Iunt. :
λύπησ κεχολ. edd. ant. : ποχολ. et ρ supra λ (i. e. ποχ' ὀρώμενος)
23 τύ μεν edd. ant. : τ' ἐτύμε 23, 24 ἀταρπὸν ξυνὰν Toup : ἀταρπὸν
ξυνόν 26 οὐδ' οὕτως Briggs : οὐδὲ τῶς 30 ἐστι καὶ Barocc.
30, 31 ἡνίκα Barocc. 30 πίπτῃ Barocc. : πίπτει Φ 31 κατατάκεται
scripsi : καὶ τάκεται Φ : καὶ μαραίνεται Barocc.

τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς τὸν τλάμονα, μή με παρένθης,
 στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τὰς σχοίνω με καὶ ἀμφίθες ἐκ ρεθέων σῶν
 εἴματα καὶ κρύψον με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον· 40
 κᾶν νεκρῶι χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. μή με φοβαθῆις·
 οὐ δύναμαι †εἶν† σε, διαλλάξεις με φιλάσας.

χῶμα δέ μοι κοίλαινε, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα,
 κᾶν ἀπίης, τόδε μοι τρὶς ἐπάνυσον 'ὦ φίλε κείσαι.'
 ἦν δὲ θέλῃς, καὶ τοῦτο 'καλὸς δέ μοι ὦλεθ' ἐταῖρος.' 45
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράσσω·
 'τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν· ὁδοιπόρε, μὴ παροδεύσης,
 ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἐταῖρον.'

ὦδ' εἰπὼν λίθον εἶλεν, ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρι μέσω προθύρῳ φοβερὸν λίθον ἄπτει' ἀπ' αὐτῷ 50
 τὰν λεπτὰν σχοινῖδα, βρόχον δ' ἐνιάλλε τραχήλῳ,
 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ὑπαὶ ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὁ δ' αὖτ' ὤιξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἀρταμένον, οὐδ' ἐλυγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῶι 55
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 γυμνασίων, καὶ ἔκηλα φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δέ
 ἵπτατ' ἀπὸ κρηπῖδος ἐς ὕδατα· τῷ δ' ἐφύπερθεν
 ἄλατο καὶ τῷγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον· 60
 νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 'χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.'

37 τεοῖς εἴδῃς 42 κατέχειν coniecti 43 μοι κοίλανον ὃ Mus. :
 μεν κοῖλόν τι τό 44 ἐπάνυσον edd. ant. : ὅπα. 45 θέλῃς Ahrens :
 λῆς 46 τοίχοισι Schaefer : τίχοισι χαράσσω scripsi : χαράξω
 48 εἶχεν edd. ant. : εἶχον 50 μέσω προθύρῳ scripsi : μέσων ὁδῶν
 ἦπτει Mus. : ὁπότ' αὐτ. incerto casu 51 ἐνιάλλε scripsi :
 ἔβαλλε 52 ἐκύλισεν ὑπέκ Call. : ἀπαλ Reiske : αἶται
 53 αὐτόιξε 54 ἡρτημένον ἐλυγίχθη apogr. : ἐτυλίχθη 56 ἄθλα
 Ahrens : ἄθλω 57 γυμνασίων Wordsworth : γυμναστῶν ἔκηλα
 scripsi : λε 59 ἵπτατ' Hight : ἵστατ' κρηπῖδος apogr. : κρηπῖδας
 ἐς ὕδατα τῷ Reiske : ἐς ὕδατω 61 νᾶμα Reiske : ἄμα 63 οἱ
 μισεῦντες Ahrens : οἰμείς εἴητες δικάζειν Call. : δικάσειν

XIII. ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ

(BION. II)

ΜΥΡΣΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΔΑΣ

- Λῆις νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἄδῃ λιγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἶον ὁ Κύκλωψ
 ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἡϊόνι Γαλατεΐαι;
 — κῆμοι συρίσδεν, Μύρσων, φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;
 — Σκύριον, ὦ Λυκίδα, ζαλώμενον ἄδῃν ἔρωτα, 5
 λάθρια Πηλεΐδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσσατο φᾶρος, ὅπως δ' ἐψεύσατο μορφάν
 κῆν κώραισιν ὅπως Λυκομηδίσιw οὐκ ἀλεγόισαις
 ἄνδρ' ἦναι κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδάμεια.
 — Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βωκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἴδα, 10
 Οἰνώνηι κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαίμων,
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαϊκόν, οὐδέ τις Ἑλλην,
 οὔτε Μυκηναίων οὔτ' Ἥλιδος οὔτε Λακώνων,
 μέινειν ἐὼν κατὰ δῶμα, φυγὼν δύστανον Ἄρηα.
 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μούνος Ἀχιλλεύς, 15
 εἴρια δ' ἄνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ
 παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἥτε κώρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο καὶ τόσον ἄνθος
 χιονέαις πόρφυρε παρησίι καὶ τὸ βάδισμα
 παρθενικῆς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρηι· 20
 θυμὸν δ' Ἄρεος εἶχε καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἐξ αὐοῦς δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Δηιδάμειαί,

Codices : X Tr. Titulus (fictus) Ἐπιθαλάμιος. Ἀχιλλέως καὶ Δηιδά-
 μείας add. apogr. personae nullae notantur 4 κῆμοι Brunck : κῆν
 μοι 5 ὦ add. Lennep ζαλώμενον scripsi : ζαλῶν μένος ἄδῃν
 Vrsinus : ἄδῃς 7 ἐψεύσατο Canter : ἐμεύσατο 8 κῆν ὅπως
 ἐν κώραις : correxi ἀπαλέγοισαι et -σα : corr. Ahrens 9 ἀη(ἄει
 X)δήνηα τα : correxi (κατὰ Ahrens alii) 11 δ' add. Heskin
 14 φυγὼν δύστανον Bentley : φέρων δισσιν ἄνδρ Tr. : δυσιν ἄγνῶν
 X Ἄρηα Scaliger : ἄρηα 19 παρειῇσι 22 παρίζετο Canter :
 μερίζετο

καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτὰς
 στάμονα καλὸν ἄειρε, τὰ δαΐδαλα δ' ἄτρι' ἐπήνει·
 ἦσθιε δ' οὐκ ἄλλαι σὺν ὁμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
 σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτῇ
 ' ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
 αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα δέ συ νύμφα καθεύδεις.
 αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλαί·
 ἀλλὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἃ δὲ πονηρά 30
 Νυσαία δολία με κακῶς ἀπὸ σείο μερίσδει.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο

XIV. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗ (ΜΟΣΧ. ΙΙ)

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον.
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
 λυσιμελὲς πεδάαι μαλακῶι κατὰ φάεα δεσμῶι,
 εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων· 5
 τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικα θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 ὥισατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 ' Ἀσίδα τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναικες.
 τῶν δ' ἥ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἥ δ' ἄρ' ἐώικει 10
 ἔνδαπῇ, καὶ μᾶλλον ἐῆς περισχέτο κούρης,

24 στάμονα Scaliger : στόμ' ἀνὰ δαΐδαλα δ' ἄτρι' Lennerp : δ' ἀδέα δάκρυ' 26 αὐτῇ Vrsinus : αὐτάν 28 μούνα μούνα Lennerp : μούνα μίνωα δέ συ Hermann : σὺν δὲ 29 δύο Salmasius : δ' ὑπὸ 30 κατὰ Scaliger : καὶ 31 Νυσαία scripsi : Νύσσα (i. e. Νυσέα) X : Νύσσα γὰρ Tr.

Codices : F ; M (in quo saepius pauca evanuerunt), cum eodem consentit Basiliensis (v. 24-142) raro commemoratus ; S 1 ἦλθεν M 2 τρίτατον Mus. : τρίτον ἵστατο F 9 ἀσιάδ' ἅ. S : ἄσσαδ' ἅ. M 10 om. S εἶχεν F 11 ἐν δ' ἀσίῃ S 9*

φάσκειν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίταλλέ μιν αὐτή.
 ἢ δ' ἑτέρη κρατερῇσι βιωμένη παλάμησιν
 εἵρνευ οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν.

15

ἢ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὥς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναικάς.

20

ὁψὲ δὲ δειμαλήην ἀνενείκατο παρθένος αὐδῇ·
 ' τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλεν;

ποιοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἦδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,

τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἵσιδον ὑπνώουσα;

ὥς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτή
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὥς σφετέρην ἴδε παῖδα.

25

ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κήρνεϊαν ὄνειρον.'

ὥς εἰποῦσ' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἑταίρας
 ἡλικίας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας,

τῇσιν αἰεὶ συνάθυρεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύνοιτο,

30

ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χροῶα προχοῇσιν ἀναύρων,

ἢ ὅπότε ἐκ λειμῶνος ἐύπνοα λείρι' ἀμέργοι.

αἱ δέ οἱ αἰψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη

ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον

ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἡγερέθοντο

35

τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἡχῇ.

αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρεν Εὐρώπεια,

θηητόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἡφαίστοιο,

ὃν Λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου

12 ἀτίτηλλε S : -τηλε F 14 εἵρνευ MS² : εἵρνευ S¹ : ἤρνευ F
 ἀέκουσ' M εἶο Ahrens : εἶναι 17 ὑπερεῖδεν S 18 ἀκμήν M
 20 δειμαλήην M : δὴ μάλ' ἐπειτ' FS παρθένον M 23 ὄνειρον
 M 24 τὴν M : ἦν FS 27 κήρνεϊαν Wakefield : κρίνεϊαν
 28 ἐπιδίξεθ' M 30 ἐντύνοιτο scripsi : ἐντύνοντο M : ἐντύναιτο
 F¹ S : ἐντύναιτο F² 31 φαιδρύνοντο F¹ MS 32 ἀμέργοι Meineke :
 ἀμέργοι 34 δ' αὐτ. M : δὲ αὐτ. S²

ἦεν· ἥ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάσσει,
 ἦτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφωι δ' Εὐρωπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάσσσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἦν χρυσοῖο τετυγμένη Ἴναχίς Ἰώ
 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναιήν.
 φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαίνει κέλευθα
 νηχομένῃ ἱκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 δοιοὶ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὄφρ' αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήδην, θεῖντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσὶ
 πόρτιος Ἴναχίης, τὴν δ' ἐπαπόρωι παρὰ Νείλῳ
 ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναιῖκα.
 ἀργύρεος μὲν ἦν Νείλου ῥόος, ἥ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείῃ, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἦν Ζεὺς.
 ἀμφὶ δὲ διωήεντος ὑπὸ στεφάνῃν τάλάρῳ
 Ἑρμείης ἦσκητο· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθείῃ χροῖῃ,
 ταρσὸν ἀναπλώσας, ὥσεί τί τις ὠκύαλος νηῦς
 χρυσείου τάλάρῳ περίσκεπε χεῖλεα ταρσός.
 τοῖος ἦν τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.

αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμώνας ἐς ἀνθεμόεντας ἵκανον,
 ἄλλῃ ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
 τῶν ἥ μὲν νάρκισσον ἐύπνοον, ἥ δ' ὑάκινθον,
 ἥ δ' ἴον, ἥ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυντο· πολλὰ δ' ἔραζε
 λειμώνων ἑαροτρεφῶν θαλέθεσκε πετηλά.
 αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν

44 Ἰνάχου S 45 γυναικός S 46 φοῖτα' αἶδε S 47 κυάνου
 Meineke: κυανή 50 Ζεὺς ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσὶ θεείῃ S
 51 Ἴναχίης τὴν Pierson: εἰναλί(λύ M)ης· τὴν FM: εἶναι ληιστήν S
 55 στεφάνοις M 60 ἐναπλώσας S ὠκύλος M 61 ταρσός scripsi:
 ταρσοῖς 63 ἐπ' M ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας S 65 νεόκισσον S
 67 ἑαροτροφῶν S: ἀεροτρεφῶν M θαλέεσκε F: θαλέσθεκον M
 68 ἐθείρην

δρέπτον ἐριδμαίνουσai· ἀτὰρ μέσσησιw ἀνασσα
 ἀγλαΐην πυρσοῖο ρόδου χείρεσσι λέγουσα, 70
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.
 οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν λαίνειw,
 οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
 ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
 θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι 75
 Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
 δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι
 κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γέινετο ταῦρος,
 οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἷος 80
 ὦλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
 οὐδ' οἷος ποίμνης ἐπιβόσκεται, οὐδὲ μὲν οἷος
 ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
 τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσωι μάρμαιρε μετώπωι, 85
 ὅσσε δ' ὑπογλαύσσεσκε καὶ ἥμερον ἀστράπτεσκεν.
 ἰσά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου
 ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης.
 ἦλυνθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φαανθείς
 παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι 90
 ψαῦσαί θ' ἡμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὁδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.
 στή δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.
 ἦ δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἡρέμα χείρεσιν ἀφρόν 95
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.

69 δρέπον M μέσ(σ)οισιν Bas. M : μέση ἔστη S 70 ρόδα M
 74 ἐβέβλητο S 78 τ' om. M 79 γέινετο Ahrens : γίνετο S :
 γίνεταί M : γέντο F 81, 82 om. S 82 οὐδ' ὁποῖος M ποίμνης F
 85, 86 om. S 86 ὑπογλαύσσεσκε Bas. : -γλαύθ- M : -γλαυκ- F
 καὶ F : δι' M ἀστραπέεσκε F 87 καρήνω M 88 ἄντα κεραῖην
 ἡμιτόμου S 90 παρθενικάς πάσαις δὲ M 91 θ' edd. ant. :
 δ' F M S δ' om. S 94 δέριν F 95 ἀμφιφ. F χερσὶν F

αὐτὰρ ὁ μείλιχιον μυκήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυγδονίου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὦκλασε δὲ πρὸ ποδοῦν, ἐδέρκετο δ' Εὐρώπειαν
 αὐχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον. 100
 ἥ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
 'δεῦθ' ἐτάραι φίλιναι καὶ ὁμήλικες, ὅφρ' ἐπὶ τῶιδε
 ἐζόμεναι ταύρῳι τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται, οἷά τ' ἐνηῆς
 πρηγὺς τ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις 105
 ἄλλοισιν προσέοικε· νόος δέ οἱ ἤυτε φωτός
 αἴσιμος ἀμφιθέει, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.'

ὥς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιώσασα,
 αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον, ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὥκυν δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν. 110
 ἥ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκειν ἐταῖρας
 χεῖρας ὀρεγνυμένη, ταῖ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
 ἀκτάων δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν, ἥυτε δελφίς
 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων.
 ἥ δὲ τότε ἔρχομένοιο γαληνιάσκε θάλασσα, 115
 κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῦν,
 γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστее βυσσόθε δελφίς.
 Νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
 κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο.
 καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεῖρ ἅλα Ἐννοσίγαιος 120
 κῶμα κατιθύνων ἀλῆς ἡγείτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτῳ· τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἡγέρεθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρύθροοι ἀλπητῆρες,

97 φαῖο Meineke: φαῖε F: φαίε M: φαῖης S 98 μυγδόνιον
 M λιγὺν FS 100 αὐχένι παντρέψας S' (?) 102 φίλιναι M
 104 γρ. καὶ ἐνηῆς F: νῆυς F (tis add. F') M: νῆα S 105 τ' om.
 S: τ' ἐσιδ. M: τις ιδ. F ἀμείλιχος M' 109 μέλεσκον FM:
 μέλλεσκον S ἀνεπήλλατο S 113 πρόσσω FMS: corr. F ipse
 114-117 om. S 116 δ' F: τ' M 117 κυβίστее M βυσσόθε
 M: βυσσόθε F 118 ἀνέβησαν M 120 ἁλός S 121 κύματ'
 ἰθύνων M 123 βαθύθροοι MS ἐνναετῆρες S

κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
 ἦ δ' ἄρ' ἐφεζομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις 125
 τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρασ, ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ
 εἵρνε πορφυρέην κόλπου πτύχα, ὄφρα κε μὴ μιν
 δεῦοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἀλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 κολπώθη δ' ὥμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης,
 ἰστίον οἶά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην. 130
 ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἀνενθεν,
 φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλίρροθος οὐτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀρὴ μὲν ἀνωθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
 ἀμφὶ ἐπαπτήνασα τόσῃν ἀνενείκατο φωνήν·
 'πῇ με φέρεις θεόταυρε, τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθα 135
 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχεται, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
 ὠκύλοισ, ταῦροι δ' ἀλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
 ποῖον σοὶ ποτὸν ἡδύ, τίς ἐξ ἀλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
 [ἦ ἄρα τις θεὸς ἐσσι· θεοῖς δ' ἐπεοικότα ῥέζεις.] 140
 οὐθ' ἄλλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὔτε τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στιχώσιν, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄτρομος αἰσσεις, χηλαὶ δέ τοί εἰσιν ἔρετμά.
 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ' ἀερθεῖς
 εἵκελος αἰψηροῖσι πετήσεται οἰωνοῖσιν. 145
 ὥμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἦ ρά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἐσπομένη βοὶ τῶιδε
 ξείνῃν ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴῃ.
 ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ἐννοσίγαιε
 ἵλαος ἀντιάσεις, ὃν ἔλπομαι εἰσοράσθαι 150

127 πορφυρέας κ. πτύχας S κε νηῶν MS 128 ἐν δέ οἱ
 ἐλκόμενον S 129 ἀνέμοισι multi, refutati picturis 132 ἀλίρροτος S
 133 ἀνωθεν M : ὑπερθεν FS 135 ἔπλετο M 135-6 κέλευθα
 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι Ahrens : κέλευθον ἀργαλέην πόδεσσι M : κέλευθον
 ἀργαλέοισι πόδεσσι FS 139 τι M 140 delevi θεῶ δ'
 ἐπεοικότι M : ἦ ρά τις ἐσσι θεὸς τί θεοῖς δ' ἀπεοικότα ρ. S 141 οὐδ'
 FM : οὐκ S' 142 στείχουσι S 143 ἄβροχος S δέοι εἰσιν
 M 145 ἵκελος MS πετήσεται Iunt. : ποτ. 148 πελάζομαι F
 150 ἀντήσεις M ὃν om. MS

τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμείο.
οὐκ ἄθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὕγρὰ κέλευθα.'

ὥς φάτο· τὴν δ' ὦδε προσεφώνεεν ἠύκερως βοῦς·
' θάρσει παρθενική, μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἶδομαι εἶναι 155
ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσῃν ἄλα μετρήσασθαι
ταύρω ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφήια σείο
ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φυτύσσαι νῆας, 160
οἱ σκηπτοῦχοι ἅπαντες ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.'

ὥς φάτο· καὶ τετέλεστο τὰ περ φάτο· φαίνεται μὲν δὴ
Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάζετο μορφήν,
λῦσε δὲ οἱ μήτρην, καὶ οἱ λέχος ἔντυον ὦραι.
ἥ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη 165
καὶ Κρονίδῃ τέκνα τίκτε [καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ]

151 πόντον προπάροιθεν M 153 δ' αὖ ὃ γε M εὐρύκερως S
155 ἐγγύθι S ἤμεν MS 156 φανῆναι S ὅττ' ἐθ. S : ὅττι
κε θ. F 157 ἀνέοικε M : ἐνέηκε S 158 ταῦρον FS 160 κλει-
τοὺς S φητῆσαι M 163 ἐτέρην S 164 ἔντυον FS
165 πατὴρ S 166 τέκε τέκνεα M totum versum del. Valckenacr ;
sed suppleta est lacuna. dicendum erat de filiorum dignitate regia,
cf. 161 et de terra Europa. subscriptio Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπης
στίχοι ρξῖ F : τέλος Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπης MS

ΕΚ ΤΩΝ ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 59. 19 = IV 17. 19)

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὦνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
ἐντὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἅ με γαλάνα.
ἀλλ' ὅταν ἀχήσῃ πολὺς βυθός, ἃ δὲ θάλασσα
κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμήνηι, 5
ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
γὰ δέ μοι ἀσπαστά, χά δάσκιος εὐαδεν ὕλα,
ἔνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὦνεμος, ἃ πίτυς αἶδει.
ἦ κακὸν ὃ γριπεὺς ζῶει βίον, ὦι δόμος ἃ ναῦς,
καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἃ πλάνος ἄγρα. 10
αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνωι βαθυφύλλωι,
καὶ παγᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
ἃ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἀγρικόν, οὐχὶ ταράσσει.

II (Flor. 63. 29 = IV 20. 29)

Ἦρατο Πὰν Ἀχῶς τᾶς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχῶ
σκιρτατᾶ Σατύρω, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδαι.
ὥς Ἀχὼ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχῶ,
καὶ Λύδα Σατυρίσκον· Ἔρωσ δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβά.
ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα, 5
τόσσον ὁμῶς φιλέων ἠχθαίρετο, πάσχε δ' ἃ ποίει.
ταῦτα λέγω πᾶσι τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
στέργετε τὼς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε φιλήσθε.

I 2 μοι γὰ Bosius : μοῖσα 3 ποθίει Vossian.² : ποθήη cett.
πλέον ἅμε γαλάνα Stephanus : ἅ με Teucher : πλέονα μεγάλην ἄλα
10 ἰχθύες Teucher : ἰχθύς 12 ἦχον 13 ἀγρικόν Stephanus :
ἀγροῖκον

II integrum carmen 1 ἦρατο Wakefield : ἦρα 6 ἠχθαίρεδο
archetypus vitio aegyptiaco

III (Flor. 64. 19 = IV 20. 55)

Ἀλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὁδεύη,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν,
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 νέρθεν ὑποτροχάει, κοὺ μίγνυται ὕδασι ὕδωρ,
 ἅ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένω ποταμοῖο.
 κῶρος δεινοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρωσ ἐδίδαξε κολυμβήν.

5

ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ

IV (Anthol. Plan. iv. 200)

Λαμπάδα θεὸς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
 οὐλὸς Ἔρωσ, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Διοῦς αἶλακα πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῶι Δίε· 'πλήσον ἀρούρας,
 μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλῃ.'

5

III integrum carmen 7 δεινοθέτας suspectum

IV nec pictura talis nec epigramma Moschi Siculi temporibus
 convenit

ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 29. 52)

Ἐκ θαμινᾶς ῥαθάμιγος, ὅπως λόγος, αἶς ἰοίσας
χά λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

II (Flor. 29. 53)

Οὐ καλόν, ὦ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχύμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτός
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

III (Flor. 43. 8 = IV 1. 8)

Μηδὲ λίπηις μ' ἀγέραστον, †ἐπὴν χῶ Φοῖβος ἀεΐδειν
μισθὸν ἔδωκε.† τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσونا ποιεῖ.

IV (Flor. 58. 11 = IV 16. 14)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἂ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

V (Flor. 58. 11 = IV 16. 15)

εἷ μιν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μῶνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τά μοι πάρος ὤπασε Μοῖρα—
εἰ δ' οὐχ ἄδέα ταῦτα, τί μοι πολὺν πλείονα μοχθεῖν;
εἰ μὲν γὰρ βιώτῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι 5
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρματα, τὸν δ' ἐπὶ μόχθῳ,
ἦν τάχα μοχθήσαντι μεθύστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ἐς πόσον ἂ δειλοὶ καμάτῳ κείς ἔργα πονεῦμες, 10
ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἰμείροντες αἰεὶ πολὺν πλείονος ὄλβῳ;

I 1 θαμινῆς ὅπως apogr.: ὡκως

II cf. Epitaph. Bion. 83 2 μηδ' ἐπὶ Grotius: μηδέ τοι ἄλλω
Salmasius: ἄλλο

III*

*IV μάθομεν

V 1 μιν Ahrens μόνα 6 ἐπὶ scripsi: ἐν 7 μεθύστερον
Meincke: ποθ' ὕστ. 9 βραδὺν Λ 10 ἰν καμάτῳ κείς ἔργα
praepositio ἀπὸ κοινοῦ intellegenda 12 πλέονος

ἢ λαθόμεσθ' ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
χῶς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον;

VI (Flor. 63. 7 = IV 20. 7)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἑρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἐκ θυμῷ δὲ φιλεῦντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον αἰίδει,
τῆνον ὑπεκφεύγουσι καὶ οὐκ ἐθέλονται διδάσκειν·
ἦν δὲ νόον τις Ἑρωτι δονεύμενος ἀδὺν μελίσσῃ, 5
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
μάρτυς ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὃδ' ἔπλετο πᾶσιν ἀλαθήs.
ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
βαμβαίνει μοι γλῶσσα καὶ ὥς πάρος οὐκέτ' αἰίδει·
ἦν δ' αὖτ' ἐς τὸν Ἑρωτα καὶ ἐς Λυκίδαν τι μελίσδω, 10
καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

VII (Flor. 63. 26 = IV 20. 26)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα
νηπίαχον τὸν Ἑρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
'μέλπειν μοι φίλε βοῦτα λαβὼν τὸν Ἑρωτα δίδασκε.'
ὥς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆνθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολιάσδον, 5
νήπιος ὥς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἑρωτα δίδασκον,
ὥς εὗρεν πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὥς αὐλὸν Ἀθάνα,
ὥς χέλυν Ἑρμῶν, κίθαριν ὥς ἀδὺς Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἰεiden ἐρωτύλα, καί με δίδασκε 10
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
κῆγὼν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἑρωτα δίδασκον,
ὅσσα δ' Ἑρωσ με δίδαξεν ἐρωτύλα πάντα διδάχτην.

13 ἢ λαθόμεσθ' Hermann : λαθόμεθ' ἢ 14 λάχομεν
VI integrum carmen I οὐ Gesner : ἢ cett. 2 ἐκ θυμῷ δὲ
φιλεῦντι Valckenaer : ἢκ θυμῷ φιλέοντι δει δὴ : corr. B 5 τις
Brunck : τῷ 7 ἀληθῆs 9 μοι A : μεν SM in ras. 11 ῥεῖ
ὠδά : corr. Vrsinus
VII integrum carmen 11 πόθους 13 πάντ' ἐδιδ.

VIII (Flor. 63. 27 = IV 20. 27)

Ἔσπερε, τᾷς ἐρατᾷς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε Νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσσον ἀφανρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαῖρε φίλος, καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 ἀντὶ σελαναίας τὴν δίδου φάος, ὥνεκα τήνα
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωρᾷν
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντας ἐνοχλέω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν τοι ἐρασσαμένῳ συναρέσθαι.

5

IX (Flor. 63. 28 = IV 20. 28)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 ὀλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθῷ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίκτοιο κατήλυθεν εἰς Αἶδαο.
 ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν Ἀξείνοισιν Ὀρέστας,
 οὐνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας αἶρητο κελεύθως.
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρῳ ζῶοντος Ἀχιλλεύς·
 ὀλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόρον αἰνὸν ἄμυνεν.

5

X (Flor. 64. 21 = IV 20. 57)

Ἰξεντὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσεϊ δενδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ἀπότροπον εἶδεν Ἐρωτα
 ἐσδόμενον πύξοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δὲ νόησεν,
 χαίρων ὥνεκα δὴ μέγα φαίνεται τῶρνεον αὐτῷ,
 τὼς καλάμῳς ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 ταῖ καὶ ταῖ τὸν Ἐρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν.
 χῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τὼς καλάμῳς ρίψας ποτ' ἀροτρέα πρέσβυν ἵκανε,
 ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 καὶ οἱ δεῖξεν Ἐρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς

5

10

VIII 3 ἀφανρότερος Vrsinus: -τερον 7 ὁδοιπορέοντας Gaisford: -τα
 8 τοι scripsi: δέ τ' συναρέσθαι Ahrens: συνεῖναι

IX 5 οἱ add. Gesner ἄριτο A: ἄρκο M: ἡρητο Grotius 7 cf.
 Hom. Σ 98, 121

X integrum carmen 2 cf. Hom. ξ 372 3 νόασε 4 τῶρνεον
 Valckenaer: ὄρνεον 7 ὅκα Porson: οὐνεκα fere codd.

μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 'φείδω τὰς θήρας μῆδ' ἐς τόδε τῶρνεον ἔρχεν.
 φεύγε μακράν. κακὸν ἐντι τὸ θηρλον. ὄλβιος ἔσση,
 εἰσόκε μὴ νιν ἔλῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ 15
 ἐλθὼν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἐπὶ σείῳ καθιζεῖ.'

XI (Flor. 64. 22 = IV 20. 58)

"Αμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἡὲ θαλάσσας,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσσον ἀπήχθεο καὶ τεῖν αὐταί,
 ταλίκον ὥς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον μορφᾷ νόον οὐδὲν ὅμοιον; 5
 ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἐκαβόλον ὥπασας ἦμεν,
 ὥς μὴ πικρὸν ἐόντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XII (Flor. 65. 4 = IV 21. 3)

Μορφὰ θηλυτέραισι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XIII (Flor. 110. 17)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
 τήνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ αἰόνα ψιθυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐλπίδας ὑστατίῳ μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείψω.

XIV (Ecl. i. 5. 7)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΚΙΝΘΟΝ

Ἀμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τὸ σὸν ἄλγος ὀρώντα.
 δίξετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην,
 χρίεν δ' ἀμβροσίαι καὶ νέκταρι, χρίεν ἅπασαν
 ὠτειλάν· Μοίραισι δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα.

14 εἰσόκα μιν XI cf. Epitaph. Bion. 85 3 τεῖν Hermann: τιν
 4 τεκέσθαι Hermann: τέκῃαι XII θηλυτέρῃσι XIII cf.
 Epitaph. Bion. 61 I βασεῦμαι Vrsinus: βὰς εὖ καὶ 2 αἰόνα
 XIV cf. Epitaph. Bion. 6 I ὀρώντα Vsener: ἔχοντα 2 ἐπε-
 μαίετο Vulcanius: ἐπεβένετο F: ἐπεβώσατο P 4 μοίραιαι F et
 fortasse P¹

XV (Ecl. i. 8. 39)

- Εἶαρος, ὦ Μύρσων, ἡ χεΐματος ἡ φθινοπώρου
 ἡ θέρεος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὐχαιεῖς ἐλθεῖν;
 ἡ θέρος, ἀνίκα πάντα τελείεται ὅσσα μογεῦμες,
 ἡ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά,
 ἡ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χεΐματι πολλοὶ 5
 θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργαίαι τε καὶ ὄκνωι.
 ἡ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεῖν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμι.
 — κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεΐα ἔργα βροτοῖσι·
 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι 10
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἡμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίκτει.
 οὐλον χεῖμα φέρει νιφετόν· κρυμοὺς δὲ φοβεῦμαι.
 εἶαρ ἐμοὶ τριπόθατον ὄλωι λυκάβαντι παρέϊν, 15
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νυξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίος ἀώς.

XVI (Ecl. i. 9. 3).

Μοίσας Ἔρως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροισιν.
 μολπάν θ' αἱ Μοῖσαι μοι αἰεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπάν, τὰς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

XVII (Orion Anth. 5. 4)

Πάντα θεοῦ γ' ἐθέλοντος ἀνύσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων ράιστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γέγοντο.

- XV 1 ὦ Vrsinus: δ 6 θέλγονται Vrsinus: θάλλοντες 7 τί τοι
 Vrsinus: τοι τι 8 ἡμῖν 14 φέρει Meineke: φέρειν κρυμοὺς
 Vrsinus: κρυμὸς F: κρυμὸς P δὲ scripsi: τε 16 μήτ' ἄμμε
 Vrsinus: ἄμμι 17 βλάστη
 XVI 2 θ' αἱ scripsi: τε F P¹: ταί P² 3 ἄδιον P²: ἄδη P¹: εὔδη F
 XVII 1 γ' ἐθέλοντος Schneidewin: γὰρ θέλοντος ἐναίσιμα Her-
 mann: ἀμεύσιμα Bergk 2 ράιστα Ahrens: γὰρ ράστα

TECHNOPAEGNIA

ΣΙΜΙΟΥ ΠΕΛΕΚΥΣ

Ἀνδροθέαι δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων
Ἀθάναι

ᾧπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν, τῷ ποτε πύργων θεοτεύκτων κατέ-
ρειψεν αἶπος·

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ἠιθάλωσεν

Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς δ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἀνακτας,

οὐκ ἐνάριθμος γεγαῶς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν,

5

ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαράν νᾶμα κόμιζε δυσκλῆς·

νῦν δ' ἐς Ὀμήρειον ἔβα κέλευθον

σὰν χάριν, ἀγνὰ πολύβουλε Παλλᾶς.

τρὶς μάκαρ ὄν σὺ θυμῷ

ἴλαος ἀμφιδερχθῆις.

10

ᾗδ' ὄλβος

ἀεὶ πνεῖ.

[Σιμμίας βαίνων κλυτὸς ἴσα θεοῖς ὥς εὔρε' Ῥόδου γεγαῶς
ὁ πολύτροπα μαιόμενος μέτρα μολπῆς]

Codices: Anth. Pal. xv. 22 cum scholiis, Y B K (numero κα' praefixo). desunt in K cum alia tum imparium versuum extrema. Hephaestio cap. 9 Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ἐχρήσατο (pentametro choriambico) ἐν τε τῷ Πελέκει ἄνδροθέαι . . . Ἀθάναι· κὰν ταῖς Πτέρυξιν ἑεύσσετε . . . ἐδράσαντα. schol. Ambros. κατὰ μίμησιν πελέκεος συντέθεικε μακρὰν ἐκατέρωθεν θεὶς καὶ ἐν τῷ μέσῳ. quo modo fere in codicibus versus ordinantur

2 ᾧπασεν A: ᾧπασε δ' Y ᾧ K B
ποκα B κατέριψεν A: κατήρειψ' Y: κατέρειπεν B: κάλλιπεν K
3 τῆμος A Y πυρίπνῳ B: πυρίνῳ cett. 4 χρυσοβαφεῖς om.
K B δ' K B: τ' cett. 5 ἐναρίθμιος K B Y ἐνὶ προμάχοισι
(om. 'Αχ.) B: ἐνι (om. cett.) K 6 κρηνᾶν A Y καθαρᾶν A² K Y:
καθαρόν B νᾶμα om. Y δυσκλῆς BY: δυσηλῆς K 8 ἀγνὰ K Call.
11 ᾗδ' ὄλβος A K: ᾗδ' ὄλβιος Y: τὸν ὄλβος B 13 manubrium
cum deesse videretur, fictus est versus praelongus, qua interpolatione caret A, Y titulum eo loco scripsit Σιμμίον Ῥοδίου Πέλεκυς ὄν Ἐπειὸς Φωκεὺς τῇ Ἀθηνᾷ δῶρον ἔδωκε. K B e titulo et ultimo Ovi versu v. 13 confinxere, quem Hephaestionis schol. Ambros. iam videtur novisse. Σιμμίας scripsi (perperam enim geminatum μ dedit ipse Hephaestio) . . . τας K: τὰν Iunt.: τὸν Call. βαίνων Iunt.: βίνων Call.: βίνο K μαιόμενος scripsi: μοῦνος K B μολπῆς B: ambigua tantum primae litterae vestigia K

ΣΙΜΙΟΥ ΠΤΕΡΥΓΕΣ

Λευστέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ' Ἀκμοιῖδαν τ' ἄλλυδὺς ἐδράσαντα,
 μηδὲ τρέσης, εἰ τόσος ὦν δάσκια βέβριθα λάχναι γένεια.
 τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμεν, ἀνὶκ' ἔκραν' Ἀνάγκα,
 πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς
 5 ἔρπετά, † πᾶνθ' ὅσ' ἔρπει †
 δὶ αἰθρας.

Χάους δέ,

οὔτι γε Κύπριδος παῖς

ὠκυπέτας οὐδ' Ἄρεος καλεῦμαι·

10 οὔτι γὰρ ἔκρανα βίαι, πραιλόγωι δὲ πειθοῖ,

εἰκέ τέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχοὶ χάλκεος οὐρανός τε·

τῶι δ' ἐγὼ ἐκτισφισάμαν ὠγύγιον σκάπτρον, ἔκρυνον δὲ θεοῖς θέμιστας.

*Anth. Pal. xv. 24 cum scholiis, K cum titulo εἰδύλλιον κ' πτέρυγες, B, alii parum noti. Hephaest. 9 (cf. ad Securim) qui Simiae nomen servavit 1 λεύεετ'ε Heph. βαθύστερνον A¹ K (corruptius B) τ' Heph.: om. cett.
 2 βεβριθῶτα λαγνᾶι (λαγνᾶ K): corr. Salmasius 3 ἔκραν' Salmasius: ἔκριν' 4 δ' ἐκτάσει καὶ φραδέσι (φροδαῖσι K: φρυδαῖσι B): corr. e scholio Salmasius 5 ἔρπεθ' ἀπανθ' K B 9 οὐδ' scripsi: δ' Ἄρεος Call.: ἀέριος A: ἀέρος K: ἔρως Iunt. 10 ἔκρηνα Salmasius: ἔκρυνα βίαι Stephanus: βίαις πραιλόγωι Synesius hymn. 6, 34: πραινώ 11 τε K B: δέ A μυχὸς οὐρανός τε A¹ K B 12 ἐγὼ Iunt.: ἐγῶν cett. ἔκρινον δὲ Salmasius: ἔκρανον δὲ A²: ἔκραν δὲ A¹: κραινῶδες K (compendio) B

ΣΙΜΙΟΥ ΩΙΟΝ

- - -
 - - - - | - - -
 - - - - | - - - - | - - -
 - - - - | - - - - | - - - - | - - -
 - - - - | - - - - - - - | - - - - | - - -
 - - - - | - - - - | - - - - | - - - - - - -
 - - - - | - - - - | - - - - | - - - - - - -
 - - | - - | - - - - | - - - - | - - - - | - - - - | - - - -
 - - - - | - - - - | - - - - | - - - - | - - - - - - -
 - - | - - - - | - - - - | - - - - | - - - - | - - - - | - - - -
 - - | - - - - | - - - - | - - - - | - - - - | - - - - | - - - -

Κωτίλας

ματέρος

τῇ τόδ' ἄτριον νέον

Δωρίας ἀηδόνας·

πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἀγνᾶς

5

λίγειά μιν κάμ' ἴφι ματρὸς ὠδὶς·

τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔκειξε κᾶρυξ

φῦλ' ἐς βροτῶν ὑπὸ φίλας ἐλὼν πτεροῖσι ματρός,

ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος †μέγαν πάροιθ' †ἄέξειν

*Codices: Anth. Pal. xv. 27 cum paucis scholiis. Bucolicorum C; editum est demum ab H. Stephano 1566 c codice simili. Titulus: Βησαντίνου Ῥοδίου ὠδὴν χελιδόνος, subscriptio Βησαντίνου Ῥοδίου ὠδὴν et ἡ Δωσιᾶδα ἢ Σιμίου· ἀμφότεροι Ῥόδιοι A. τοῦ αὐτοῦ Σιμίου Ῥοδίου ὠδὴν C (antecedunt pagg. vac.). Simiae nomen praebet Hephaest. π. ποιημ. p. 117 Gaisf. ἀντιθετικά — τοῦτο τὸ εἶδος παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς σπανιώτατόν ἐστιν, παρὰ δὲ Σιμίαι τῷ Ῥοδίῳ ἐστὶν οὕτω πεποιημένα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὄμῳ. hanc dispositionem sicut in Securi secuntur codd.

3, 4 τῇ τόδ' ὠδὴν νέον ἀγνᾶς ἀηδόνας: πανδιωνίδας δωρίας: νασιώτας ἄτριον: ῥόδου A τί τόδ': ἀηδὼν: ὠδὴν νέον πρόφρων δὲ ἀγνᾶς ἀηδόνας Δωρίας ἀγρίου C κωτίλας ἄτριον τ. τ. ὦ. ν. ματέρος Δωρίας Bergk: correxi 5 δεῖ γὰρ ἀγνᾶ A: δὴ ἀγνᾶ C: ἀγνᾶς Salmasius 6 κάμ' ἴφι Haebelin: καμφί 7 ἔκειξε A: ἤκειξε C 8 φίλος λες βρ. C πτεροῖσι Scaliger: πέτροις A: πέτροισι C 9 ὄνωι δ' C ἀέξειν A: ὠύξε C; sententia erat ἐκ μονομέτρου προβαίνοντα

ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν,
 θοῶς δ' ὑπερθεν ὦκν' λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων
 πίφανσκειν 11

ἵχνει θενῶν . . . τον παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδάν,
 θοαῖς ἴσ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσω, ὀρσιπόδων ἐλάφων
 τέκεσσι·

ταῖ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα μεθ' ἱμε-
 ρόεντα μαζόν,

πᾶσαι κραιπνοῖς ὑπὲρ ἄκρων ἰέμεναι ποσὶ λόφῳ 15
 κατ' ἀρθμίας ἵχνος τιθίνας·

βλαχαὶ δ' οἶδν' πολυβότων ἀν' ὀρέων νομὸν ἔβαν
 τανυσφύρων ἐς αὐτρα νυμφᾶν·

καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θῆρ' ἐν κόλπῳ
 δεξάμενος θαλαμᾶν μυχοιτάτῳ

ρίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρουσ' εὐνὰν ματρὸς πλαγκτὸν
 μαιόμενος βαλιᾶς ἐλεῖν τέκος·

καίτ' ὦκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ὄγ' ἄφαρ λάσιον
 νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος·

ταῖς δὴ δαίμων κλυτὸς ἴσα θεοῖς . . . δονέων 20
 ποσὶ πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς.

10 ἀριθμοὶ δ' εἰς ἄκρον C κόσμιος νέμοντο ῥυθμῳ A : κόσμον
 νέμοντα ῥυθμόν C : corr. Bergk 11 σποράδων Salmasius : σποράδην
 πίαςκε C 12 θενω ταν A : θένων τὸν C 13 θοαῖς ἴσ' Bergk :
 θοαῖσί τ' ἀλλὰ σῶς ὀρσιπέδων C 14 τ' ἀμερότῳ A : δ' ἀμβρότι C
 ῥόωντ' 15 πᾶσαι scripsi : πάλαι ἰεμένα A ποσσὶ A : ποδὶ C
 ἵχνοι corr. in ἵχνη C τιθένας A 16 λαχαὶ C ἔβα A ἐς
 supplevi νυμφῶν 17 τῆς ὠμόθυμος (hoc et A¹) ἀμφίπλατον αἶψ'
 οὐδ' ἐν θῆς ἐν κόλποις C θαλαμᾶν Haebelin : θαλάμων μυχοι-
 τάτῳ scripsi : πονκότητον A : πονκότητα C 18 πετρόκ. Salmasius :
 πτερόκ. A : περίκ. C πλακτὸν καίόμενος βαλιᾶς C 19 καίτ'
 scripsi : καὶ τὰδ' κοῦν μ. C ὄγ' ἄφαρ Bergk : ἄφαρ ὄγε λάσιον
 Salmasius : λασίων ὀφοβόλων C ἀν' ὀρέων om. C ἔσσυται
 ἄγκος Salmasius : ἔσσυτ' ἀνάγκαις 20 κλυτὸς Bergk c manubrio
 Securis : κλυταῖς ἴσα θεοῖς ποσὶ δονέων A : θο ποσὶ πονέων C : θοοῖς
 Jacobs supplendum ex. gr. βάδισιν μολπᾶς A

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΙΓΞ

Οὐδενὸς εὐνάτειρα Μακροπτολέμοιο δὲ μάτηρ
 μαίας ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυνητήρα,
 οὐχὶ Κεράσταν, ὃν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ,
 ἀλλ' οὐ πειλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους
 οὔνομ' Ὀλον δίζων, ὃς τᾶς μέροπος πόθον 5
 κούρας γηρυγόνας ἔχε τᾶς ἀνεμώδεος,
 ὃς μοῖσαι λιγὺν πᾶξεν ἰοστεφάνωι
 ἔλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισμαράγου,
 ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσανδέα
 παπποφόνου Τυρίαν τε . . . 10
 ὦι τόδε τυφλοφόρων ἐρατόν
 πῆμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας·
 ψυχὰν αἰ βροτοβάμων
 στήτας οἷστρε Σαέττας
 κλωποπάτωρ ἀπάτωρ . . . 15
 λαρνακόγνιε χαρεῖς
 ἅδ' ὃν μελίσδοις
 ἔλλοπι κούραι,
 Καλλιόπαι
 νηλεύστωι. 20

Anth. Pal. xv. 21 cum scholiis, codd. Bucolicorum (M P E F Z edd. ant. alii); v. 1, 2 schol. Dionys. Thr. 11 Hilg. Bucol. praemittunt σύριγξ οὐνομ' ἔχεις, αἰδεῖ δέ σε μέτρα σοφίης heroum miurum factum ut laudaret carmen, minime ut Theocriti esse videretur 1, 2 μάτερ . . . τέκες Buc. 2 ἀντιπάτροιο Buc. v. 1. 4 ἀλλ' ἀπέλιπες οὐ Buc. 5 δίζων E Call. F : δίζων cett. 6 ἔχε A : αἶθε Buc. ἀνεμώδεος Σ^A Buc. : ἀνεμώκεος A 8 πυρισφαράγου Buc. 10 Τυρίας τ' ἀφείλετο Buc. : καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν Εὐρώπην ἔρρύσατο Σ^A, unde Τυρίαν τ' ἔρρύσατο Salmasius : τ' ἐξήλασεν Haebler 11 conieci τῶι 12 πᾶμα A² Buc. quod lectorem non deciperet 13 αἶ Hecker : αἶ A : ᾧ Buc. conieci βοτοβάμων 14 δέ(τ)ας Buc. 16 χαρεῖς Hecker : χαίρεις A : χα(ί)ροις Σ^A Buc. 17 μελίσδεις Σ^A

Numeri dactyli ab hexametro ad dimetrum catalecticum in syllabam decrescentes

Paraphrasis : 'Οδυσσεώς γυνὴ Τηλεμάχου δὲ μήτηρ ἔτεκεν τὸν ταχὺν ποιμένα τῆς αἰγὸς (τῆς τοῦ Διὸς τροφοῦ, ἀνθ' οὗ πέτρα τῶι Κρόνῳ ἐδόθη), οὐ Κομάταν, ὃν ποτε μέλισσα ἐθρέψατο, ἀλλ' οὐ πάλαι Πίτυς (ἡ ἐὰν ἐλλείπηι τὸ πεῖ ἴτυς γιγνομένη) ἠράσθη, Πᾶνα τὸ ὄνομα, διφυῇ, ὃς τῆς τὴν φωνὴν μεριζούσης παιδὸς πόθον ἔσχε τῆς ἐκ φωνῆς γιγνομένης καὶ ἐκ πνεύματος συγκειμένης (τῆς 'Ηχοῦς), ὃς τῇ μουσικῇ ὄργανον τὴν σύριγγα ἔπηξεν, ἀγαλμα ἔρωτος διαπύρου, ὃς τὴν Περσικὴν ἀρετὴν κατέσβεσεν (ὁ μῶνυμον τοῦ τὸν πάππον 'Ακρίσιον ἀποκτείναντος) καὶ τῆς Εὐρώπης ἐξέβαλεν· τούτῳι τόδε τὸ τῶν πηροφορούντων βουκόλων κτῆμα Θεόκριτος ὁ καὶ Σιμιχίδης ἀνέθηκεν· ταύτῃ τῇ σύριγγι ἦσθεις, ᾧ Πάν, ὃς βαίνει ἐπὶ λαῶν (ὃς πρόβατα βαίνει?), ὁ χηλόπους, Λυδῆς γυναικὸς ἐρώμενε, κλέπτου ('Ερμού) νῖέ, ἀπάτωρ (ὡς Πηνελόπης ἅπασι τοῖς μνηστῆρσι μειχθείσης), ἡδὺν μουσίζοις τῇ ἐνεῇ παιδί, τῇ ἀοράτῳ μούσῃ (τῇ 'Ηχοῖ).

ΔΩΣΙΑΔΑ ΔΩΡΙΕΩΣ ΒΩΜΟΣ

Εἰμάρσενός με στήτας
 πόσις, μέρονψ δίσαβος,
 τεῦξ', οὐ σποδεύνας ἱνίς Ἐμπούσας μόρος
 Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
 Χρύσας δ' αἶτας, ἄμος ἐψάνδρα
 τὸν γυιόχαλκον οὔρον ἔρραισεν,
 ὃν ἀπάτωρ δίσεννος
 μόγησε ματρώριπτος·
 ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
 Θεοκρίτοιο κτάντας
 τριεσπέροιο καύστας
 θώυξεν ἔανιύξας†,
 χάλειψε γάρ νιν ἰῶι
 σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας
 τὸν δ' ἔαεὶ λινεῦντ'† ἐν ἀμφικλύστῳ
 Πανός τε ματρὸς εὐνέτας φώρ
 δίζωιος ἱνίς τ' ἀνδροβρωτός Ἰλιοραιστᾶν
 ἦρ' ἀρδίῳν ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

5

10

15

Codices: A P xv. 26, Holoboli F Z Y Tr. Call. alii cum scholiis. laudatur a Luciano Lexiph. 25, schol. Dion. Thrac. 11 Hilg. 5 χρυσούς Hol. δ' add. Valckenaer 6 ουνον cum signo corruptelae A 8 μόγησε F non habet, sed Σ (ἐτεκτῆματο) : μόρησε A Hol. 11 τριεσπερίοιο A 12 θάυξεν A : αἶξεν Hol. αἶν' ἰύξας male Salmasius 14 σύγγαστρος A 15 αἶλ' λινεύντ' A : ἐλλινεύντ' Hol. : εἰλινεύντ' male Hecker : εὖνιν εὖντ' conieci 17 ἰνοραίσταν A : ἰλ(ι)οραίστας Hol. 18 ἄγαγε Hol. Numeri iambi; 2 dimetri catalectici, 2 trimetri, 2 trimetri catalectici (ultimo metro spondiaci), 8 dimetri, 2 monometri cum Reiziano, 2 dimetri cum Reiziano

Paraphrasis: Ἐποίησέ με ὁ τῆς γυναικὸς τῆς ἀνδρείαι ἐσθῆτι χρωμένης ἀνὴρ (ἐπιβουλεύσασα γὰρ ἡ Μήδεια τῶι Θησεὶ ἔφυγεν εἰς Μηδίαν, ἀνδρείαν ἐπιβαλοῦσα στολήν schol.), ἄνθρωπος δις ἠβήσας (ὁ Ἰάσων), οὐχ ὁ υἱὸς τῆς ὥς ἡ Ἐμπούσα μεταμορφουμένης (Θέτιδος, ὁ ἐν τέφραι κοιμιζόμενος (εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀχιλλεύς) ὁ θανατωθεὶς ὑπὸ τοῦ Τρωικοῦ βουκόλου τοῦ καὶ ὑπὸ κυνὸς (τῆς εἰς κύνα ἀποθηριωθησομένης Ἐκάβης) γεννηθέντος, ἀλλ' ὁ Χρυσῆς Ἀθηνᾶς φίλος, ὅτε ἡ ἄνδρας ἀνέψουσα (Μήδεια) τὸν χαλκοῦν φύλακα κατέβαλεν τὸν Τάλω), ὃν ὁ ἄνευ πατρὸς τεχθεὶς ὁ δύο γυναικῶν γήμας καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς καταρριφθεὶς Ἡφαιστος) κατεσκεύασεν. ἐμὸν δ' οἰκοδόμημα ἰδὼν ὁ Πάριδος φονεὺς καὶ Ἡρακλέα (cf. Lycophr. 33) καύσας (Φιλοκτήτης) ἐξεβόησεν . . . ἐπίεσε γὰρ αὐτὸν τῶι φαρμάκῳ ὅφισ τὸ γῆρας ἀποβαλὼν τὸν δὲ . . . ἐν τῇ νήσῳ ὁ Πηνελόπης ἀνὴρ, ἄνθρωπος δις ζήσας ὁ ἐξ αἰδου ἀνελθὼν Ὀδυσσεύς), καὶ ὁ τοῦ ἀνθρωποφάγου (Τυδέως) υἱὸς ἕνεκα τῶν τῶι Ἰλίου ὀλεθρίων βελῶν εἰς τὴν τρις πεπορθημένην Τροίαν ἤγαγον.

ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ ΒΩΜΟΣ

- Ο λὸς οὗ με λιβρὸς ἱρῶν
 Λ ιβάδεσσιν οἶα κάλχη
 Τ ποφοινίησι τέγγει,
 Μ αῦλίες δ' ὕπερθε πέτρης Ναξίης θοούμεναι
 Π αμάτων φείδοντο Πανός, οὐ στροβίλωι λιγνύϊ 5
 Ι ξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων·
 Ε s γὰρ βωμὸν ὀρήϊς με μήτε γλούρου
 Π λίνθοις μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοισ,
 Ο ὑδ' ὄν Κυνογενῆς ἔτευξε φύτλη
 Λ αβόντε μηκάδων κέρα, 10
 Λ ισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
 Ο σσαι νέμονται Κυνθίαις,
 Ι σόρροπος πέλοιτό μοι·
 Σ ὕν οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
 Ε ἰνάς μ' ἔτευξε γηγενῆς, 15
 Τ άων ἀεῖζωιον τέχνην
 Ε νευσε πάλμυς ἀφθίτων.
 Σ ὕ δ', ὦ πιὼν κρήνηθεν ἦν
 Ι νις κόλαψε Γοργόνος,
 Θ ύοις τ' ἐπισπένδοις τ' ἐμοί 20
 Τ μηττιάδων πολὺν λαροτέρην
 Σ πονδὴν ἄδην· ἴθι δὴ θαρσέων
 Ε s ἐμὴν τεύξι, καθαρὸς γὰρ ἐγώ
 Ι ὄν ἰέντων τεράων, οἶα κέκευθ' ἐκεῖνος,
 Α μφὶ Νέαις Θρηκίαις ὄν σχεδόθεν Μυρίνης 25
 Σ οί, Τριπάτωρ, πορφυρέου φῶρ ἀνέθηκε κριοῦ.

Codices: Anth. Pal. xv. 25 cum scholiis, unde primus protulit Salmasius, Y Tr. e qua recensione perditae corrupta pauca excerpto. lemma Βησαντίνου βωμός Y: Besantini nomen in A ad Ovum traiectum; exstat etiam in F, ubi forma arae tantum delineata est. Βηστίνου probabiliter coni. Haeblerlin 2 κάλχη Brunk (κ. πορφύρα Hesych.): κάλχην A Y 4 ναξίας 5 στροβίλωι Salmasius: στροβίλων 7 μ. γλούρου Bergk (γλ. χρυσός Hesych.): μ. ταγχούρου A: μηταχούρου Y 10 λαβόντε scripsi: λαβόντα 12 κυνθίας A¹ Y 16 τάν Y: τάν δ' A 21 Ὑμηττιαδῶν A: -τίδων Y 22 ἄδδην Y 23 εἰς 26 τριπάτορ Y Numeri: 3 Anacreonteī; 3 tetrametri trochaici; 3 phalaecei; 11 dimetri iambici; 3 dimetri anapaestici; 3 tetrametri choriambici polyschematisti.

Paraphrasis: οὐχ ὁ μέλας χυμὸς τῶν θυσιῶν ὥσπερ πορφύρα ὑπερύθοις λιβάσιν με βρέχει· αἱ δὲ μάχαιραι αἱ Ναξίαι λίθωι ἀκονώμεναι ἐφείδοντο τῶν Πανὸς θρεμμάτων, οὐδὲ καπνώϊ δινουμένωι ὁ εὐώδης ὁπὸς τῶν Ἀραβικῶν δένδρων (ὁ λιβανωτός) με μελαίνει· ὁρᾷς γὰρ βωμόν με μήτε ἐκ χρυσῶν πλινθίων μήτε ἐξ ἀργυρῶν συγκείμενον, οὐδ' ὅμοιος ἂν εἴη μου ὅν οἱ ἐν Δήλῳ γενόμενοι θεοὶ ἐποίησαν συνθέντες τὰ κέρατα τῶν αἰγῶν τῶν ἐν τοῖς τοῦ Κύνθου κρημοῖς νεμομένων. ἐμὲ γὰρ ἐποίησαν μετὰ τῶν Οὐρανίων (ὀλύμπια δώματ' ἐχουσῶν, Μνήμης Μελέτης Ἀοιδῆς) αἱ ἐννέα Μοῦσαι αἱ ἐπὶ γῆς (ἐν Ἐλευθεραῖς) γεννηθεῖσαι, ὧν τὴν τέχνην αἰδίων εἶναι ὁ θεῶν βασιλεὺς συνεχώρησεν· σὺ δ' ᾧ Ἀδριανὲ ποιητῆς καὶ αὐτὸς ὑπάρχων), ὅς ἐπιες ἐξ Ἰππου κρήνης, ἣν ὑπλῆς πληγῇ ἔρρηξεν ὁ Πήγασος, θύοις καὶ ἐπισπένδοις ἐπ' ἐμοὶ σπονδὴν γλυκυτέραν πολλῶι τοῦ Ὑμηττίου μέλιτος ἀφθόνης· πρόσελθε δὴ θαρρῶν πρὸς τὴν ἔντευξίν μου· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ τῶν ἰοβόλων κνωδάλων, οἷα ἐκεῖνος ὁ βωμὸς περιέχει ὃν πλησίον Λήμνου ἐν ταῖς ἐπὶ Θράκης Νέαις σοί, ᾧ Τριτογένεια, ὃ τοῦ πορφυροῦ κριοῦ κλέπτῃς (ὁ Ἰάσων) ἀνέθηκεν.

ARGVMENTA CARMINVM

Θύσις Theocrit. I

Mimus. Inducuntur Thyrsis opilio et caprarius quidam in luco amoeno sub meridiem greges suos pascentes. caprarius Thyrsidi persuadet ut Δάφνιδος ἄλγεα cantet, qua cantilena nuper Chromin Afrum ab eo victum esse. inter praemia cantori promissa scyphus est ligneus affabre caelatus, cuius ornamenta multis describuntur. tandem incipit Thyrsis, cuius cantus praeludii (nam ephymnii nomen minime convenit) variata forma in tres dividitur partes. in prima Daphnidem, qui mori potius constituit quam amoris indulgere, consolari student et a morte retinere pastores, Mercurius pater, Priapus. in altera Veneris superba iactatione Daphnis, qui usque adhuc tacuerat, permovetur ut illi graviter maledicat, ipsa morte (nempe quod castus mori quam ad venerem prolabi mavult) se victorem esse. in tertia parte fistulam suam, bucoliasmi ab ipso inventi instrumentum, Pani tradit et spiritum reddit, ipsa Venere ad miserationem permota. denique cantu finito caprarius Thyrsidi dona promissa tradit.

Scaena in insula Co, sed Thyrsis Aetnaeus est: nempe Theocritus Syracusanus Cois amicis hoc cantat et ab eisdem praemio ornatus est cum Chromin vicisset. apparet subesse nonnulla quae penitus perspicere nobis datum non est. Thyrsidis cantus popularem pastorum Siculorum cantilenam reddit, quae Daphnidis, herois cum Hippolyto comparandi, res longe aliter tractabat atque a Stesichoro aut Timaeo narratae erant. carmen omnibus numeris absolutum a carm. 5 compluria mutuatur.

Θαλύσια Theocrit. VII

Narrat Simichidas poeta bucolicus: recolit memoriam felices diei, quo die, cum a Phrasidamo et Antigene, nobilibus civibus Cois, ad celebranda Thalysia invitatus cum duobus amicis ex urbe profectus per amoenos insulae agros iter faceret, obviam sibi

venisse Lycidam caprarium cantandi peritissimum, quocum se in bucolici cantus certamen descendisse. refert et illius et suum carmen. illud propempticon est Ageanactis pueri, hoc Aratum amicum ab ingrato amore dehortatur. denique feriarum Cerealium deliciae describuntur.

Forma carminis ita instituta est ut cantilenae concertantium pastorum epice redditae copiosa narratione circumdantur. quod specie, non re differt ab arte Thyrsidis et Bucoliasmi 6.

Personae multae suis nominibus appellantur et vita hominum Coorum veraciter redditur. sed Simichidas et Lycidas (addo Tityrum poetam v. 72) pastores veri esse non possunt: caprariis familiaritas cum locupletissimis praediorum dominis nulla est. latent igitur sub pastorum personis certi homines, aequalibus minime ignoti. Simichidam ipsum esse Theocritum nec umquam dubitatum est et diserte prodit Syrinx. quamquam ratio nominis latet nec videtur omnino quaerenda esse; haud multo magis hic Simichidas Theocritus est quam Thyrsis Aetnaeus. sed de Lycida ('Lupulo') et Tityro ('Capella') certi nihil umquam poterit affirmari.

Scholia tradunt Theocritum cum Phrasidamo et Antigene familiaritatem contraxisse antequam Alexandream peteret. quod quamvis ignoremus quomodo illi cognoscere potuerint, tamen a veri specie non abhorret. sed carmen ipsum conditum est postquam Theocritus in illas regiones rediit. convenit ars omnibus numeris absoluta.

Κῶμος Theocrit. III

Verba faciens inducitur caprarius, qui v. 19 hoc nomine quasi proprio utitur. pronuntiat se ad Amaryllidem comissatum ire gregemque Tityro amicissimo pascendum commendat. ita nimirum Theocritus 'Tityro' suo carmen dedicat. statim alloquitur comissator Amaryllidem, stans ad antri quod illa habitat ostium, ter binis versibus. illa nihil respondet. denuo eam compellat quater ternis versibus. non respondet. quod ille solitario versu 24 graviter conqueritur. dein rursus quater ternis versibus desperationem enuntiat. sed cum augurio quodam in novam spem excitetur, cantare incipit mythica amoris exempla. nec tamen quidquam proficit. tandem procumbit ad antrum in fera silva pernoctaturus. haec omnia tristichis comprehensa sunt.

Caprarius doctior inductus est quam solet veracitas Theocriti pastores facere. Tityrus certe personatus tantum pastor est. e quo nomine colligimus carmen eodem fere tempore atque Thalysia conditum esse. conspirat ars perfectissima.

Νομῆϊς Theocrit. IV

Mimus rusticus. inducuntur Corydo ('Alauda') bubulcus, frugi sed stultus homo, et Battus caprarius, vafer sed nugax. qui Corydonem multis ludificatur, tum maxime cum Amaryllidem, pastorum delicias, mortuam effuse plorare videtur: serio tantum lamentatur cum spina dumeti ictus est. virtus carminis in moribus pastorum est ad vivum delineatis; nullum fortasse magis Sophroneum.

Scaena Crotone: ideo pugili cuidam Milonis, antiqui olympionicae, nomen inditur, sed nequaquam remotis illis temporibus res geruntur, imo Glaucæ poetriæ carmina laudantur, quam Theocriti aequalem Alexandreae floruisse constat. hanc vero Theocritus antequam Aegyptum adisset vix erat commemoraturus; unde aetas carminis aliquatenus definitur. Milonis nomen in carmen 10 transtulit, Amaryllidis nomen in carmen 3: neutrubi de eadem cogitandum est persona.

Αἰπολικὸν καὶ ποιμενικὸν Theocrit. V

Mimus rusticus, cuius genuinum nomen perisse videtur.

Vbi Sybaris fons profluvio suo lacum efficit, haud procul a Crathi fluvio inter quercus et arbusta sedet Comatas Eumarae servus caprarius, in colle vicino pinis obsito Laco Sibyrtae Thurini sive Sybaritae servus (nam in agro Thurino olim fuerat Sybaris urbs, durabatque fluvii et fonticuli nomen). qui postquam multa in se coniecerunt convicia ad cantandi certamen descendunt arbitro vocato Morsone cive Thurino. praeit Comatas singula disticha, cuius inventa Laco frustra superare studet. itaque victor ille a Morsone proclamatus rustice exultat.

Comatae, servi poetae, personam a vetere fama accepit Theocritus (7. 77 c. schol.) eiusque gratia scaenam in agro Thurino collocavit. sed nobilis ille Comatas hic non magis inducitur quam Corydo (v. 6) aut Philondas (v. 114) idem intellegendi sunt qui in carm. 4 commemorantur. virtus carminis in eadem veracitate sita est atque quarti.

Versus aliquot versuumque partes in Thyrside repetivit Theocritus; videtur igitur hanc merae rusticitatis imaginem haud multo antequam sanctam divini pastoris memoriam coleret proposuisse.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Δαμοίτας Theocrit. VI

Narrat Theocritus Arato suo Daphnin et Damoetam adulescentulos olim alternis cantasse, Daphnin, quasi Polyphemum alloqueretur, a Galatea blandis eum peti lenociniis, Damoetam respondisse e persona Polyphemi, callida durtitiae simulatione se mox effecturum esse ut illa tandem se dederet.

Theocritus et in Cyclopis amoribus tractandis et in recte amandi arte, qua Aratum Coum instituit, ea quae olim in Cyclope (11), nuper in Thalsiis (7. 98-127) cecinerat longius persequitur. etiam Daphnidem bubulcum iam antea induxerat, notus enim Arato est. conveniunt numeri elegantissimi.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας [Theocrit.] VIII

Narrat poeta. Daphnin bubulcum rumor est (nempe fabula traditur de notis bucoliasmi inventoribus) convenisse cum Menalca opilione, impuberes ambos. cum in cantandi certamen Menalcas amicum provocasset, arbitrum advocatum esse caprarium quendam. cantant pueri bina uterque disticha, quibus et amicitiam mutuam et vix nascentes celebrant amores. sequitur amplius utriusque carmen, octonorum versuum, rursus per disticha dispositum. hic quoque pueri se monstrant suavi pastorum vita delectatos, amoris nondum idoneos. victor proclamatur Daphnis, quem mox bucolici carminis primas tulisse et Nympham in matrimonium duxisse poeta refert.

Expectat poeta quas inducit personas audientibus notas esse e poetis antiquioribus, Theocrito et Hermesianacte (Schol. 55). ipse enim maxime studet impuberum puerorum animos et desideria proponere. quod egregie fecit; quamquam sunt quae imitationem nimis oleant. sed versus modo suavissimos pangit modo inconditos et hiulcos, nec Dorismum novit nisi Theocriteum. crederes carmen non tam a poeta profectum esse quam ab homine erudito Musarum amico, cui semel deae subriderent.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας· προλογίζεται νομεύς ὁ καὶ
κριτής [Theocrit.] IX

Pastor quidam vel potius poeta ipse cantare iubet Daphnin et Menalcam. quod postquam fecerunt, donis utrumque ornat atque Musarum ope cantilenam sibi in mentem revocat quam ipse olim eisdem pastoribus cantaverat.

Confundit poeta mimum et narrationem atque male omnino personas sustinet. eadem ubique proximi carminis imitatio, eadem vitae ac veritatis ignorantia.

Ἑργατῖναι Theocrit. X

Mimus. Milo Bucaeum cum in metendo frumento lentum esse videat deridet, etiam magis cavillatur causam languoris amorem ambubaiae confessum, tandem ut laborem cantando sublevet exhortatur. quod ille ita facit ut ridiculus fiat. cui Milo veterem et vere rusticam opponit Lityersae cantilenam.

Carminis vis ac veritas in eo sita quod carmina popularia et ea quae inter labores a rusticis ex improvviso funduntur a Theocrito qui utraque probe noverat inter se conferuntur.

Locus non indicatur; Lityerses Lydus est, neque κάκτος vox Sicula quicquam aliud demonstrat quam Siculum esse poetam. numeri non suaves illi carminum 3, 1, 6, sed quaesita fortasse rusticitate.

Κύκλωψ Theocrit. XI

Epistula Syracusis ad Niciam Milesium missa. Theocritus suadet amico ut Musis amorem pellat. quod adstruit exemplo Polyphemi, qui inducitur rustice et ridicule Galateam suam cantans. quae cum nullis precibus moveatur, mutato animo se ipsum compellat, quaerendas esse alias puellas. respondet has sibi in promptu esse. apparet Niciam antea Theocrito confessum esse quantopere amore puellae vexaretur. cui ille, nihil gravius subesse ratus, per iocum suadet ut et poeticis lusibus deleniat furorem et ab ingrata ad facilem puellam transeat. legimus in scholiis principium carminis quo Nicias ad haec respondit

ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε· τοὶ γὰρ ἔρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

confitetur igitur, pro Philoxeno ad Euripidis Stheneboeam provocans, amore se excitari ut versus faciat. ergo eatenus

quidem paruit amici consilio, sed non fugavit amorem, quin imo hic venam poeticam excitavit. nempe puella se dedit : uxorem duxit Theugenin suam, cf. 28.

Theocritus Philoxeni Cyclopem Syracusis scriptum sibi Syracusis scribenti eximie convenire sensit. indicat eundem etiam 7. 151.

Carmen egregium tamen a perfecta et sermonis et numerorum arte, etiam ab arte mimorum longe distat : nempe antiquissimum omnium quotquot habemus.

· 'Αίτης Theocrit. XII

Poeta delicato puero ita blanditur ut per profusissimas amoris protestationes iocosi pelluceant stimuli.

Παιδικόν simile Aeolicis, ionice temperatum, unde Anacreontem exprimi suspiceris. numeri mollissimi conveniunt aetati proVectiori cum Theocritus Aeolica illa condebat.

·Υλας Theocrit. XIII

Carmen scriptum ad Niciam. 'nequaquam esse debilitatem homine indignam siquis amoris pueri indulgeat, sed ipsum Herculem Hylae amore esse perculsum. qui puero ad heroicam virtutem educando adeo studuit ut vel in gravissima Argonautarum expeditione eum secum duceret. perisse Hylam, insano dolore correptum Herculem socios dereliquisse. sed ne hoc quidem impediit quominus metam expeditionis attingeret.' ergo et proficit talis amor puero amato, nec minuit virtutem amantis, etiam si a sociis iniustis subinde vituperetur. facile credimus Theocritum a Nicia esse vituperatum cum puerilia illa (12, 29, 30) conderet.

Hylae res non ex Apollonio narrantur, sed manifeste respicitur (16, cf. Apoll. 1. 4 ; 2. 211) et corrigitur Apollonius.

Κυνίσκας έρως Theocrit. XIV

Mimus άνδρείος. Aeschines Thyonicho amico, cum forte obviam venit narrat quid in amore Cyniscae meretriculae perpersus sit ; propositum sibi esse ut patria cedat stipendia meriturus. suadet Thyonichus ut ad Ptolemaeum se convertat, cuius mores tamquam ab homine peritissimo describuntur.

Scaena non indicatur, sed in Siciliam Pythagoreus Atheniensis non ducit. narratio Aeschinis comoediam sapit, sed non deest

Sophronis indicium (cf. ad 53). qui Ptolemaeum tam accurate novit, stipendia Alexandrina commendat, Theocritus est: ergo carmen conditum postquam Alexandream visitavit.

Φαρμακείτριαι Theocrit. II

Mimus *γυναικεῖος*, ad Sophronis mimum compositus *ταὶ γυναῖκες ταὶ τὰν θεὰν φαντὶ ἐξελᾶν*, unde vel nomen Thestylidis servae sumptum est.

Simaetha adiuvante ancilla magicis artibus venenum parat amatorium, quod in limine Delphidis Myndii illinendum curat. dimissa ancilla et origines et pericula amoris Lunae narrat.

Scaenam Myndo et Coae insulae vicinam cum alia tum Philinus Cous (115) indicat, qui vicit Olympia annis 264 et 260. hinc etiam tempora carminis fere indicantur. convenit ars perfectissima.

Ἀδωνιάζουσαι Theocrit. XV

Mimus *γυναικεῖος*, adumbratus ad Sophronis mimum *Ἰσθμια θάμεναι*.

Gorgo Praxinoam domo excitat, ut visum eant Adonidis et Veneris lectos stratos ab Arsinoa regina. proficiscuntur per vias Alexandreae, intrant in regiam, audiunt poetriae cuiusdam cantum, domum redeunt. utraque mulier origine Syracusana, sed habitant Alexandream.

Enuntiat poeta Syracusanus quanta admiratione splendidam Ptolemaei urbem spectaverit. videtur Alexandreae fere 273-71 haec recitasse.

Πτολεμαῖος Theocrit. XVII

Encomium scholastice distinctum. prooemium sexiens binis versibus comprehensum excipit tractatio. laudatur genus patris (13-33) et matris (34-57), secuntur *γοναί* (58-75). in qua parte cum insit et quod in generis laudatione summum est (63) et e quo vocabulo cetera apta sunt (66), transitus paratus est ad laudationem fortunae (*ὄλβου*). qua et instructus est Ptolemaeus amplissima (75-95) et ne detrimentum capiat cavet (96-105) et uti scit ita ut laudem omnibus fortunis potiozem nanciscatur (106-120). aequiparat ita antiquos heroas, in quibus poeta commoratur. ab hac digressionem per asyndeton pergit ad epilogum 'qui divinis parentibus et divinis nuptiis utitur ipse aliquando

deus est futurus : sed virtutem et honorem (*ἀρετήν*) a Iove velim petat.'

Carmen conditum fere 273/2, belli Syriaci temporibus, Alexandreae ut videtur. digressionem a Gratiis mutuatur; ultima Callimachi hymnum primum respiciunt.

Χάριτες ἢ Ἱέρων Theocrit. XVI

Carmen missum ad Hieronem Hieroclis f. praetorem Syracusanorum. 'tanta hoc saeculo est hominum avaritia ut Gratiae meae sperni soleant. ignoratur enim rectus divitiarum usus, munificentiam maxime in poetis collocandam esse, qui soli potentibus immortalitatem conciliare valent. sed fortasse Hiero, qui nunc in eo est ut Karthaginiensibus bellum inferat, me non despiciet, cui victoriam et gloriam auguror ingentem.'

Convenit unice anno 274, cf. Iustin. xxxiii. 4. sed cum spes belli cecidisset, ne Hiero quidem gloriam adeptus est quam Theocritus ei vaticinatus erat. igitur hic patria relicta Miletum (carm. 28) et Alexandream (carm. 15. 17) petivit.

Apparet imitatio Simonidis, qui ipse nominatur.

Ἑλένης ἐπιθαλάμιος Theocrit. XVIII

Orditur poeta epicus abrupte, sicut Hesiodus Erg. II et epigramma Atticum stoeae hermarum (Aeschin. 3. 184). cantasse ante thalamum Helenae duodecim virgines Spartanas; qui cantus heroicis versibus redditur. illudunt marito, mox eidem gratulantur; laudant nuptae formam lanificium cantum; sibi nunc sine illa cursus matutinos esse instituendos, sed cras se in Platanista platanum Helenae consecraturas esse. implorato deorum favore abeunt mane reversurae.

Tradunt scholia carmen sumptum esse ex priore Helena Stesichori; simul exprimuntur Sapphus epithalamia et Alcmanis parthenia. sacra Helenae quae erant in Platanista e docto libro cognovisse videtur Theocritus.

Ἡρακλῆσκος Theocrit. XXIV

Rhapsodia. narratur Herculis pueri primum facinus, e quo Tiresias colligit pacato mundo eum in deorum coetum receptum iri. parentes puerum educandum curant Dorica simplicitate ita ut futuro heroi convenit.

Narratur vulgaris fama, sed perspicua est Pindari (Nem. 1)

imitatio et in altera parte pragmatici liber, usurpatus etiam in bibliotheca Apollodorea 2. 63. titulus idem est fabulae satyricae Sophoclis. numeri perfectissimi aetatem extremam ostendunt.

Διόσκουροι Theocrit. XXII

Hymnus epicus. v. 1-24 laudes amborum Castorum; exprimitur hymnus homericus 33. v. 26-134 laudes Pollucis. narratur pugilis victoria de Amyco reportata. famam Theocritus aliam sequitur atque Apollonius, tamen huius cyclicam Homeri imitationem superando exagitat. v. 137-211 laus Castoris. pugna cum Apharetidis ita narratur mutata ut soli Castorum inimici interficiantur. exprimuntur Cypria et fortasse Pindari Nem. 10. in epilogo Theocritus profitetur se sua et nova arte Homerum aequiperare velle. ars omnibus nominibus absoluta aetatem ultimam indicat.

Ἡλακάτῃ Theocrit. XXVIII

'Colus eburnea, comitare me Miletum ad Niciae mei uxorem. donaberis Theugenidi matronae lanificii tam studiosae, ut te, cive mea, digna sit. tu vero memoriam meam dominae commendare memento.'

Theocritus, pauper poeta, cum 274 Syracusis excederet, mox Aegyptum petiturus hospitio utitur Niciae, nunc Theugenidis mariti, quem ab amore illius Cyclope misso dehortatus erat. itaque conciliandus erat animus Theugenidis; quod cum pro paupertate sua largis donis efficere non posset, doctum condidit carmen. poterat epigramma facere, factum in colo inscribere: sed maluit hoc praesens cantare.

Numeri et sermo Sapphus, titulus Erinnae.

Παιδικὸν Αἰολικὸν α' Theocrit. XXIX

Fingit poeta in convivio se cantare protrepticum ad constantem amorem. re vera delectat sodales cantans inter pocula imitationem Alcaei.

Παιδικὸν β' Theocrit. XXX

Confitetur poeta, cantans nimirum in convivio, amore pueri se iam diu laborare quasi febris quartana; nuper vero lenociniis pueri inflammatus cum obiurgaret animum suum, ab hoc confutatum esse: libidini non posse resisti.

Non valuit animum a se ipso probe distinere, sed sine Alcaei exemplis imitatoris artificia aestimari non possunt.

Append. 1. Βίωνος ἐπιτάφιος (Mosch. III)

‘Lugete prata aquae flores, Doricae regiones: periit poeta bucolicus—luscinae nuntiate Siciliae perisse cum Bione Doricam poesin—cycni nuntiate Orphei patriae perisse Doricum Orphea—periit et a suis lugetur—lugent eum dei et quidquid ruri est—lugent mythicae aves—ad luctum se excitant aves ab ipso in carminibus inductae—quis fistula tua (quam in carmine tuo componere docebas) potietur, qua ne Pan quidem dignus est?—luget Galatea quam canebas—omnis poesis tecum periit, lugent quos cecinisti Amores et Venus, lugebit ut olim Homerum suum ita nunc Bionem suum Meles Smyrnaeus.—omnes poetarum patriae te lugent, musa tua, quae Theocriti heres erat, nunc ad me in Italiam transiit—herba revirescit, homo in aeternum moritur; ranae semper coaxant, tu obmutuisti—veneno absumptus es: quis tibi id dedit? nolo eum nominare—sed poena neminem non consequitur; meum est naenia te plorare. vellem te visere possem apud inferos. recita Proserpinae Siculae Siculum carmen: fortasse te remittet. utinam ego nossem inferos flectere.’

Significavi capita versu intercalari distincta; pausam semper sententia fixit, semel certo consilio graviter interrumpitur (v. 119).

Discipulus Italicus praeter magistri carmina Thyrsin Theocriti imitatur.

App. 2. Ἡρακλῆς λεοντοφόνος (Theocrit. XXV)

Titulus ab editoribus antiquis male fictus. primae parti carminis tripartiti probe inscriptum est Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον. Herculi sciscitanti arator quidam Augeae divitias enarrat deducitque eum in villam rusticam, ut dominum forte praesentem conveniat. altera pars, probe inscripta ἐπιπώλησις, narrat quomodo Hercules taurum ferocem domuerit, dum cum Augea et Phyleo greges visitat. in tertia parte, cuius inscriptio periit, Hercules Phyleo sciscitanti narrat quomodo leonem superaverit.

Memorabilis rhapsodiarum Homericarum, Odysseae maxime, imitatio, minime servilis, sed ita instituta ut pro continua narratione capita quaedam dentur. unitas non peius servatur quam in certaminibus rhapsodorum partes Odysseae recitantium. studia HomERICA Apollonii similia, sed animus magis Theocriteus. videtur saeculo etiamtum tertio ab ingenioso poeta conditum esse.

App. 3. Μεγάρα (Mosch. IV)

Principium non intellegitur, nisi nomine praemisso. Megara Herculis coniunx ad socrum Alcmenam conversa miseram sortem deplorat. Alcmena eam non tam consolatur (quamvis studeat consolari) quam matris angorem etiam graviolem prae se fert, nunc diro somnio auctum. quod fusius enarrat atque aversatur. videtur abrumpi carmen, sed re vera inest vaticinium, numquam fore ut Hercules vivus aerumnarum finem attingat.

Alcmenae mores fortasse ex magnis Eoeis sumpti, cf. fr. 138. sed longae orationes haud procul iam absunt ab hypothésibus 'τίνας ἂν εἴποι λόγους . . .' carmen nihil habet aut cum bucolicis aut cum Hercule commune, sed videtur alteri saeculo convenire. simile colloquium erat in Ennii Annali I.

App. 4. Ἀῖναι (Theocrit. XXVI)

Nomen e glossis arreptum. breviter narrantur Penthei res, sed ita ut et Penthei impietas et caedis atrocitas augeatur. deinde graviter poeta adfirmat nullum locum esse misericordiae in interitu impiorum, etiam si puer sit novennis; imo unam esse servandam sanctitatem et cum Baccho etiam Cadmeidas Penthei interfectrices divino cultu esse impertiendas.

Apparet respici certum facinus, caedem pueri novennis, quam poeta iustam esse iactat, adulatus interfectrices. quod facinus ignoratur. carmen arte est exigua, sermone paene plebeio. itaque incredibile ab Eustathio et Musuro recte adscriptum esse Theocrito.

App. 5. Ὀαριστύς (Theocrit. XXVII)

Nomen finxit Musurus. principium deest, animo refingendum e versibus ultimis a Musuro omissis. quod tale fere erat. verba faciebat pastor dives ad alterum pastorem 'ecce fistula praeclara, quam praemium propono ei qui suavissime cantaverit.' paret imperato alter cantatque dialogum pueri et puellae. puer virgini primum osculum eripit, deinde (hic incipiunt ea quae tenemus) sensim ad venerem eam pellicit. cantu finito reddit pastor fistulam, ut aliorum pastorum cantus examinatum eant.

Sermone indocto, versibus teneris, imitatione cum Theocriti tum Bionis, lascivia rusticitatem simulante paene Longiana aetas indicatur proxima Artemidoro. amores pueri puellaeque rustici saepius picti prostant Pompeis, non quidem ex hoc carmine, sed lascivia eadem.

App. 6. Βουκολίσκος (Theocrit. XX)

Bubulcus ab Eunice meretrice urbana spretus fastus urbanos ita detestatur ut ipsius stultitiam agrestem rideamus.

Exprimuntur cum Theocriti tum Bionis multa; versuum mollitia Bionea est. religiones commemoratae Asianam originem prodere videntur.

App. 7. Ἀλιεύς (Theocrit. XXI)

Carmen Diophanto cuidam dedicatum sententiam Euripideam *χρεία διδάσκει* exemplo piscatorum adstruit. quorum describitur paupertas, dein alter, Asphalio a Neptuno appellatus, socio somnium narrat, quod ille non ex arte interpretum sed duce sana ratione ita interpretatur ut doceat strenue esse laborandum.

Peculiare huic carmini quod mores emendare studet. numeri satis elegantes, sermo non item. nulla bucolicorum imitatio. convenire videtur aetati Bucolisci.

App. 8. Moschi Ἔρως δραπετής (Mosch. I)

Veneris proclamatio, qua praemio Venerio proposito Amorem fugitivum investigari et ad se deduci iubet.

Elegantissime poeta se ad proclamationes applicat quibus servi fugitivi vulgo repetebantur. imitatur eum iam Meleager Anth. Pal. v. 77. Moschi nomen in codice Φ omissum servavere Anthologia et Stobaeus.

App. 9. Κηριοκλέπτης (Theocrit. XIX)

Veneris ad Amorem apud aculeo ictum apophthegma.

Eandem hypothesin melius tractat Anacreonteum 35. sine omni probabilitate modo Bioni, modo Moschi tributum est carmen nullo nomine commendabile.

App. 10. Bionis Ἐπιτάφιος Ἀδώνιδος (Bio I)

Recitat poeta atque capita narrationis versu intercalari, cuius tamen non eadem semper forma est, distinguit. quo artificio effecit ut pro narratione quam audiamus singulas scaenas quasi oculis collustremus, errores Veneris corpus mariti quaerentis, planctus reperto Adonide, curam corporis in lecto geniali collocati, naenias deorum.

Carmen non ipsi cultui sacro destinatum est sicut simile Adoniazusarum, sed eximia arte ipsius religionis et voluptates et terrores excitat.

Nomen auctoris monstravit Epitaphius Bionis.

App. 11. Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν, Anacreonteum

Narratur quomodo aper Adonidis interfector ab Amoribus captus, cum se defendisset, a Venere in thiasum receptus sit.

Carmen vix multo ante ultima antiquitatis tempora conditum sero collocatum est ad Adonidem Bioneum.

App. 12. Ἑραστής (Theocrit. XXIII)

Narratur *χρεία* amatoria, quomodo Amor pueri crudelitatem puniverit, qui ne mortuum quidem amatorem, cuius corpus suspensum in vestibulo suo reppererat, reverebatur.

Carmen aequale, sed deterius etiam Bucolisco, Moschi potissimum imitationem ostendit.

App. 13. Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως (Bío II)

Nomen ab editoribus fictum male convenit, cum neque hic ullum sit epithalamium neque omnino clandestino Achillis cum Deidamia concubitus hymenaeus cantatus sit. re vera minus est. Lycidas pastor a Myrsone iubetur Scyrios Achillis amores cantare. incipit narrationem epicam, quae mox Achillem inducit Deidamiae insidiantem; sed medio in versu abruptitur fragmentum.

Carmen, quod bucolicam formam epicae narrationi aptare studet, vel nominibus Lycidae et Myrsonis imitationem Bionis prodit.

App. 14. Moschi Εὐρώπη (Mosch. II)

Carmen mere epicum inter bucolica Artemidori numquam videtur receptum esse. Europa in somniis duas mulieres videt de se ipsa concertantes, Asianam et peregrinam, cui tamen magis favet. expergefata cum ancillis ad litus properat flores collectura arrepto calatho aureo, cuius caelatura accurate describitur (exemplo erat poetae Theocriti Thyrsis). repraesentatur Io in vaccam conversa a Iove ad Nilum sanata: ita Iovis tauri praenuntiatur facinus. qui mox accelerat, virginem pellicit ut in dorsum suum ascendat, portat eam per mare, desperantem consolatur, in Creta insula filias ex ea procreat (reges, atque terrae Europae nomen indit a Tyria puella; haec enim in extremo carmine intercidissee certo colligitur).

Europa per mare rapta adstantibus deis marinis haud raro similiter spectatur in artis operibus; sed a pictura poesin doctam esse credere malo.

Moschi fragmentum I

Sermonem facit rusticus. cum levi vento mare moveatur subinde se vitae marinae capi desiderio, sed mox oborta procella terram et silvam praeferre. aerumnosam esse piscatoris vitam, rusticum leni fontis susurro demulceri.

Erat 'conflictus maris et terrae' bucolice ornatus fortasse secundum Sophronis mimum ὦλιεύς τὸν ἀγροιώταν. τῇ καὶ θάλασσα Epicharmi erat comoedia.

Moschi fragmenta II, III

Integra sunt ἐρωτύλα. talia olim in scoliis cantari solebant; quae epice reddi verisimile est. nam elegidia Theognidea atque epigrammata Moschi aequalia aliter sunt composita.

Bionis fragm. V

Poeta interpellatus num in omne aevum Musis valedixerit respondet satis sibi esse laboratum. si placerent quae adhuc fecisset, bene esse, sin minus, nolle se in tam brevi vita amplius se torquere.

Persentiscimus taedia Bionis non quantum expectaverat aequalibus accepti.

Bionis fragm. VI, VII

Integra ἐρωτύλα, quae ab Anacreonteis propius absunt quam a Theocrito.

Bionis fragm. VIII

Amator Vesperem implorat ut per noctis tenebras sibi viam monstret. similia haud rara in epigrammatis inde ab Asclepiade, a Romanis poetis in elegiarum amplitudinem aucta.

Bionis fragm. IX

Enumerantur nobilissimae amicorum bigae. superest ex carmine paedico.

Bionis fragm. X

Integrum ἐρωτύλον. auceps puer cum Amorem capere nequeat a sene de natura divinae avis edocetur. expressit Longus ii. 3 sqq.

Bionis fragm. XV

Mimus bucolicus. comparantur inter se quattuor anni tempestates. carmen erat simile 'conflictuum' quale est Moschi fragm. I. 'Conflictus Veris et Hiemis' est in Anthologia Latina Riesii 687.

TECHNOPAEGNIA.

Simiae Πτέρυγες Ἐρωτος

Verba facit statua Amoris barbati et miram figuram a natura dei repetit.

Carmen in alis simulacri antiqui inscriptum solutionem dabat quaestionis quam illud in doctis visitoribus excitabat.

Simiae Πέλεκυς

Explicatur id quod intuentibus ante oculos erat, nempe securis antiquissima in fano Minervae dedicata. dedicasse eam Epeum Troia capta. simul celebratur carminis Homerici virtus quae servo Atridarum immortalitatem conciliaverit.

Colligimus Simiam haec inscripsisse in antiqua illa quae Epei credebatur securi; monstrabantur ferramenta Epei Metaponti, Iustin. xx. 1.

Simiae Ωῖον

Verba facit ovum luscinae Doricae, quod idem est carmen Simiae Rhodii, nimirum ovo ita inscriptum, ut certo tantum artificio adhibito recte legi possit. Mercurium id ovum hominibus monstrasse et pedibus praeisse modos, ut recte legentes a monometro ad decametrum progredierentur.

Sollerter inscribe carmen in ovo, propone doctis sodalibus, vide num recte recitare versiculos valeant: laudabis iocum Simiae.

Theocriti Σῦριγξ

‘Theocritus Pani fistulam dedicat ut Echoni suae suaves modos cantet.’ haec griphis involuta Theocritus in fistula inscripsit, Simiae iocos imitatus. exprimit Thalysia sua; itaque Lycidae aut Tityro griphos proposuisse videtur.

Dosiadae Βωμός

‘Dedicavit me Iaso Chrysaë post Tali mortem; ad me Philocteta a serpente percussus est.’ haec per griphos dicit Dosiadas Theocriti Fistulam aemulatus. videri vult Arae Lemniae titulus, sed in charta tantum legebatur scriptus.

Besantini Βωμός

‘Aram castam Olympio dedico, ut in ea sacra faciat.’ nulla hic fingitur ara nisi quae in versuum recte exaratorum figura est. cui ara dedicata sit ex acrostichide demum patefit. poeta (cuius nomen suspectum est) hanc Arae alterius imitationem Hadriano obfert tenebricosae doctrinae amatori.

SUPPLEMENTVM

PRAEFATIONIS ET ADNOTATIONIS

QVOD emendatior altera haec Bucolicorum editio in publicum prodit, duobus potissimum debeo viris doctis, qui de priorē editione et de libro simul edito, cui inscripsi *Textgeschichte der Griechischen Bukoliker*, sententiam dixerunt, Ricardo Reitzenstein (*Berliner philologische Wochenschrift*, 1907, Num. 49) et Maximiliano Rannow (*Wochenschrift für class. Philologie*, 1909, Num. 47 et 48). hic vero eximia benevolentia etiam editionis meae exemplum utendum mihi commendavit, in quo multa aut correxit aut adnotavit, quibus quatenus et licebat et aequum erat gratissimo animo usus sum. denique Carolus Wendel, scholiorum Theocriteorum editor futurus, postquam alia per litteras indicavit atque ipse de Holoboli Technopaegniorum editione disputavit (*Byzant. Zeitschrift* xvi. 460), imagines Technopaegniorum quae in codicibus F, Y, Z, Laur. 32, 52 prostant lucis ope factas mecum communicavit, ita ut iam satis certo de horum carminum memoria constet et ad Theocriteam compluria adcreverint, de quibus necessario hic agendum est. quamquam ne hoc quidem tacendum est, nullum verbum novis subsidiis esse emendatum. at errores a me commissos expuli haud paucos, quae peccata fortasse novis aliquot emendationibus e parte redemisse videbor. maxime doleo gravissimum errorem non potuisse emendari, quo carmen 2 post 14 collocavi, cum in K quem sequi et debebam et volebam antecedit. ceterum esse in his carminibus multa incerta minime ignoro, alii igitur aliter sentiant necesse est. qui tamen, obsecro, editori in dubiis suam tenenti viam ne succenseant.

Familiae optimae Π, ad quam B et K pertinere nullus dubito, exempla proba usque ad saeculum xvi servata perisse questus eram; periit etiam liber Athous

Laurae, quem in cod. Vatic. 1412 ita descripsit Ianus Lascaris: 'Ηρακλέης Δωρίδι, οὗ ἡ ἀρχή 'Ηρακλέα δεκά-
 μηρον.' Αἰνὰ ἢ Βάκχαι 'Ἰνὸ καὶ τονόα χὰ μαλοπάρανος
 'Αγανά.' παιδικὰ Συνακούσια (?) 'ὠιαὶ τῷ χαλεπῷ, διε-
 φθαρμένον.' possidet etiamnunc Iberorum coenobium
 in Atho codicem Theocriti, de quo cum Sp. Lambros,
 in cuius catalogo 4381 est, spem excitasset, familiaris
 meus W. R. Paton multa molitus tandem effecit ut
 librum inspiceret nuntiavitque inesse carmina 1. 5-9,
 2. 10-15, 3 cum scholiis minio pictis. apparet
 exemplum esse editionis vulgaris nec multum boni
 inde posse expectari. tales libros extare complures et
 olim habebam compertum et nuper comperi; probas
 Ambrosiani lectiones hic illic servari facile credo, quod
 de Laurentiano 32, 52, Pindari D, accurata et docta
 disputatione docuit F. Garin (*Studi di filol. class.* xv.
 311), sed recensionem Theocriti inde promoveri si
 credidissem, edere eum non essem ausus, confirma-
 vitque indicium meum Wendelius, scholiorum causa
 bibliothecas perscrutatus. haud ignorabam huius
 generis fuisse codicem quo Gregorius Corinthius saec. xii
 usus est; tamen quae excerpseram in adnotatione pro-
 ponere nolui, nec paenituit brevitatis. quid quod non
 melioris notae sunt duorum codicum laciniae mille annis
 antiquiores, de quibus egi *Classical Review* xx. 103;
 nam ea quae in praefatione p. vi tetigi etiamnunc
 latent. alterum est fragmentum Berolinense, scriptum
 in membrana non ante saec. vi, editum a Schubarto et
 me, *Berlin. Classikertexte* v. 1. 55. continet pauca verba
 versuum 10. 20-24 et 14. 59-63. plura supersunt e
 codice item membranaceo qui saeculi quinti esse
 dicitur, servata cum Vindobonae tum Parisiis, edita
 a C. Wessely, *Wiener Studien* viii. 221 et *Mittheil. aus
 den Papyri Rainer* anni 1887, p. 78. servata sunt
 versuum 1. 14-18, 27-32 ultimae, 1. 46-53, 59-65
 primae litterae, deinde pauca e versibus 4. 34-38, 5. 3-8,
 50-56, 83-89, porro primae litterae 13. 53-64, Bac-
 charum (Append. 4) 10-20 ultimae, denique nonnulla

e versibus 15. 15-25, 48-59, 16. 6-31, 40-64, 22. 33-35, 65-68. codex parum emendate a correctore etiam magis corruptus est; cavendum igitur ne incertissimis variarum lectionum vestigiis insistamus. itaque pauca subnotavi, signo R usus; alia infra proponuntur.

Edita sunt his ultimis annis Anthologiae volumen tertium a Stadtmüllero, in quo multa Theocriti epigrammata insunt, et Stobaei volumen tertium ab O. Hense, quo pleraque Moschi et Bionis fragmenta continentur. unde plura quam adnotatio in margine proposita capiebat supplenda erant. itaque nunc adnotationis supplementum propono, ordinem carminum secutus.

Theocrit. 3. 16 ἡ ῥα λεαίνης μαστὸν ἐθήλαξεν (sic Stobaeus). cum duo manifesta vitia antecedant, ne aoristus quidem probandus est, etsi placere potest prae imperfecto codicibus tradito, et in Iuntina ei substitutus est.

5. 87. ἀναβον codices.

5. 89. Ne quis miretur accentum acutum, cum circumflectere adsueverimus παρελάντα, diserte moneo transisse ἐλάν verbum in flexionem in -μi apud Coos, cf. *Götting. Dialect-Inschr.* iv. 3. 533. maxime luculentum hoc Coae dialecti in Theocrito documentum.

5. 109. Legitur in Hesychio ἡβη . . . καὶ ἄμπελος. quodsi peculiare vitis genus ita vocabatur, versus intelleguntur.

11. 60. Spero me emendasse νῦν μὰν ᾧ κύριον, νῦν αὐτίκα (αὐτό γα codd.) νεῖν γε μαθεῖμαι, αἶ κα . . . ξένος . . . ἀφίκεται. futurum ab aoristo formatum Syracusanis condonandum est, multo illud minus mirum quam imperativus ἀφίκευσο. post repetitum νῦν nihil convenit nisi adverbium temporale, atque ridemus Cyclopem qui, cum sub mari degere natura ei negaverit, natare certe ilico discere paratus est, modo praesto sit qui id doceat. quippe condicionem addit subtimidus, qua promissum ad kalendas Graecas prorogatur.

11. 72-77. Haec quoque Cyclopis esse ex arte et historia monologi Graeci sequitur, quam praeclare scripsit Fr. Leo (*Monolog im Drama*, p. 108).

13. Ad papyrus Oxryrhynchensem accesserunt membranae Parisinae R, eo certe laudandae quod spurio versu 61 carent.

13. 73. Monet Rannowius praestare Ἡρακλέην ceterorum librorum, ita enim scripsisse Apollonium Rhod. 2. 769. edideram Ἡρακλῆ, K secutus, qui ἡρακλέη habet.

2. 60. (nam Φαρμακεύτριοι ante Cyniscam collocandae sunt) ὑπόμαξον τὰς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερα, πάσῃ ἔτι καὶ νῦν eleganter coniecit R. Wünsch (*Hessische Blätter für Volkskunde* viii. 115),

sed καθυπέρτερα ita dici posse non videntur, praesertim cum venena limini sublini iubeantur.

2. 144. τόγε in cod. Paris. 2758, libro recentissimo, legi Ahrens tradit.

14. 13. Agis Thessalus erat miles, Cleonicus Aetolus, Stratio oriundus, cf. Stephan. Byzant. s.v. Στράτιον.

14. 17. Aeschines, cum in villa rustica cenam parat, e penu promit bulbos et cochleas. bulbum nemo miratur, cochlearium, de quo Varro agit, r. rust. 3. 14, etiam in villa Graeca fuisse grati discimus. sed pectines ibidem nutriri rerum natura vetat. tamen coniectura plerisque probatur βολβός κτεῖς κοχλίας, quia in mensa Attica hi cibi coniuncti apparent. sed multus fierem, si talia vellem persequi.

14. 60. ἀνὴρ οἶός τις Berolinense fragmentum; cetera desunt. credo scribam peccasse.

15. 50. πάντες ἐρινοί, Spohnii et Meinekii coniecturam, confirmavit Phoenicis iambus nuper e papyro Heidelbergensi editus v. 80, οἱ δ' οὔτε σῦκα, φασίν, οὔτ' ἐρίν' εὔντες. vulgi homines sunt οὔτε γνήσιοι οὔτε κίβδηλοι, quales Dantes dicit *senza infamia e senza lodo*, a superis inferisque deis pariter contemptos. Aegyptii nebulones δλοκίβδηλοι sunt.

16. R, cuius hic paullo plura verba servata sunt, praeter errores proprios (21 οἶστε μηδέν, 24 αἰοιδῶι, 25 πολλούς, 30 sub finem versus -φιχ-?) 16 πόθεν αὔσεται habet cum P H S A E, quos omnino spreui nullo Theocriti detrimento. apparet autem ne hanc quidem recensionem a Byzantinis demum tam perditae esse corruptam.

16. 44. R utrum habuerit θεῖος, quod Syrianus legit, an ὁ θεῖος, quod Φ tradit, definiri nequit.

22. 69. Spero me emendasse οὐ γύνυις ἐὼν κέκληκέ σ' ὁ πύκτης. codices κεκλήσεθ' ὁ.

28. 4. καλάμωι ὑπ' ἀπλάτῳ scribere non dubitavi, mutatione lenissima. nam ἄπλατον = ἄπλετον Graecos dixisse, ubi ἄπλατον = ἄπλητον ne cogitari quidem potest, cum aliorum tum Diodori loci ostendunt in Thesaurο collecti, inter quos est 2. 49 τερέβινθος ἄπλατος et ἄρκευθος ἄπλατος.

30. 1. αἰαί ex Athoo descripsit Lascaris.

Append. 4 (Δηναί). In Athoo legebatur inter Heracliscum et Paedicum 2; quod minime miramur, cf. *Textgesch.* 87. sed in R hoc carmen Hylam excipiebat. unde non sine specie veri Reitzenstein collegit Theocriteum habitum esse carmen, quamvis spurium sicut 8 et 9.

Append. 6. 21. Abieci coniecturam meam meliora edoctus a criticio 'My' *Rev. critique* 1907, 362.

Append. 10. 89 (Adon.). ἄλλεται αἰαί in ἀλλ' ἔλεγ' αἰαί potius mutandum esse opinatus est P. Maas. idem cum olim mihi in mentem venisset, abieceram: requiri enim praesens tempus proxima docent.

Append. 14. 60 (Europ.). Blassio, qui Theocr. 24. 59 eximie correxerat, in mentem venisse, ut ὡσεὶ τε τις in ὡς ἰστίον mutaret, post mortem acutissimi viri publicatum est. nollem factum. nam ut taceam de mutatione nimis violenta, proximum versum omnino non respexit.

Mosch. frag. 1. Adnotationi addendum est: 1 βάλλῃ Gaisford: βάλοι 5 μακρὰ om. codd. probi, add. B, i.e. Graecus homo, qui saec. xvi Parisinum 1985 scripsit; operae pretium est, eximii huius critici nomen quaerere, nec laudo abici Gaisfordi signum B. 7 χά Stephanus: τάχα 10 ἁ πλάνος B: ἀπλανῶς 13 ἁ τέρπει B: ἀτερπῇ

Bion. frag. 3. Versus corruptissimi prostant in capite περὶ πολιτείας: inerant igitur, quae huic titulo aliquo modo convenirent.

Bion. frag. 9. 4. χαλεποῖσιν ἐν Ἀξείνοισιν sanum esse animadverti, cum forte in Orpheī Argonauticis legerem 197 ἐπὶ πλόον Ἀξείνοιο. nam si ponti proprium nomen erat Ἀξενος, accolae item Ἀξεινοὶ appellari poterant commodissime.

Bion. 11. 3. Versus exit in καὶ τὴν αὐτᾶι. sciebamus τὴν posse produci, produxit enim Theocritus 2. 20. sed ne id quidem ignorabamus, Graecum versum in duos spondeos non exire. frustra igitur librarii defenduntur in Glotta i. 238.

Simiae Alae. in Laurent. 32, 52 pictus est Amor, puer bracis et tunica manicata indutus, arcum tendens; carmen in alis scriptum est, cf. Wendel, *Byz. Zeitschr.* xvi. 465, qui imaginem photographica commodavit. textus valde memorabilis est. 1 βαθύστερνον cum K, sed τ' ἄλνδης, ubi τ' unus praeterea servavit Hephaestio 2 βεβριθότα ut omnes, sed λάχνας, ubi λάχνας Salmasius, λαγνα(ι) cett. 4 εἴκε φραδέσσι, tantum non recte (φραδαῖσι); ceteri graviter peccant 5-8 propriis vitiis ἐρπέθ' ἅπανθ' ὅς' ἔρπει δι' αἶθρας χάους τε, οὔτι Κύπριδος 9 δ' ἄερος suprascripto ως; idem videtur in B fuisse, nam ἄρεος Call., ἔρως Iunt. 10, 11 ut K B 12 ἐγὼ ἐνοσφισάμην, illud recte cum Iunt.; ἐγὼν cett. ἔκρανον δέ cum A²

Simiae Ovum. Codicis Z imaginem edidit Wendel; Stephanus (p. 386 editionis anni 1579) exemplum suum accurate reddidit. codicis deterrimi C lectiones supra proposui, vereor ut satis plene. itaque hic non singulorum errores cumulare, sed Holoboli recensionem dare iuvat, ubicumque rectius aut clarius fieri potest. 3 τί τόδ' ὦν νέον ἀηδόνος Δωρίας ἀγρίον 5 δὴ ἀγνά, sed ἀγνᾶς servatum est, traiectum post ὠδὶς 6 7 ἦικιζε 8 φίλος | λεισβροτῶν . . . πέτριοι 9 initio ὄνω δ' et in marg. ὅρ . . (sic) ὦνξε 10 ἀριθμὸν δ' εἰς ἄκρον (corr. ex -os) . . . κόσμον νέμοντα ρυθμὸν 11 ποδῶν πίασκε (sic) 13 θοαῖσί τ' αἰόλαις κῶλα ἀλλὰ σὼν ὀρσιπέδων ἔ. τεκέεσσι; Z² supra κῶλα addit e coni. ἴσα 15 καταρυσμίας ἵχνοι τιθήνας; ἵχνη C² Z², ἵχνος dedit Steph. 16 τ' ἄντρι 17 καὶ τῆς ὁμόθυμος ἀμφίπαλτον αἰψ' οὐδ' ἂν θῆς ἐν κόλποις δεξάμενος πουκότητα 20 μολπαῖς

OXFORD CLASSICAL TEXTS

The prices given of copies on ordinary paper are for copies bound in limp cloth ; uncut copies may be had in paper covers at 6d. less per volume (1s. less for those priced from 6s. in cloth).

All volumes are also on sale interleaved with writing-paper and bound in stout cloth ; prices on application.

April 1910

HENRY FROWDE
OXFORD UNIVERSITY PRESS
LONDON, EDINBURGH, NEW YORK, TORONTO AND
MELBOURNE

Greek

- Aeschylus.** A. SIDGWICK. 3s. 6d. (India paper, 4s. 6d.)
- Antoninus.** J. H. LEOPOLD. 3s. (India paper, 4s.)
- Apollonius Rhodius.** R. C. SEATON. 3s. (India paper, 4s.)
- Aristophanes.** F. W. HALL, W. M. GELDART. (India paper, 8s. 6d.)
 I. Ach., Eq., Nub., Vesp., Pax, Aves. 3s. 6d. (India paper, 4s. 6d.)
 II. Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plut., fr. 3s. 6d. (India paper, 4s. 6d.)
- Bucolici Graeci.** U. VON WILAMOWITZ-MOELLENDORFF. 3s. (India paper, 4s.)
- Demosthenes.** S. H. BUTCHER.
 I. Orationes I-XIX. 4s. 6d. II. i. Orationes XX-XXVI. 3s. 6d.
 Together on India paper, 12s. 6d.
- Euripides.** GILBERT MURRAY. (India paper, I-III, 12s. 6d.; I-II, 9s.; III, 4s. 6d.)
 I. Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec. 3s. 6d.
 II. Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I. T. 3s. 6d.
 III. Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rh. (In the press.)
- Hellenica Oxyrhynchia** cum Theopompi et Cratippi fragmentis.
 B. P. GRENFELL, A. S. HUNT. 4s. 6d.
- Herodotus.** K. HUDE. (India paper, 12s. 6d.)
 Vol. I (Books I-IV). 4s. 6d. Vol. II (Books V IX). 4s. 6d.
- Homer,** 3s. per volume.
 Iliad. (Vols. I and II.) D. B. MONRO, T. W. ALLEN. (India paper, 7s.)
 Odyssey. (Vols. III and IV.) T. W. ALLEN. (India paper, 6s.)
- Hyperides.** F. G. KENYON. 3s. 6d.
- Longinus.** A. O. PRICKARD. 2s. 6d.
- Plato.** J. BURNET. Vols. I-III, 6s. each (India paper, 7s. each). Vol. IV. 7s. (India paper, 8s. 6d.) Vol. V. 8s. (India paper, 10s. 6d.)
 I. Euth., Apol., Crit., Ph.; Crat., Tht., Soph., Polit.
 II. Par., Phil., Symp., Phdr.; Alc. I, II, Hipp., Am.
 III. Thg., Chrm., Lch., Lys.; Euthd., Prot., Gorg., Men.; Hipp. ma., mi., Io, Menex.
 IV. Clit., Rep., Tim., Critias. Also Republic, separately, 6s.; on quarto writing-paper, 10s. 6d.
 V. Minos, Leges, Epinomis, Epistulae. Definitiones, Spuria.
 First and fifth tetralogies separately, paper covers, 2s. each.
- Theophrasti Characteres.** H. DIELS. 3s. 6d.
- Thucydides.** H. STUART JONES. (India paper, 8s. 6d.)
 I. Books 1-4. II. Books 5-8. 3s. 6d. each.
- Xenophon.** E. C. MARCHANT. Vols. I-III. (India paper, 12s. 6d.)
 I. Historia Graeca. 3s.
 II. Libri Socratici. 3s. 6d.
 III. Anabasis. 3s.
 IV. Cyropaedia. 3s. 6d.

Latin

Asconius. A. C. CLARK. 3s. 6d.

Caesar, Commentarii. R. L. A. DU PONTET. (India paper, 7s.)
Bellum Gallicum. 2s. 6d. Bellum Civile. 3s.

Catullus. R. ELLIS. 2s. 6d. (With Tibullus and Propertius, on India paper, 8s. 6d.)

Cicero, Epistulae. L. C. PURSER. (India paper, 21s.)

I. Epp. ad Fam. 6s. ; II. ad Att., Pars i (1-8), Pars ii (9-16), 4s. 6d. each ;
III. ad Q. F., ad M. Brut., Fraggm. 3s.

Orationes. (Rose. Am. etc., Mil. etc., Verrinae, India paper, 18s. 6d.)

Rose. Am., I. Pomp., Clu., Cat., Mur., Cael. A. C. CLARK. 3s.

Pro Milone, Caesarianae, Philippicae. A. C. CLARK. 3s.

Verrinae. W. PETERSON. 4s.

Pro Quintio, Pro Roscio Comoedo, Pro Caecina, De lege Agraria,
Pro Rabirio perduellionis reo, Pro Flacco, In Pisonem, Pro
Rabirio Postumo. A. C. CLARK. 3s.

Rhetorica. A. S. WILKINS. (India paper, 7s. 6d.)

I. De Oratore. 3s. II. Brutus, etc. 3s. 6d.

Horace. E. C. WICKHAM. 3s. (India paper, 4s. 6d.)

Lucretius. C. BAILEY. 3s. (India paper, 4s.)

Martial. W. M. LINDSAY. 6s. (India paper, 7s. 6d.)

Nepos. E. O. WINSTEDT. 2s.

Persius and Juvenal. S. G. OWEN. 3s. (India paper, 4s.)

Plautus. W. M. LINDSAY. (India paper, 16s.)

I. Amph.—Merc. II. Miles—fragm. 6s. each.

Propertius. J. S. PHILLIMORE. 3s. (India paper, see Catullus.)

Statius. (Complete on India paper. 10s. 6d.)

Silvae. J. S. PHILLIMORE. 3s. 6d.

Thebais and Achilleis. H. W. GARROD. 6s.

Tacitus, Opera Minora. H. FURNEAUX. 2s.

Annales. C. D. FISHER. 6s. (India paper, 7s.)

Terence. R. Y. TYRRELL. 3s. 6d. (India paper, 5s.)

Tibullus. J. P. POSTGATE. 2s. (India paper, see Catullus.)

Vergil. F. A. HIRTZEL. 3s. 6d. (India paper, 4s. 6d.)

Appendix Vergiliana. R. ELLIS. 4s.

S0-CPS-132

